

Hystice. Et sic apparebit veritas cōminatiōis et pmissiōis dñi. Proverb. i.c. Proferam vobis sp̄itum meum et ostendam verba tē. **A** Et tñ succēdētibus prosperis. Ecclesia de gentibus de carcere peccatorū educta tempore afflictionis et persecutionis strenuissime domino seruuit: nunc autem in p̄ speritate temporalius diues effecta obliterata est dominii creatoris et liberatoris sui. Utinam nunq̄ fuisset pecunia ista: Tob. v.d. Chalstus ideo semper fuit pauper: ut hoc signo cognoscerent milites sui. Luc. i.b. Et hoc vobis signum: Inuenietis infantem panis involutum. Hern. Hoc est signum tuū dñe iehu. Sed signo tuo hodie a multe cōtradicit: omnes enim fugiunt ch̄ristum pauperes. Unde querit p̄ Hier. iij.a. Quid inuenierūt in me p̄ies vñ iniqtatē: qz elon/ gauerūt a me: et ambulauerūt post vanitatē: et vani facti sūt:

A Ost duos annos vidit **E**xpo. Ca. XLI. **P**pharao somniū. Prosequit moyses modū exaltatiōis ioseph. Dñs enī somniū pharaonis, p̄curauit: ut ioseph p̄ ei⁹ interpretationē de carcere educeret sublimaretur. **S**uper fluuiū. i. iuxta aquas. **C**onfecteq̄ macie. i. nulli nutrimento apte. **O** Et vidit alterū somnum. Interiū. Seminatio somniū confirmatio est p̄saq. **T**enues: sine grano. **V**eridine: id est vento venti. **A**d colectores: id ē interpretē somnioꝝ. **M**ec erat q̄

Hystice. **A**ost duos annos tē. Somniū pharaonis: consiliū dei patris: et ita somniū non in vanitate sed in veritate. Duo anni tempus ante legem: tempus sub lege. Post illa duo tpa. s. tpe gr̄: vidit pharao somniū. i. innotuit dei patris consiliū qđ habuit ab ēterno de mittēdo filio. Unde Esa. ix.b. dicitur filius angelus consiliū. **P**putabat se stare super fluuiū. In verbo standi nota diuinitas. Unde Job. iij.c. Stetit quidaz cuius non agnoscēbam vultū. In transitu fluuiū nota humauitas. Christus enim per humanitatem transiit: sicut diuinitate stetit. Luc. xviij.g. Stans aut̄ iesus iussit cēcum adduci ad se. Glo. Stas curat: transiens audit et misereſ. q. d. sicut q̄ deus curat: sicut q̄ homo audit et comparitur. **S**eptem boues pulchre: septem dona sp̄issit. Esa. iij.a. In die illa apprehēdet septem mulieres virtū vñū. Et dicunt pulchre: quia decorat animam. Job. xxvij.b. Sp̄us eius ornauit celos. i. aias c̄lestes. Crasie dicunt: quia impinguat animā pinguedine virtutū. De qua Hier. xxxi.c. Inebriabo aias sacerdotū pinguedine tē. **S**ic adipe et pinguedine repleat aia mea. Item i bob̄ intelligit labor et toleratiā: In pulchritudine decor boñ operū: In crassitudine interna deuotio. Amar enī esset labor operis: nisi adesset pinguedo deuotiōis. Boues igitur ascenderat de fluuiō: id est dona de homine christo. Esa. xi. a. Et flos de radice eius ascendet. Et statim enumerat septē dona. **P**alceban̄ in locis palustrib⁹. i. in humilibus. Esa. lxxi. a. Sup quē requiescat sp̄us me⁹ tē. **G**Alię quoq̄ septē: septem crinalia: quē decorēt virtutū depascant. Matth. xij.d. Et Luc. xi.d. Assumit septez sp̄us nequiores se. **E**mergebat de flumine. i. de mūdo: qui defluat more fluenti aqua. Et dicunt fedē: quia sedas

faciunt aias. **K**onfecteq̄ macie: qz oēm pinguedine virtutū absorbent. **L**et pascebant̄ in ipsa annis ripa. i. in abūdātia tpa q̄ induit et mutat vitia. Eccl. xlii. c. Sup oēm p̄gregationē req̄escet: et q̄si loxica induet se aquis. **M**in locis virētib⁹. i. in tenellis et infirmis mērib⁹. Job xl.c. Sub umbra dormit i secreto calami in locis humētibus. **N**Deuorauerūt̄. Hoc marie fieri ī fine: qz i nouissimis tpiis erūt homines seipsoꝝ amātes: vt d. ij. Tiv. moth. iij.a. p̄ **S**ep̄tē sp̄icē: abūdātia p̄dicatiōis fidei q̄ fuit in p̄mitiuā ecclia. q

B In culmo vno: in eodē sp̄u. **P**le/ ne atq̄ formose: qz p̄dicatio fidei iplet animas ex operibus bonis: vel informat in fide. **S**p̄icē te/ nues: ubi dei famē: q̄ maxime erit ī fine. Amos. viij.d. Ecce dies venient dicit dñs: et mittam famē in terrā: nō famē pa/ nis: neqz sitim aq̄: s̄ audiēdi sp̄u dei. Et sonat hic famē in defectū: nō in desideriū. **T**el. Spice tenues: p̄dicatio solia hñs sine fructu. **D**percussus vredie. i. amore inanis gloriæ. Osee. ix.d. Percussus ē ephraim. i. p̄dicatoꝝ: radix ei⁹ id ē int̄io exiccatā ē a vēto. s. inanis gl̄ie. Primo deuorant boues pingueſ. i. virtutes: postea sp̄icē. i. p̄dicatio: et sic p̄rit fides. **T**el boues p̄gues: diuines seclares: boues macilē. Alter te/ paupes p̄dicatoꝝ: q̄ deuorant pingueſ: q̄ faciūt relinque diuinitas multas et assumere paupertatē. Atreq̄ boues de flumine exēt. i. de mūdo. Job. xv.c. Elegi vos d̄ mūdo. Pingue boues dicunt pulchre: exteriori pulchritudine: De q̄ Job. xvij.c. Deuoret pulchritudinē cut̄ ei⁹: et p̄sumat bra/ chia ei⁹ p̄inogenita morf. De pinguedine corūdē dicit Job xv.d. Operuit faciē ei⁹ crassitudo: et de laterib⁹ ei⁹ aruina de pendet. Bilis septem boues: dicunt fedē: qz paupes p̄t deū viles et abieci reputant̄ a mundo et filiis eius. j. Corl. iij.c. Lanq̄ purgamenta hñmūdī faci sum⁹ oīm p̄plima vloq̄ ad/ buc. Hec mirū: qz ipm dñm: q̄ p̄ est pauper: vilissimū pu/ tauerūt. Esa. iij.b. Quasi absēdū vult̄ ei⁹ et despēc̄. Iste pascunt̄ in ripa flumiis. i. sacre septurę. De q̄ d̄: Flumis ipē **P**5.45. tūtū letificat ciuitatē dei. Et alibi: Erit tanq̄ lignū qđ planta tūtū est sec⁹ decursus aqrū tē. Et i locl virētib⁹. i. celestib⁹/ q̄ tota die meditant̄. Job. xxixit. a. d̄: d̄ onagro: Circūspē mōtes pascue sue: et virētia queq̄ p̄grat. Septē sp̄icē tenues: ste rilitas tpa. De q̄ Hier. xl.vij.b. Sterilis fuit moab ab adoleſcētia sua: et requeuit i ſecib⁹ suis. In culmo vno: id ē in vno desiderio. Septē sp̄icē tenues: sancti pauperte angustiari. Percussus vredine. i. afflīcti tribulatione. Et de his tribus d̄ **H**eb. xj. g. Egētēs agūstati afflīcti. De vēto vrente d̄ Osee xij. d. Adducet dñs vētu vredē d̄ deserto acēdētē. Tlentus vres d̄ deserto acēdētē: christ⁹ d̄ vtero vgnis p̄cedēs. Hoc vēto vrent̄ et peccūt̄: q̄ p̄t christū diuinitas mūdi: et delitias carnis deponūt: et abiūt̄: paupes et afflīcti paupēt̄ christū et afflīcti ſeq̄ntes. Esa. xx.a. Sīc ambulauit esalias seru⁹ me⁹ nud⁹ et discalciat⁹: signū et porcētū erit sup egyptū. Lās. v.b. Tulerūt palliū meū custodes muroꝝ. i. p̄dicatoꝝ: qz ipi p̄us abiecerūt palliū tpa se: Nūc autē tpiis neminē spoliāt̄ pallio: qz nos palliū retinem⁹: imo palliū sup palliū volum⁹ h̄ie. **V**igilās pharao. i. de p̄i miseri⁹ generis humani. **F**acto manē. i. tpe gr̄e occurēte. **M**isit pharao ad colectores: id est de p̄ter vocavit phos et sapientes ad interpretationē consiliū sui: qđ in littera legis clausū erat.

Nec erat q̄

Libri

a Nec erat qui interpretaretur. Simile Dan. q. a. de somnio nabuchodonosor. **b** Remiscens pincernarū magis. Occasione somniū pharaonis recordari est pincerna interpretari sui.

c Igitur rex. De rege loquuntur pincerna in tertia persona licet ad ipsū sermonē faceret. **d** Joseph totōderit. Incarcerati et exiles solēt eē intōsi

e Ac veste mutata; qz i sordido habitu nō licebat alicui assistere corā rege. **f** Hoc erat lictū sacerdoti idutū aula regi intrare. **g** Que audiuit. Simplex relatione. **h** Absqz me: id est sine mea auctoritate. **i** Tōtū deo attrahit ioseph et virat arrogatiā. **m** Et obesis carnibz. **l** rotū dis et plenis pinguedine. **n** Tel obesis: bñ nutrit ob esū. **p** Dēdere vestigium. **i** nō apparuit i eis aliquod signum saturitatis. **q**

Septē spicē pullulabat. Septē anni qz septē spicē plenissimis vobis septē vacce pinguis obdunctis spūlia dona significat: qbz vberitas fidei larga pierate redūdat: Septē vobis steriles et leuani vobis et iusticie famē in nouissimo tpe. **s Credite. **v****

C **i** Sōmū regis vñ est. **i** vñ p̄fēdit. **i** vñ in significatiōe duo i sig. **x** **Sep**te qz boues. Sic somniū interpretat: vt et tēpox euētū et mystico intellectui dñs uiat. **z** Retro abū.

Wystice. **a** Nec erat qui interpretaretur: quia nullus sapientiā hui⁹ mudi potuit deprehendere hoc consilium dei patris: et post temporalez affluentiā sequitur etiā tegestas. **i** Cor. ii. b. Loquimur dei sapientiam que est in mysterio abscondita: quā p̄destinavit deus ante secula in gloriam nostram: quā nemo principū hui⁹ seculi cognovit. **Hoc somniū: id est hoc consilium sapientię sue narravit deus pater ante qz impleretur per ostensionem creaturā: quarum magnitudo loquuntur dei potentiam: species et ordo sapientiam: utilitas et permanētia bonitatem: ut innuitur Sap. xv. **His** qui non aduertunt hoc consilium dei insultat Elias. xlviij. v. Defecisti in multitudine p̄silioz tuorum: Stent et saluēt te augures celi. **i** sapientes mudi. Idē. xix. b. Stulti p̄ncipes thaneos: sapientes p̄siliari pharaonis derūt p̄siliū insipies. **b** **T**ūc demū remiscens tē. **Hoc** est q̄ gentilis ipsi⁹ videns deficere sapientiā mudi docuit recurrere ad sapientiā christi. **c** Conſiteor peccatum meum. **Hoc** est q̄ legitur Act. xii. d. Multi veniebat annūciantes actus suos. Pincerna recordatus quō ioseph exposuit somnia sua scilicet et p̄storis: gentilis populus recordatus quō christus p̄dixerat gentium vocationē et iudeorum reprobationē: cum adhuc vteroz esset in carcere peccati. **Hoc** est q̄ dicitur. **q** Reg. v. a. Hoc et nudus fuit cum regna-**

Geneseos

ret saul. i. diabolus super nos: tu eras educēs et reduces nos. **e** Protinus ad imperiū regi educit ioseph de carcerē. **i** christus ad mortuū p̄sis rediens ab inferis: resurrexit a mortuis. **P̄s.** Exurge glā mea/ exurge psalteriū et citbara. **P̄s. 56.** Et rūdet fili⁹: Exurgā diluculo. **Hoc ostēdit fili⁹ esse leo/ qui ad rugiū p̄sis viuifi cat.**

f Joseph totōderit. **L**ibert⁹ in resurrectiōe tonsus fuit: qz tūc oīs humanae infirmitat⁹ supfluitas absicita fuit ab eo: et induit⁹ ē veste imortalitat⁹/ veste mortaliatis deposita. **Illi** q̄ p̄dicat christum resurrectum: educit ipsum de carcere. **Act. iiij. g.** Virtute magna redebat apli⁹ testimonium resurrectionis dñi nři ieu Christi tē. **M**unq̄d christū mutata veste obtulit regi paul⁹. **q** Cor. v. c. Dicens: Et si nouim⁹ ipsū sim carnē: s̄ iam nō nouimus. **E**t eodē vlt. a. Etsi mortu⁹ est ex infirmitate carnis: viuit et fructu dei. **H**ec mutatiōe vestiū dicit Zach. iiij. b. Auferre ab eo vestimenta sordida: et induire eū mutantur. **D**e hīmōi mutatorib⁹ dicitur **H**e benderunt ster. iiij. a. Non erat licitum indutis sacerdoti intrare aulam regiā. **E**t iō dīc ipse in Ps. 19. Concidisti saccū metu et circūdedisti me leticia. **i** **Absqz me.** **Hoc** ē q̄ christus sp̄ebat gloriam p̄sis. **Job. xvij. a.** Pr̄clarifica filiū tuū: vt filius tuus clarificet te. **k** Putabam. **Hoc. 5. expositum est.** **l** **S**eptē boues/ septē dona spūsciti. **m** **O**besis carni: b⁹: qz septē dona oīa desideria carnalia excedūt. **n** **S**eptē boues intātū deformes: vniuersa vicia q̄ septē bona data i baptismō/ deuorare p̄tēdūt. **o** **N**unq̄ tales. **Hoc** referit ad tēpō antichristi: qz nunq̄ fuit tāta iniqtas/ q̄ta tūc erit. **E**t certe timēdū ē ne iam īcepit. **H**ec v̄ habet Mat. xxijj. b. Orate vt nō fiat fuga vīa hyeme vel sabbato: Erit enim tūc tribulatio magna: q̄lis nunq̄ fuit ab initio seculi vīo mō neq̄ fieri. **p** **H**ullū saturitat⁹ dedere vestigium: qz virtus nunq̄ saturant: s̄ sp̄ sui famē patiunt. **Osee. iiij. b.** Omedet et nō saturabunt. **Hoc** rō ē: qz vīa eoy. **i. infern⁹ ipse** rō nō p̄t. **P**rouer. xxx. c. Terra d̄ oīebarat panis i loco suo igni sbuersa ē. **t** **E** stipula. **S**tipula leuis: sono ra vacua et arida: sic mali p̄dicatores leues sūt sine mora: sonorū sūt i verb: vacui vīlitate: aridi sine affectiōe.

* Mūc 8. cc.

b **Retro absidantia:** quā significauerūt speciose boues.
Nū ergo prouideat rex. Non solū interptat somniū: sed et consiliū dat. **c** **Quintam partē fructuum.**
Motandū q̄ egyptiā q̄ntam partem frugū in horrea regi cōgregauerūt: qz filii tenebrarū qnq̄ sensib⁹ dediti celestia nō curāt: **S** veri israeli-

te decimas dāt: qz ce-
lētē patrii cui⁹ deci-
ma pars corruīt refor-
mare laborant. **e**

Qui spiritu dei.
Aug. Tertio nisi fal-
lo: iſinuā nob̄ in b̄li-
bro spūs dei. Primo
vbi dicunt est. **s. j.a.**
Spūs dei cereb̄at su-
per aḡ. Sc̄do vbi di-
xit de. **s. vi.a.** Mō p-
manebit spūs me⁹ in
hoie in ētū r̄c. Ter-
tio cū dicit pharaon̄: i-
oseph ē sp̄m dei nō
dū in legim⁹ sp̄m san-
ctū. **b** **Lulit anu-
lū r̄c. a. celeste sapia⁹**
q̄ sic circu⁹ nec initio
nec fine claudit. **m**

Clamāte h̄cone.
Aba līa habet: sc̄do
clamāte precone:
qd b̄i cōgrūt mīste-
rio. Prim⁹ p̄co fuit io-
bānes baptista: q̄ i p̄
aduētu clamauit: Ec-
ce agn⁹ dei. **Joh. j.d.**
Et iter: Parate vias
dñi: **Esa. xl.a.** Sc̄ds
erit helias et enoch: q̄
clamabūt i aduētu se-
cundo an fine mūdi.
Hebri tradūt h̄cone
nō clamasse genicula-
tionem: sed clamauit

abrech: qd interptat p̄ tenerrim⁹. Aba enī p̄ sonat: rech de-
licat⁹ vel tenerrim⁹. q. d. et si ētate tenerrim⁹ / tñ sapia p̄. q. **j.**
Reg. xxij. a. David sedet i cathedra sapiētissim⁹ / ecce p̄: q̄
si tenerrim⁹ ligni h̄nicul⁹ / ecce tenerrim⁹. Hoc totū de ch̄
risto exponit: q̄ fuit tenerrim⁹ māsuetudine: pater p̄dicatiōe.
o **Ego sū pharaon̄.** Juramētū est. Et ē sensus: Sic vēp ē
me ēe pharaonē: sic qd dicā vēp ē. **p** **Absq̄z tuo ipso n̄**
mouebit q̄s manū aut pedē in oī terra egypti. i. n̄
egrediet hic: neq̄ fugēt public⁹ officijs: sine tuo impio. Tel-
pi dici q̄ hypbole. Et ē sensus: Plenā h̄b̄ p̄tātē. q̄ **Cler-
itiq̄z nomē illi⁹.** Hiero⁹. Et vocauit pharaon̄ nomē ioseph
phasnecephane: et dedit ei asseneç filiam putiphari sacerdotis
beliopol. Licer b̄ nomē hebraicē abscōditor⁹ reptorē sonet:
tñ q̄ ab egyptio ponit: ipsi⁹ ligue debet h̄z rōnē. Interptat-
ur enī phasnecephane / vt. lxx. trāsserre voluerunt / spōtūphā-
nec / saluator mūdi: eo q̄ orbē terre a fame liberauit. Motan-
dū autē q̄ dñi qndā et emporis sui filiā v̄xoz accepērat.

Abraç. s. xvij. a.
Sarç. eodem cap. c.
Vertitur nomen **Jacob. s. xxxv. b.**
Joseph. vt hic. f.
Yosue. Nu. xiij. a.
Petro. Luc. vi. c. Marcl. iiij. b.
Filius c̄bedet. Marcl. iiij. b.
Bentamin. s. xxxv. c.

Ligua egyptiaca: phasnecephane. i. saluatorē mūdi: qd
ḡce spōtūphanec dñi: et iterptat hebraicē abscōditor⁹ iūetor⁹.

Filiā putipharis

a **b** **Nū ḡ r̄c.** Consiliū dat ioseph ut possit vitari su-
tura famēs: Et christ⁹ similis. Matth. xxiiij. b. Tūc q̄ in iu-
dea fūt fugiat ad mōtes. Placuit pharaoni ūsiliū. i. deo p̄t
placuit christi p̄dicatio. Lucl. iiij. e. et Mat. iiij. d. **Hic ē fili⁹**
me⁹ r̄c. **d** **Nū iuenire poterim⁹.** Christo simil⁹ nō po-
tuit iueniri. Job. j. b.
Nūq̄ p̄siderasti ser-
vum meū iob: q̄ n̄ sit
simil⁹ ei sup terrā: e

**Qui sp̄s dei ple-
nus sit. Christ⁹ ple-
nus fuit sp̄s dei. Esa.
xi. a. Replebit eū sp̄s
timoris dei. Joh.
j. b. De plenitudine ei⁹
omēs accepim⁹. f**

Qui ostēdit tibi
de⁹ oia. Joh. v. d. **El** **Dicitos**
D̄ diligēt filiū: et oia
demonstrat ei. g **Daniel. z. g.**
Tu eris. P̄s. Ego **El** **z. 2.**
aut̄ p̄stut⁹ suz rex ab **El** **tulitos.**
eo super sion r̄c. h

Tulit anulum r̄c.
et dedit eū in ma-
nu ei⁹: q̄ demōstra-
vit eū h̄z pontifica-
tū fidei. Heuk. xvij.
c **Prophetā susci-
bit vob̄ dñs: ip̄m au-
diens tanq̄ me. Ite; p̄**
anulū celesti sapia de-
signat: q̄ sic anul⁹ nec
fine nec p̄ncipio clau-
dit. **Hanc dedit p̄: in**
manu fili⁹: q̄ oia opa
ei⁹ sapient facta sunt.
i **Clestuitq̄z eum**
stola byssina. i. gl. a
imortal tas. Drouer.
vlt. c. Byssus et pur-
pura indumentū eius.
Mota triplici induimē

to idur⁹ ē christ⁹. P̄rio idur⁹ ē bysso īnocētē in nativitate.
Sc̄do purpura ī passiōe. Tertio biacyntho glīe ī resurrecti-
one. **k** **Et collo torquē aureā.** Per collū ioseph / cb̄si
ti p̄dicatio accipit: Per torque aureā / bonū op⁹. Torquem
igīt ch̄rist⁹ ī collo habuit: q̄ se qd p̄dicauit. **Act. j. a.** **Fe-**
cītq̄z eū ascēdē sup currū suū. **De** p̄ duos currū h̄z.
P̄m⁹ ē angeli: sc̄ds hoies. Sup vīrūq̄ p̄stitut⁹ ē christus.
Eph. i. d. Cōstituēt eū ad dexterā suā in cōlestib⁹: sup omnē
p̄ncipatū et p̄tātē / ecce de p̄ currū: et sup oēm eccliam q̄ est
corp⁹ ip̄l⁹ / ecce d̄ sc̄do. **m** **Clamāte h̄cone.** i. iohē bap-
tista. **Luc. j. g.** Et tu puer ip̄ha altissimi vocaberis: p̄ribis
enī ante faciem dñi parare vias er⁹ r̄c. **n** **Et oēs coraz**
eo r̄c. **Esa. xlv. d.** D̄bi curuabit oē genu. Hāc dignitates
meruit christ⁹ p̄ humilitatē et obediētā passiōis. **Phil. ii. a.**
Humiliavit semetip̄m fact⁹ obediens vīq̄ ad mortē / mortē
autē crucis: p̄ter qd et deus exaltauit illū et dedit illi nomē
qd est sup omne nomē: vt in noīe ieu omne genu flectatur.
p **Absq̄z tuo.** Sine volūtate christi null⁹ debet mouere
manū aut pedē. i. n̄ debet aliqd facere aut cogitare q̄ christo
nō placeat. **Yō** ch̄rist⁹ habuit p̄ nob̄ man⁹ et pedes cruci affi-
xos: vt nos p̄p̄ ip̄m similē haberem⁹. Ad ip̄m ḡ christi de-
bem⁹ mouere man⁹ opādo: et pedē cōpātēdo. **De māib⁹** dat
p̄ceptū dñs Joh. vi. c. Opam̄ cibū q̄ nō perit. **De pedib⁹**
Joh. xiij. e. Ambulate dñ lucē habet. Qui ad ip̄m christi n̄
mouerit man⁹ et pedes: fieri ei qd d̄r̄ Mat. xxij. b. Ligatis
māib⁹ et pedib⁹ r̄c. **q** **Cleritq̄z nomē illi⁹** ligua egyptiaca.
Hoc ē q̄ p̄ nomē ch̄risti dilatauit q̄ mūdi. **Lat. i. a.**
* Oleū effusum

Libri

b *Filiam putipharis.* Sed si eunuchus fuit iste putipharis: quomodo filia habuit: Ad hoc dicit Aug^o. q̄ forte filiam alterius putipharis duxit: non eius cuius fuit tamulus. Vel forte prius habuit filiam: et postea infigidatus est: vt. s. dictum est. xxxvij. d. Sed siue sit: siue non: quomodo ioseph duxit alienigenā: Ad hoc dicunt hebrei: vt dicit Andreas: q̄ iob post flagellum duxit dominam filiam iacob: et ex ea habuit filiam de qua et putiphare nata est asseneç uxor ioseph. **k** *Et arenæ: id est innumerabilis scilicet ut arena.*

Mystice **a** Oleum effusum nō mē tuū. Primo: Mōtus iudea de^o: s. postea notificatus est toti mundo. Roma. iii. d. An iudeorum tñ est deus: immo et gentiū. Esa. xix. d. H̄itet eis salvator et pugnato rem qui libaret eos: et cognoscetur dominus ab egypto. Esa. xxvi. a. In die illa cantabis canticum isto in terra iuda: Urbs fortitudinis nostræ sion/ saluator ponetur in ea mūr⁹ et animula/ le. q. d. O sion salua/ tor è r̄ib⁹ fortitu/ dinis. i. p̄fessiois: nō so/ lum tui sicut olim. **a**

B **i. 4.6.c.** **Dedit q̄z illi uxori** orem asseneç. Asseneç / interpretata ruina: et significat genitilitatem que sine omni retinaculo legis ruebat de peccato in peccatum. Danc post ascensionem / dedit deus pater filio uerem: quando per apostolos predicationē ecclesia de gentib⁹ fide copulata est christo. **b** *Filiam putipharis: id est christi.* Ecclesia enī et sponsa est christi: Lant. iii. c. Veni ò libano sponsa mea: Et filia dicitur christi. Ps. Audi filia et vide. Sponsa dicitur: quia eam diligis. Filia: quia ea genuit in cruce. Esa. ix. a. Filii tui delonge venient: et filii tue de latere surgent. Et nota q̄ christus peccatores vocat filios vel filias: duplice de causa. Primo: vt ad maiorem dilectionem exciter: et ita ad maiorem glorias. Secundo: vt si peccauerint: sciant se grauius puniendos. Dignum est enim: vt ille quem summus sacerdos: id est christus de peccatore adoptauit sibi in filium: si denuo peccat in patrem: grauissime puniatur. In cuius typum Leuit. xxi. b. precipitur filia sacerdotis: si fornicata fuerit: flaminis cōbur i. sicut adultera. **c** *Egressus itaq̄z ioseph: id est christ⁹ p̄ egressus ē a patre in mundum.* Job. xv. f. Exiū a patre et veni in mundum. Secundo post ascensionem de iudea ad gentes. **d** *Triginta aut̄ annorū erat t̄c.* Stare coram dño est esse gratum deo. iij. Regl. xviij. c. *Uult domin⁹ in cuius conspectu sto.* Christ⁹ igitur stetit coram deo: cum triginta annorū fuit: id est quando publice predicare incepit: tunc enim innotuit cunctis q̄ gratius esset deo. Unde Job. ix. f. dicit cecus illuminat⁹: Mihi esset h̄ a deo: nō posset facere q̄cōz. **e** *Circuuit.* Hoc est qđ dicitur Matth. iii. d. Circuibat iesus rotam galileā. **f** *Venitq̄z fertilitas septem annorū.* Fertilitas septem annorum significat abundantiam virtutum et operum et p̄dicationis: que maxime fuit i principio nascentis ecclesie: Sed terra sterilis est: que caret sarculo tribulationis: et ideo

Geneseos

terra nostra sterilis est: quia non habet sarculum. Verū. Fertilis terra fuit ecclesie: quādo nec tribulationis sarculus nec vilitatis stercoa defuerunt: quando cessauit sarculus succederunt spine diuinarum: omne semen virtutum suffocantes. Ideo domin⁹ suis quos vult esse fertiles non subtrahit sarculum istuz. Job. xv.

a *Omnem palmitem in me ferentem fructum purgabit eum: vt fructum plus afficerat.* Ferentē fructū dic̄it: qđ sterilē non purgat domin⁹ h̄ sarculo tribulatiōis: sed reseruat igni eterno cremādum. **g** *In manipulos.* Manipulos facere est p̄dicationis verbum opere adimplere: Manipulus enim manu ligatur.

h *Horregi sūt corda hominū: in quibus segetes congregantur: quando sacra scriptura verbo et exemplo peccatoribus p̄dicitur.* **i** *In singulis r̄ibib⁹: id est in singulis ecclesijs.* Malach. iii. c. Inter te omnē decimam in horrea meū: vt sit cibus in domo mea. **j** *Habiq̄z sūt ioseph Duo filii ioseph: conuersi de iudeis: et conuersi de gentib⁹. P̄mogenitus: id est iudeus vocatur manasses: id est obliuiosus: qđ oblitus erat dei.*

m *Ephraim: id est fructificans gentilis: qui conuersus ad fidem fecit fructum bonorum operum.* **n** *Septem anni inopie: id est defectus verbi dei ac sangue intelligentię et virtutum et operum.* **o** *In cuncta autem terra egypti: non erat panis: sanq̄ doctrine.* Esa. lix. c. Loruit in platea veritas: id est in latitudine vitę secularis: et equitas non potuit videri: quia ubi deest veritas doctrinę: necessario deest eq̄itas vite. **p** *Clamauit populus.* Tempore famis spiritualis nihil restat nisi clamare ad dominū. Job. xxxvij. d. Quis p̄parat coruox: id est p̄dicatori escam: quādo pulli clamant ad eū: **q** *Itē ad ioseph: id est ad sacram scripturam: quę significat per horrea ioseph.* Nec vult domin⁹ per se docere: sed mittit ad scripturas. Job. v. f. Scrutamī scripturas. Act. ix. b. mittitur paulus ad ananiam eruditus. Esa. viij. d. Numquid non populus a deo suo requiret visionē. p̄ viuis et mortuis: Et ad legē magis ad testimoniu. Qđ si nō dixerint iuxta verbū hoc: non erit eis matutina lux. **r** *Quicquid vobis dixerit: facite.* Nota ordinem. Primo recurrentum est ad scripturam: deinde faciendum: et postea docendum. i. Esdr. viij. b. Esdras parauit cor suū: vt inuestigaret legē dominū: et faceret et doceret. **s** *Aperuitq̄z ioseph ynuersa horrea: id est christus aperit scripturam: quando vult: et cui vult.* Job. iiij. a. Spiritus ubi vult spirat et. i. Cor. xij. b. Omnia operatur unus atq̄ idem spiritus: dividens singulis put vult. **t** *Omnisq̄z prouincie t̄c.* Hoc est q̄ omnes: qui non habent in se consolationem spiritualem: ad mundanas consolations: id est ad diuitias et delicias et huiusmodi conuertuntur. Et hoc est qđ dicitur Lbren. i. d. Dederunt preciosa queq; pro cibo ad refoſcandas animas.

Aldiens autem iacob **z**. **E**xpositio **Ca. XLII**
Quare negligit **z**. q.d. Sine meo precepto de
beretis facere. **b** Fratribus suis. l. beniamini: v.
suis: iacob: et ponitur fratribus pro filiis: sicut. s. xxxi.e. et. f.
n **C**um adorassent: Ecce adiuletum est somnium ioseph a
fratribus eius nescientibus. p. **D**uri lo
quebat: per hoc vo
lens fratres suos vteri
nisi adduci ad se. l. b
min: timebat enim ne et
illu occidisset sic et eum.
Sum filij.
Justice **a** **A**dielis autem iacob **z**.
Antiq patres piar
ch et prophetar
runt affutum bono
rum spiritualium esse in
egypti. i. in gentib:
admonuerunt filios su
os. i. iudeos: ut descen
derent per humilitatem
in egyptum: et emerent denario fidei ab eis frumentum spiritua
lis intelligentie. De hoc dicit moyses deut. xxvii. d. Adue
na qui tecum versat in terra: ascendet super te: eritis sublimior:
tu autem descendes: eritis inferiores: ipse generabit tibi et tu non fe
nerabis ei. i. tu accipies ab eo spiritualem intelligentiam: non
ipse a te accipiet ceremonialium obseruantiam. **c** Quare ne
gligitis? Iudei semper pigri et negligentes fuerunt emere fru
mentum spiritualis intelligentie. Prover. xxviii. d. Per agrum
bois pigri transiunt et per vinea viri stulti: et ecce totum reple
uerant vaticem. Iudei primo fuerunt magistri veritatis: postea
fuerunt magis erroris. Matth. xxviii. b. Circum mare et arida
ut faciat viuus pseleptum: et cum fuerit factum: facitis eum filius
genere duplo quam vos. In fine erunt discipuli veritatis: qui he
lias queretur corda patrum ad filios: ut dicat Malach. vii. b.
d Descendite et emite. Iudei per supbia suam discesserunt a
spirituali intelligentia. Roma. x. a. Justiciam suam statuere vo
lentes: iusticie dei non sunt subjecti. Ideo principis eis: ut descen
dant ad gentes per humilitatem: et emant ab eis spiritualem in
telligentiam: quia per supbia amiserunt. Et hoc est quod legitur. i.
Reg. xii. d. Faber ferrarius non inueniebat in orienti terra israel:
descendebat ergo omnis israel ad philistinum: ut acueret viusq
vomerem suum: et ligonem: et securim: et sarculum. **e** Necessaria:
ut possimus vivere. Spiritualis intelligentia est necessaria
ad vitam animae: sicut panis ad vitam corporis. Deut. vii. a.
f Non in solo pane vivit homo: sed in oriente ab ore domini.
iudei fratres christi in carnem sub decalogo constituti. **g** Ben
iamini domini retento: i. paulo adhuc pinis traditionibus oc
cupato. Gal. i. c. Proficiebatur in iudaismo super multos coeta
neos meos in genere meo: abundantia emulatorum periarum mearum
traditionum existens. **h** **M**alle forte. Idoc est quod dominus quibusdam
parcit: molles eos tribulationi exponere ne ipsi deficiantur. Exo.
xiij. d. Non eduxit dominus per viam terre philistinum: quia vicina erat:
putatis non forte peniteret eum: si vidisset aduersum se bella surger
te et reueterentur in egyptum. **i** Ingressi sunt z. c. cum aliis. i.
iudei et gentiles venerunt ad christum: propter spiritualis intelligentiam com
parandam. Esa. lx. b. O pecus cedar et gregabatur tibi: arietes
nabatiorum multabantur tibi. Per cedar gentiles: Cedar enim fuit si
li bismaelis: a quo regio nomine accepit: ubi habitant sarraceni:
de illis stirpe: progeniti. Per nabatiorum iudei: fuit enim filius
bismaelis similis: et interpretata prophetica. **k** Erat autem fa
mes in terra chanaan. i. macies intelligentie erat apud iudeos.
l Et ioseph princeps egypti: christus princeps mundi. **m** Atque ad illius nutum. i. Cor. xii. b. Di
uidens singulis prout vult. **n** Cum adorassent eum
fratres iudei christum: quod impletum in fine: et iam impletum est in
scis prius quam corpore adorat christum. **o** Et agnouisset
eos. Christus iudeos coguit: multa beneficia largideo: ipsi autem

non coguerunt eum: sed ecouero mala pro bonis reddendo. Ps. Po. Ps. 108.
suerunt aduersum me mala pro bonis et odii pro dilectione mea.
p Duri loquuntur. Ita dominus ad se querens dure sepe loquitur:
exponens eos tribulatioib. Hebr. xii. b. Flagellat dominus oem filium
quem recipit. Nota dominus loquitur dure duri et durissime. Dure loquitur
qui iuitat ad imitationem suorum passionis. Mat. xvii. d. Si quis vult ve
nire post me: abneget se metipsu z. Joh. vi. f.

* Durus est hic
Aboraliter a Au Moraliter
dies autem z. Jacobus
de p: filii ei: theolo
gi: famis in chanaan: de
fectio doctrinae in ecclesia:
abundantia in egypto:
copia secularis scientie
in seculo. Audies g
iacob. i. de p: videt
defectum spiritualis doctrine
in ecclesia: et abundantiam
in egypto: dicit filius

suis: c Quare negligit. s. descendere in egyptum: Propter
duo autem bona est descendere in egyptum. i. ad creaturam considerationem: ut s. eruditus intellectus: et accedit affectus. Ita enim duo
sunt necessaria: scia et celus. Illi que ex consideratione creaturam in
amorem dei gratia accedit: descendunt in egyptum: propter fructum: quia autes
solument gratia eruditus: propter palea defecit: sic p. Scia enim
palca est leuis: et volatilis: sed intra genitum est quod nutrit. i. Cor. vii. a.
Sci et istud: ecce palea: charitas autem edificat: ecce granum. Gra
num non crescit sine palea: nec celus: prodest: uno sepe nocet sine
scia. Esa. v. d. Propterea captiuus dicitur est ipsi me: quia non ha
bituit sci: Et tunc multo melius est celus quam scia: sic genitum est palea.
Granum melius seruat cum palea: sed quodammodo defecit: propter virtusq
similis. Esa. xx. e. Pulli asinorum tuorum que operant terram tuam comedunt
magma comedunt. Hiero. Vagina est hordeum cum palea.
Sic igitur quodammodo defecit in egyptum. i. ad creaturam considerationem
propter frumentum tunc: quodammodo propter paleam tunc: quodammodo propter virtusq
nolunt defecere pigri: et negligunt. De quodammodo: Quare ne
gligitis? De talibus etiis dicitur: Izrael. i. c. Viderunt enim hostes et
descenderunt sabbata eius. f Descendentes igitur. Hoc ostendit quod
descenderat: propter fructum. s. fratres ioseph deceperunt: voletes susci
tare semem fratris suo defuncto. i. christo. Et dicunt deceperunt: propter
implectionem decalogi. g Beniamini domini retento: sig
nificat h infirmos contemplatos: quia cito deficerunt: si ad curas
aierum defecerunt. Quibus parcit dominus: quia et si aliqui arguant a
quibusdam: eo quod fructum non faciunt in propria deo: propter predicationem: dominus
in sciis eorum infirmitate habet eos excusatos. Tunc signant de
signant per mulierem: quia fudit alabastrum unguenti super caput domini:
Matth. xxvi. a. Cui indignatus discipuli dicebant: Ut quod per
ditio haec: sed dominus excusat eam dicens: Bonum opus opera est in me.
Sic quodammodo predicationem reputat vacare contemplationem: sed non sic iudi
cat: Tunc enim sic manere infirmos: donec crescatur in viros fortes.
Tunc super illud: Ut quod predicit haec: dicit bernardus. Non est vir ut
putat: sed mulier: non dum apta manu mittere ad fortia: bonum
opus opera est in me: stet in bono donec pauescat ad melius: Tunc
autem mulier in virum et in virum profectum proficerit: tunc poterit in ac
tus profectis assumi. h Malle forte in itinere. Hoc est quod
timendum est in itinere aliqui inuidicia haeret. Hoc dicit sponsa caroli.
v. b. Lauti pedes meos: quomodo coinqnabo eos: Et luc
x. c. Homo descendens a hierusalem in hiericho: incidit in la
trones. Non est ergo mirum si timent aliqui descendere in
egyptum: tunc eundem est in egyptum: id est in midus quando
iacob precipit. Et nota duo specialis in egypto: cotumelias
s. et torneta. Tunc h filius iacob exploratores dicuntur: et postea
incarcerant. Sap. ii. d. Cotumelia et torneta interrogant eum.
Hoc duo sepe iuentur in mido predicatorum: criminantes flagel
lant sine culpa. Esa. lij. b. In egyptum defecit ipsi me in principio
ut colonus esset ibi: et assur absque villa cum caluniaretur eum.
* Recordatus

Libri

Sumus filii. Terū dicunt nescientes: Uel sum⁹ q̄si sum⁹. Vn̄ dicūt statim: Ali⁹ nō ē sup. in Alioqñ p̄ salu-
tē r̄c. Ergo si nō adduceret eū erant exploratores: S̄z b̄ est
falsum: Iō sic intelligēdū est: Exploratores estis. i. explora-
torū pena digni: Uel tanq̄ exploratores bentam̄. Simile
sij. Regl. xviiij. d. vbi

icit helias sacerdotibus baal : Et q̄ exaudierit erit d̄e . i. tanq̄ deus habebis : qz etsi deus nō exaudiret he liam / nihilomin⁹ esset deus . **I**aberito hec patimur . **D**oc dicebat / non putates q̄ eos intelligeret io seph : quia per intertem loquebatur eis .

Dystice vñ Durus ē h sermo tē.

El†**illas** molt
mur insidias
†P. 93.

Al. nō h̄z dñō placuit / ita factū
fratres est; sūt nomē dñi bñdi

22. q. 1. c. mo
uer. q. sic etiam

git ad lucidum. Et v
dic Hiero⁹: Siue bib
def aurib⁹ meis isonam
ri⁹ loq⁹. cū dicet: Esur
d. S³ durissime: cū di
venisti. Hoc sp̄ grīt
te p̄terite: cū erat id
venis: Ita dixit āgel⁹
tus ē: vt locū in q̄ iac
chanaan. i. d⁹ statu p
suo. Chanaan enī int
ma negotiatio ē: vbi a
ta gloria padisi: et pp̄
Eccl. xvij. a. Tūlit m
eā in terrā chanaan.
est spirituale intelligēt
de terra chanaan. i. d
āiam non introibit sap
catis. d⁹ Nō est c
nisi obscure & alonge:
Corl. xiiij. d. Videl⁹
facie ad facie: Nūc co
et cognit⁹ sum. f¹¹²

Mattb. 22. b. puerisōne insidiabant̄ dñs vt in aliq̄ capent̄: vii modo obij̄
Marci. 12. a. cit eis: Exploratores estis. Q̄d̄s enī illud p̄cm̄ maxime vult
Luc. 20. d. haberī in memoria / in q̄ quis grauius deliq̄t. De insidijs iudeor̄ habet Nume. xiiij. d. Lēptauit me iam p̄ decē vices.
Mattb. xxij. b. Quid me temptat̄ hypocritē? g. Ser-
ui tui venerūt vt ejinerēt cibos. Ecce venim⁹ ad te: tu
es dñs noster. h. Sūl̄i viii⁹. Antiq̄ p̄ies frequent̄ cōme-
morāt: vt p̄ merita patrū dēū flectāt ad pietatē. Esa. lxiij. d.
Cōuertere p̄t̄ p̄ies n̄ros. k. Iasim⁹ cū p̄ie. i. paul⁹ q̄ di-
cit. j. Cor. xv. b. Ego sū mūm⁹ ap̄loꝝ: adhuc erat in iudaïs-

Benefeos

mo emulatoꝝ p̄inariū traditionū: vt dicit Gal. 5.c. **¶** Non
egrediem̄ h̄ic. i.e. agustia l̄fe: donecveniat frāt̄ vi m̄m̄:
id ē paulus / q̄ pueris iudalim̄ ac ceremonias iudeoꝝ oīno
dstruit/ ac sp̄uale intelligētiā leḡ mālēste aquit. Gal. v.a. Si
circūcidam̄ christ̄' n̄bil̄ p̄derit yob. **¶** Tradidit t̄c. trib̄

egrediem⁹ h̄ic: donec veniat
frat̄ vester m̄m⁹. Mittite e
vob⁹ vnu ⁊ adducat eū: vos
aut̄ eritis in vinculis donec
p̄bent q̄ dixist⁹: vt r̄um falsa
an vera sint. Alioqñ p̄ salu-
tez pharaonis exploratores
est⁹. Trādidit ē eos custo-
dieb⁹ dieb⁹. Biē aut̄ ter-
tio educt⁹ e carcere ait: Fa-
cite qđ dixi: ⁊ viuet⁹: Beum
enī timeo. Si pacifici estis:
frat̄ vester vn⁹ liget in carce-
re: vos aut̄ abite ⁊ ferte fru-
menta q̄ emist⁹ i domos ve-
stras: et frēm v̄m m̄mū ad
me adducite: vt pōssim v̄os
pbare sermōes: ⁊ nō moria-
muni. Fecerūt vt dixerat: et
lōcuti sūt adinuicē: M̄erito
hēc patimur: qz peccauim⁹ i
frēm n̄m: vidētes angustiā
aīe illi⁹ cū dēpcaret nos / et
non āudiuim⁹: idcirco venit

aducci. Sic fuit d*iu*
deis: Quidam retēti sunt in tenebris & ligati vinculis p*cō*p*y*:
Alij missi cum frumento verbi dei ad alios p*uertendos*. **D**i-
nūs. i. paul*o* postmodū adduct*us* est ad p*eces* beati stephani:
vt dicūt sc̄i: donat*us* eccl*e* **E**t possim r*uos* t*c*. **G**e-
re p*uer*siōis signū ē: si symeon relinq*uit*. i. luc*ius* i ob*sidiē*. Qui
enī luget & iugit luget & dolet sup p*cō*p*y* p*ximī*: signū ē p*fecte*
p*uer*siōis ad deuz. **E**sa. xxii. a. Recedite a me: amare s*lebo*:
nolite incubere: vt p*solemī* me sup vastitate filie populi mei.
Ecch. iiij. d. Sedi ingrēs in medio eo*z*. **S**ed locuti s*unt*
ad iu*nīcē*. Iudei habuerūt duo p*silīa*: vnu mort*is* alterum
vit*e*. De p*ro* Joh. xij. f. Collegeit p*otifices* & pharisei p*silīi*: vt
iēsū morti traderēt. De scđo Act*u*. ii. f. Tiri frēs q*d* facie-
mus: De v*troz* P*rouer*. xij. c. Dolus i corde cogitatū ma-
la: q*aūt* pac*l* ineut p*silīa* / seq*u*tur eos gaudiū. **I**herito
hec patimur. **H**oc ē q*d* leg*is* Hān. ix. b. H*o*no deo iusticia:
nob*aūt* p*usio* faciei sic est dies h*ec*. **L**breñ. iiij. e. Int̄q*u* egi-
mus: ad iracūdā puocauim*o*: iō inexorabil*is* es. **V** **C**ū de
p*caret*. Mō leg*is* chris*t* rogas*se* iudeos i se*c* q*d* p*l* ē: ora-
uit p*ipis*. **L**uc*ius*. xxiij. e. P*ri*gnosce ill*us*: q*r* nesciūt q*d* faciūt.
Mō audiuim*o*: idcirco t*c*. P*rouer*. xxi. b. Qui obtru-
rat aurē suā ad clamorē paup*is*: & ip*e* clamabit & n*ī* exaudie*s*.

* **R**uben ait: **D**oralt
Recordatusq; r̄c. Sepe dixit: Exploratores esti: hoc ē q̄ christ⁹ pdicit sc̄tōs passuros stumellas/ sic ipse pas-
sus ē. **D**at. x.c. Si p̄imfamilias beelcebub vocauerit q̄to
maḡl domesticos ei⁹: Et bñ dicūt pdicatores exploratores:
qr explorat q̄ pte facil⁹ possit capi mūd⁹. **E**n significat q̄ ex-
ploratores tr̄e chanaan. **M**u. xiiij. c. **L**li ferunt frumentū: illi bo-
trū: In q̄ norāt duo valde necessaria pdicatorib⁹. Per fru-
mentuz/ robur patiē: qr panis cor hoīs p̄firms. Per bottū **P**o, v.
gaudiū i tribulatiōe: Et vinū lētificat cor homis. **A**c. v.g.
Ibant apli gaudentes a p̄spectu conciliū r̄c.

b En sanguis. Hoc dixit ruben: q̄ putabat eum fuisse interfectum; q̄ nō interfuit vēdētōnī. c Per intēptē loq̄: q̄lī nō intelligēs lingua eorū. Querit: cur ioseph vir mitis sum⁹ & sanctissim⁹ fratres talit affigere voluit i. p̄latiōe agnūtiōis sue: cū posset se eis īnotescēdo cito subuenire. Sed h̄ nō vltiōis cā sec̄. s. vt vin̄ dicaret malū q̄d sibi factū fuerat: s. vt cognoscet vtr̄ codē sti⁹ mulo frēm vterinū p̄emerat: sic ipsū ī extēnas p̄uincias vendiderūt. Lui r̄ndit rubē: Duos filios meos t̄c. Strabus. Duos filios meos ī terifice si nō reduxero eum tibi: nec t̄n obtinuit. At iudas dices: Re ero p̄ci i. p̄es oī t̄pe: et imp̄rātrāit: q̄ ei cōmiss⁹ est beniamin. Pl̄e ḡ reū eē p̄ci: q̄ corporalit occidit. k De ducenti canos meos t̄c. Querit: vtrū ideo ad infernum: q̄ cū tristitia: an etiā si abesseret tristitia: t̄q̄ mo riēdo ad infernum descerus h̄ec loquaf. De inferno em̄ magna q̄stio ē: et q̄d inde sc̄pt̄ra sentiat: v̄būcūg B̄ memorati fuerit obseruandū est.

E 1.43. b En sanguis eius exquiritur. Nesciebat aut̄ q̄ intelligeret ioseph: eo q̄ p̄ intēptē loq̄ d̄ ret ad eos. Venerūtq̄ se parvū et flēuit: et reuersus locutus est ad eos. Tōllensq̄ symeon: et ligās illis p̄sentib⁹: s̄ iussit mis̄tris vt impleret eoru saccos tritico: et reponeret pecunias singulorū in sacculis suis: datis supra cibarijs ī via. Qui fecerūt ita. At illi portantes frumenta in asinis profecti sunt. Aptosq̄ vnu sacco vt daret iumento pabulū in diuersorio: templatus pecunia in ore sacculi: dixit fratrib⁹ suis: Reddita est mihi pecunia: En habet in sacco. Et obstupēfacti turbatiq̄ dixerūt mutuo: Quidnā est hoc q̄d fecit nobis de⁹: Elenerūtq̄ ad iacob patrem suū ī terrā chanaan: et narrauerūt ei oīa q̄ accidissent sibi dicentes: Locut⁹ ē nobis dñs frēdure: et putauit nos exploratores p̄uincie. Cui respōdim⁹: Nacisci sum⁹: nec vllas molimur insidias. Duodeci fratres vno p̄e geniti sum⁹: yn⁹ nō est sup̄: minūm⁹ cū pa

f Interim famēs. cc. Venissimus
Systice. a Ruben ait: Nōq̄d t̄c. Hic rubē significat eos: q̄ nō consenserūt in morte christi: vt ioseph: Luc. xxiij. g. Hic non consensit consilio: et atrib⁹ eorū. Sili nicodem⁹. Job. viij. g. Nūq̄d lex nra iudicat quēq̄: nisi p̄us ab eo audierit: c

Eo q̄ p̄ intēptē. Prophete fuerit int̄ p̄tes dñi: s̄ iudei nō credebāt eis. Esa. liij. a. Quis credidit auditu nro: et brachiu dñi cui reuelatū ē: d. Queritos. Dñs auertit a pena iudeoz̄: parcēs ad modicū. e. Et fleuit: copatiēs eis. Osee. xi. c. Louerūt ē ī me cor meū: parit p̄urbata ē penitudo mea. f. Tōllensq̄ symeon. Hic gerit typū eorū: q̄ a dno tribulatiōib⁹ exponit. g. Fussit mis̄tris. M̄stri. i. p̄dicatores ipseuerit saccos frumento spūalis intelligētē. i. corda cōversor ad fidē. h. Ioseph nō ē sup̄. Nota in toto negocio istoysq̄ ad mutuā cognitionē fratr̄: nō noīant nisi q̄nq̄ frēs. s. rubē: symeon: iudas: ioseph: beniamini: et significat q̄nq̄ generatio: q̄ sili designat p̄ q̄nq̄ filios matathie. j. Machab. ii. a. q̄ fuerūt: iohānai gaddis: simon thasi: iudas machabeus: eleacar⁹: abarō: ionathas apphus. Rubē fil⁹ vissōis: s̄igt ap̄los: q̄ pl̄alijs viderūt. Luc. x. d. Beati oīi q̄ vidēt q̄ vos videt. l. christū ī carne. Idē significat ibi q̄ iohānan: q̄ ē grā dei: et apli plus grē habuerit oīb⁹ alij. Et bñ cōpetit eis q̄ iohānan cognoiat gaddis. i. hedus v̄l̄ tēptatio: ipsi em̄ tēptatiōes p̄secuōnes habuerūt. Matth. x. c. Erit̄ odio oīb⁹ hoib⁹: p̄t nomē

meū. Simon ibi: et h̄ symeon significat martyres: q̄ obediebat v̄sq̄ ad mērorē mortis. Et bñ cōpetit martyrib⁹: qd̄ simon cognoiat thasi. i. exploratio gaudī: Mā mēror et tristitia mar tyru: nō fuit nisi q̄d̄ exploratio gaudī ēfni. Job. xvi. d. Tristitia vīa p̄te in gaudiū. Judas h̄ et ibi: cōfessores significat.

Et bñ cōpetit q̄ co gnōiak machabeus. i. bellator: Confessores em̄ bella dñi bellauerūt toro tge vīte sue h̄ mū dū/carnē: et demones.

Joseph significat chri stū: et ionathas ibi: qd̄

īterptaf donū colubē.

Christ⁹ em̄ cōcept⁹ de spūsancto: dat⁹ ē nob̄.

Et bñ cōpetit christo q̄ ionathas cognoiat apphus: qd̄ īterptaf libere p̄sulēs/vel festina

tor secur⁹: Christ⁹ em̄ nihil p̄sulit nisi libertatē.

grere. Est aut̄ triplex libertas: quā p̄sulit chris tūs.

Libertas grē: q̄ liberat a culpa. Job.

vii. e. Utere liberi eri tis: si fil⁹ vos liberaue rit.

Itē libertas p̄fecte iusticie: Hec liberat a

cura et sollicitudine h̄ mūdi. Matth. xix. c.

Si vis p̄fect⁹ eē vade

tvende oīa q̄ habes et da paupib⁹. Itē liber

tas gl̄e: Hec liberat a miseria. Ro. viij. d.

Ipa creatura libabit a fuitute corruptiōis

in libertatē gl̄e filiorū dei.

Itē bene cōpetit christo: qd̄ legit de io

natha. i. Machab. x.

b. q̄ mis̄r ei alexader purpurā et coronā au

reā: et deus p̄ christo

misit purpurā passiōis et coronā gl̄e in resur

rectiōe. Itē beniamin

significat regines: et ibi

eleacar⁹: qd̄ īterprat

dei mei adiutoriū. Et

bñ cōpetit v̄ginib⁹: q̄ eleacar⁹ cognoiat abarō. i. excelsa dei ge

neratio. De v̄ginib⁹ em̄ d. Sap. liij. a. O q̄ pulchra ē casta

generatio cū claritate. Adorat̄: Per istos q̄nq̄ designat̄

q̄nq̄ star⁹: q̄ ī q̄libet iusto sūt.

Primo occurrit grā iustificās:

q̄ p̄ iohānan significat. Secundo dolor de offesa p̄s: ecce sy

meon: siue simon. Tertio sequit̄ cōfessio: ecce iudas. Cōfessi

onē seq̄t̄ satisfactio: ecce eleacar⁹: q̄ cognoiat abarō. i. genera

tio excelsa: Per generationē em̄ bonoz̄ op̄m saluat̄ h̄. i. Li

moth. ii. d. Saluab̄s multe p̄ generationē filiorū. Ultio seq̄t̄

ionathas. i. p̄ficio vīte: q̄ maxie cōsistit in b̄ et mūd̄ fugit̄:

et oīa q̄ s̄t̄ mūdi. Et bñ cōpetit q̄ ionathas cognoiat apphus. i.

fugit̄. Matth. xix. c. Si vis p̄fect⁹ eē vade et vende oīa q̄

habes et da paupib⁹: et veni seq̄re me.

Et posset dicere: Quid

quo sequar te: forte ad malū locū vadis: v̄bi nō est bonū. Nō

est ita: imo bonū ē ibi esse: q̄r vado ad patrem. Job. xiiij. d.

T M̄teri famēs. Abystice: Fames est defect⁹ bonoz̄

op̄m: q̄ sit ī ecclia: q̄r filij iacob. i. p̄dicatores nolūt de

scēdere ī egyptū. n. Cōsumptisq̄ t̄c. Libi allati

k. ** de egypto sūt

Libri

Inter fames **xc.** **b.** *Elenissim⁹ de egypto. k.* Facite
qd̄ vult. Ecce iudas ipetrauit qd̄ rubē nō potuit ipetrare.
Enī patet; mai⁹ ēē reū ēē peccati q̄ corporis occidi. Ex q̄ etiā
pater q̄ hō poni⁹ debet velle iterfici q̄ peccare. m. *Adodicū*
resinæ xc. *Storax siue stirax/stacte/rebinthū: species sunt*
gumi odoriferi. Nota

Zur Tatbestattheit
des Juris iurandi

2.44.c

Bcordas iolepho i pinc
plo Mueri ponit bal
samū: et tacet i finā.
Storacē qdām speciē
resinę dicunt. Hiero
diē i hebręo eē necho
ta: qd̄ sonat generalit
thymiamā. Et i Esa.
xxxix. a. Pro domo
nechota qdā trāstule
rūt cellā thymiamas:
quidā domū stiracis:

Dystice de egypto sūt peccatores sublati de mūdo. His cibis libeter vescit dñs. s. xvij. b. dīc rebecca. i. grā p̄dicatori: Affer mihi duos hēdos optimos/ vt faciā escas patri tuo quib⁹ libēter vescif. Hēdus optim⁹/ p̄ctōr maxim⁹ ad dēsū cōuersus: q̄ a deo comedid: qñ ecclēsię incorporat: Et sic cōsumit in bono. Deut. iiiij. d. D̄e n̄ ignis cōsumēs ē. Usi allq̄b⁹ cōuersis statim alios elurit/ vt ignis: q̄ nūq̄ dicit sufficit: vt d̄z Proverb. xxx. c. Tel alit dicit deus cōsumere cōuersos ad se: q̄ p̄ceptibiles/ et q̄si cōsumptos et nibilū reputari facit: alit nō possent cedere in alimenta iacob. **R**euerentiū z̄c. Nō vult deus oiosos esse p̄dicatores: h̄ statim his cōuersis et in fide solidatis vult eos reuerti in egyptū ad alios conuertendos. Et nota qđ dīc: b̄ d̄pauillū: q̄ electi respectu damnatorū pauci sunt. i. Cor. ix. d. H̄ q̄ in stadio currūt: oēs quidē currūt: sed yñ accipit brauiū. Et q̄ famēs p̄dicatorz et iōss̄ christi tanta

Ps. 58. ē:qr quotq̄ sint in paucillū videt. Unū dictū ē de eis: Circū
būt ciuitatē t famē patientē vt canes. c R̄ndit iudas t̄c.
Mō vult descendere in egyptū iudas sine beniamin mō frē
suo:nec p̄dicator: sine hūilitate orōnis d̄z descēdere ad p̄dicā-
dū:aut aliter nō videbit faciē ioseph.i.christi. Hūlis em̄ oīo
imperat̄ p̄dicatiōi efficaciā. Eccl. xxxv.c. O ratio hūilitatis se
nubes penetrabit: t donec p̄pinquet nō cōsolab̄: t nō descē-
det donec aspiciat d̄. Prover. xxv.a. Ne glorioſ⁹ appareas
corā rege. Uel p̄ beniamin/qui interpt̄ filius dexter: bonū
opus intelligit/sine quo null⁹ idone⁹ est ad p̄dicandū. Actl. i.
a. Egit iesus facere t docere. d Interrogauit nos t̄c.
Mota/christ⁹ de p̄genie n̄ra querit: q̄ii ad memoria nobis re-
ducit q̄ filij dei sum⁹. i. Joh. iii.a. Charissimi/filij dei sum⁹: t
nondū apparuit qđ erim⁹. q.d. modo latet nostra generositas/
sed postmodū apparebit. i. Regl. xvij.g. dicit saul ad dauid:
De q̄ p̄genie es tu adolescēs: Illoc aut̄ grit d̄s: vt solliciti si
mus laruare dignitatē n̄ri generis. e R̄ndim⁹ ei oīeque-
ter. Qđ facit qui oīibus attestat̄ se esse filium dei. Eph. v.a.
Estote imitatores dei. f Ditte puerū. Judas petit ben-
iamin/t imperat̄:nō sic ruben.i. fili⁹ visiōis: qr̄ gr̄a boni opis
dat hūiliter cōfidentib⁹. Matth. xi.d. Lōfiteor tibi d̄s deus

Beneſeos

pater celi & terre: qz abscondisti hec a sapientibus & reuelasti ea paruulis. Iaco.iii.b. ^{de} super his resistit huius aūt dat gratiā. g Ego suscipio puerū. Judas qz bona mat suscep-
pit curā fratris minimi. Proverb. xi. d. Qui suscipit aias sa-
piēs ē. Terū ē si sit iudas: alit insipies ē. ⁱ Si sic necesse

consequēter iuxta id qđ fuerat sciscitat⁹. Nūqd scire poteram⁹ qđ dictur⁹ esset: adducite vobiscū fratre vīm: Ju-
f das qđ dixit pī suo: Quid tē puerū meū ut p̄fici sciamur et possim⁹ vivere / ne moria-
s mur nos ⁊ paruuli nři: Ego suscipio puep: de manu mea require illū. Nisi reduxero ⁊ tradidero eū tibi: ero pecca-
ti ī te reus omni tge. Si non itercessisset dilatio / tam vice
altera vénissim⁹. Igit̄ isrl̄ pī eorū dixit ad eos: Si sic nē-
cessē ē sācīte qđ vultis. Sū-
mite de optimis terre frugi-
bus in vasis vestrī: ⁊ deferte
viro munera: mōdīcū resine ⁊ mellis et storacis ⁊ stactes

1. Ideo implinet le iniuria,
ut: *Nec adhuc recipis. Apoc. liij. d.* Esto sto ad ostium te. *Cantic. v.a.* Aperi mihi soror mea/amica mea/columba mea/ima-
culata mea: qz caput meum plenum est rose/et cincinni mei guttis
noctium. *Terra nostra fert spinas et tribulos virtus; sed terra chia-*
sit electas species virtutum fert: Et ideo de terra eius/nō de terra
*sumere debem⁹ qd ei offeram⁹. l. m. *Modicū resine et**

mellis/ et storacū/ et stactes/ et terebinthi/ et amygdala-
lez/ pecuniasq; duplice. Per h⁹ qd dic modicū: tria itelli-
gunt. Primum hūilitas: qz modica debem⁹ reputare opa nostra:
*Secundū: *Juxta illud Luc. xvij. c.* Cū oia bñ feceritis/dicte: servi inuti-les sumus te. Et qui hoc facim⁹: tūc dñs reputat magna. Tertij*
Luc. xxi. a. dixit dñs: Vere dico vobis: qz hec vidua paup-
plus qd oēs misit: et nō miserat nisi duo era: et alij miserat di-
vittas multas. Secundū: dei cōsolatio: qz modicū sufficit ad
salutē. ij. Cor. iiiij. d. Id momētaneū et leue tribulatiois nr̄e:
supra modū in sublimitate eternū ḡlie pōodus opat in nobis.
Tertiū: opatio: qz reuera modicū ē quicqd facim⁹ aut pati-
mur respectu exempli qd p̄cessit in christo. Esa. lxvij. c. Oēs
iusticie nr̄e te. respectu meriti siue cause. i. p̄ctō p̄fō. Job
xi. a. Utinā de loq̄ret tecū/ et ap̄iret labia sua tibi vi ostēde-
ret secreta sapietie sue tibi: et qd multiplex esset lex eius: et intel-
ligeres qd multo minorā exigaris ab eo qd mereb̄ initias tua.
Vel respectu p̄emij: qd dab̄it in futuro. Roma. viij. d. Non
sunt condigne passiones te. Her. Non sunt condigne ad p̄-
teritā culpā/ que remittit ad p̄sentis cōsolationis gratiā: que
imittitur ad futurā gloriā/ que promittit. Item Her. Pro-
pter quattuor/totā vitā nostrā debemus christo. Nūquid de
vna filia duos generos facere potuisti? Totos nos debem⁹
satisfactioni p̄ peccatis p̄teritis: totos creatoris: totos redem-
ptoris: totos futurę ḡlie. Ecce quattuor creditores quib⁹ nos
tos debem⁹. Unū clamat Her. Dñe vim patior: responde
p̄ me. In man⁹ tuas dñe cōmēdo sp̄m meū. Tu solue p̄ me
omnibus/ quod potui feci: habe me excusatū. Impfectū
meū viderūt oculi tui. Per resinā q̄ amara ē/intelligit amari
tudo penitētie: q̄ reuera modica vel nlla ē bodie. Hier. viij.
g. Nūquid ē resina i galAAD/ et medic⁹ nō ē ibi? Per mel intelligit
itterne dulcedo suauitatil⁹/ q̄ est i vere dolēnb⁹. Unū Her.
Vlti vidēt cruces nr̄as q̄ nō vidēt yncitiosas nr̄as. P̄t̄ est

Va Et illā s. pecunia. b Ne forte errore factū sit. i. ne forte errauerit mīster ioseph q̄ impleuit saccos viros/putas se alibi ponere pecunia: qd si ē/debet ei restituere. d Pecu- niām duplēcē. Pecunia duplex/integritas mētis et corporis: mi: Tel fides et boni mores. g Propter pecunia quā retu- lim? Propter pecu- niām in sacris reten- tiā absconditā timent i. propter scien- p̄dicatores: et reuera ti- medū ē. Esa. vi. b. Te- xvi. Quando duo fra- tres ē. Ibi Glo. De- tantis p̄cudubio rei sunt: qntis loqndo p̄ dese potuerūt. Jolue- vñ. d. Cōdēnāt achor p̄ regula aurea absco- dita. Matth. xxv. c. Serue male et piger: sciebas q̄ meto vbi nō semino: et cōgrego vbi nō sp̄si: oportuit q̄ te pecunia meā comit- tere nūmularijs. h

B Et inuenim⁹ pecu- niā. Ecce q̄ sup̄ di- cū est de vno/ intelli- gendū est de omnib⁹.

L Deus vester.

v resina q̄ mel. Job. xvi. d. Tristitia ve- stra verte in gaudiū:

Immo resina cū melle est/et si p̄cedat causaliter: ip̄e em̄ dolor p̄ christo habit⁹/ dulcedine parit in corde. Thren. i. d. O vos oēs q̄ trāstis p̄ viā/ attēdite et videte: si ē dolor siē dolor me⁹. Cū fieri et gaudio redificat hierlm. i. Esdr. iiij. d. Mō poterat quisq̄ agnoscere vocē clamoris letantiū/ et vocē fieri p̄pli: Sic in aīa q̄ redificatur. l. p̄ penitentiā: quidā letant. l. ratio- mot⁹: et mot⁹ eius: quidā flent. l. caro et familia ei⁹. Unī Ds. Seruite dño in timore: et exultate ei cū tremore. Inde fit ex contrarijs motib⁹: sif ventētib⁹ cuiusdā tripudij ieffabilis harmonia/ i eo/ de sublecto. Unī si q̄s haberet sp̄uālē auditū: in q̄libet penitentiā/ audiret dulcissimā melodiam ex cōtrarijs vocib⁹: quā qui- libet pōt i se sentire. Et dicit bñoi melodya in gallico/plore/ can: Sed diuites/ q̄ hic recipiūt cōsolatiōes suas/ ipsi habēt canteplore. Proverb. xiiij. b. Exrema gaudiū luc⁹ occupat. Storacis duę sunt species: quēdā cadit in terrā/ et nullius p̄cij est: quēdā coheret cortici/ et p̄ciosa est: vt dicit Glo. sup̄ Eccl. xiiij. Item quēdā gutta terebinthi mascula ē/ et parū valet: alia femia/ et illa p̄ciosa est. Inter has duas species ponit sta- cte. i. myrrha: p̄ quā significat penitentiā/ q̄ nō debet in terrā cadere vt fiat p̄ terrenis: nec debet esse mascul⁹/ sif femia p̄ se cūditatē boni opis: et p̄ recordationē ap̄rie infirmitatis. Amy- gdala sunt cibi infirmorū: et significat cōpassiōē platorū erga infirmos: quā corrīgēdo debet plati infirmis q̄s increpāt. Unī Numeri. xvij. c. legit virga aaron amygdala. p̄tulisse. Steriles virgas habēt plati: q̄ sine cōpassiōē et cū austereitate impa- riant: vt legit Eccl. xxxiiij. a. Ita fieri nō debet: sed sit virga correctiōis fructifera/ p̄ cōsolationē: sit et fruct⁹ virginē/ p̄ cor- reptionē. Virga corripiat reū: fruct⁹ letificet egrū. Hec ha- buit Paul⁹. i. Cor. iiiij. d. In virga veniā ad vos/ an in cha- ritate et sp̄uā māsuetudinē: q. d. in vitroz. Et Ps. Virga tua et bacul⁹ tuus/ ip̄a me cōsolata sūt: Virga. l. correctiōis: et ba- culus cōsolationis: quo sustentet infirmus/ ne oīno deficiat.

Pecunia duplex signifi cat verbū et opus: quē cōluncta/ de- bent esse in p̄dicatione. Tel duplex pecunia: sermo sapientie/ et sermo scientie. i. Cor. xij. a. Unicuius dāt manifestatio sp̄us ad utilitatē alij qdē sermo sapientie/ alij aut sermo scientie tē. d Deus autē me⁹ omnipotēs. Hic patet q̄ illi q̄ mit- tur p̄dicatores/ debet orare p̄ ipsis: vt chri- stū placabile īueniāt: et etiā ipsemē p̄dica- tor dī silr orare i p̄n- cipio sermonis. Hester xliij. c. Dñe deorū et vniuersē potestatis tri- buē sermonē cōpositū in ore meo in p̄spectu leonis. i. assueri p̄ quē significat chriſt⁹. Sa- tis miser est/ q̄ nō p̄t īuenire gratiā i fonte gratie. Job. xxiiij. d. 5. 42. a. E

Depcabis deū et pla- cabilis erit ei: et vide- bit faciē eius i iubilo.

Et quid dī orare: Ut sc̄z beniamin remittat et symeon qui tenet in

sacculos

viculis: Hoc ē/q̄ de- bet orare p̄ stantibus

vt nō cadat i egypto:

et p̄ lapsis vt resurgat

et reuertant i chanaā.

e Steterit coram

i oīeph. Boni stant

corā christo. iij. Regl

xvij. a. Tūtū dñs i cu

ius cōspectu sto. Stat

et mali coram christo.

Esa. lxv. a. Ppls q̄ ad

iracūdiā me puocat/ an faciē meā sp̄. Sif differēter: illi vt offe- rat/ isti vt auferat. f Introduc tē. Sup̄ sine beniamin- veniētes/ retrudunt i carcerē vt captivi: Hic adducto benia- min/ introducūt i domū cū ioseph/ i meridie comedunt: Hoc est q̄ doctrina sine vita/ vel p̄dicatio sine ope/ pōti⁹ p̄gnā me- ref q̄ p̄mū. In libro Prosp̄: Bene docere et male viuere: qd aliud ē q̄ se sua voce dānare: Dispēsatoz: chriſt⁹ inquātū bō: Dom⁹/ celestis p̄fia: de q̄ Job. xliij. a. In domo patris mei tē. Et in hāc introducet chriſt⁹: q̄ cōciūsū erit paratū. Matth. xxiij. a. Ecce prādiū meū pauli/ tauri mei et altilia oc- cisa sūt et oīa pata: venite q̄ ad nuptias. Peridies/ mira leti- cia: ibi em̄ gaudiū sine tristitia. Apocl. xxij. a. Absterget de- oīem lachrymā ab oīis eorū: et moīs ultra nō erit/ neq̄ luc⁹ neq̄ clamor/ neq̄ dolor erit ultra/ qm̄ p̄ora abiēt. Berñ. Fe- lix lachryma/ q̄ pia māu p̄ditoris meref abstergi. h Pecu- niā i ore saccorū. De triplici pecunia agit h. De pecunia iūēta i saccis: hoc ē sp̄bū p̄dicatiōis. De pecunia reportata: h ē sp̄bū grārūactōis. De pecunia ad emēdū triticū: hoc ē sp̄bū oīonis. Hec tria verba debet sācti p̄dicatores portare. Osee. xiiij. a. Tollite vobisq̄ sp̄ba et cōvertim⁹ ad dīm et dicite ei: oīem aufer iniqtatē/ ecce oīo: et accipe bonū/ ecce p̄dicatio: et reddem⁹ vitlos labiorū n̄trop̄/ ecce grazactio. i Hoc ē pōde- re: Hoc ē si de⁹ dedis tibi magnā graz p̄dicatiōis/ vt oīonis vīmīstratiōis: debes ei reportare magnū fructū. Eccl. xxv. b. Ha altissimo bīm donatū ei⁹. Ita faciebat apl̄s. i. Cor. xv. b. H̄ia dei i me vacua n̄ fuit. Sif multi i p̄dōdere maḡ recipiūt graz: et i p̄uo referūt fructū. Eccl. xx. b. H̄ie fatuoz effūden- dat⁹ insipiēt nō erit vīl: oculi ei⁹ septēplices sūt: exigua da- bit et mīta i p̄rogabat. k H̄o ē i nrā: Hoc ē q̄ p̄dicatoz ne- scit vīl sibi donū dei deueiat. Job. iiij. a. Nescio vīl ventiat aut q̄vadat. i. Dach. vij. d. Nescio quō i vīo appūstl. l Pax vobis: Lmēb⁹ et lugētib⁹. Dixit: Pax vobis. Unī. Job

Libri

a **D**eus vester **z**. Aug^o. Mendaciū videtur: sed aliqd significare credendū est. Argentū em qd dāt t nō minuit: qd et pbatū appellatū est: illud forte ē de quo dī: Eloquia dñi: elo/ quia casta/argentū igne examinatū/probatū terrē purgatum septuplū. i. pfecte. Nam pecunia nō mētē sapiens dispēsator: qd de pecunia vbi dei dicit: **b** **E**go ha/ beo. Sic lgi nō men/ tis quis cum dicit ali/ quid mysticū: licet sup/ ficiētē videat dicere fālsum: sicut Laurētū intelligens de thesau/ ris celestib⁹: non est mētētus: licet ille cui lo/ quebat aliud intellige/ ret. Dispensatiua em̄ sunt huiusmodi dicta/ non mendacia: a spiri/ tus sancto diuinit̄ inspi/ rata. **U**l sic potest sol/ ui iuxta litterā: **H**a/ beo. i. habere me re/ puto. **f** **A**heridie. Nota abstinentiā an/ tiquoz: qui nō come/ debant ante meridiē/ nō puentebāt horā co/ medendi. Forte reuer/ tebat domū a litibus decidēdis t pacificādis. **g** **D**anē nō delitias: s q notaē etiā sobrietas antiqū. **k** **A**dorauerunt: id est inclinauerunt genua sua. **m** **S**anus ne est pater vester: Dī ioseph querit de patre: significat q corda patrū cōuertent ad filios: Malach. iii. b. De duobus querit. i. sanitate t vita: qz christ⁹ vtrūq dat. **P**ā. Qui sanat om̄es infirmitates tuas. **n** **A**t/ tollens **z**. oculos. Aug^o. Affectus boni animi semp pro/ cliuus est ad pietatē. Unde t in ioseph possumus considerare virtutū copiā. Castus erat: cum sprevit impudicitā domine. Sapiēs/ cū diligenti investigatiōe fratru animos explorabat/ qualiter sentirent de fratre suo vterino. Just⁹ erat in adhibiti/ one discipline delinquentib⁹. Pius in conuersione penitentiu.

Mystice **x**. xx.e. inclusis i domo pp̄ metū iudeop̄ dicit iesus: Pax vobis. **a** **D**eus vester t de^o patris vestri **z**. The/ saurus in sacco/timoz in animo. Esa. xxxii. b. Timor domini ipse est thesaurus eius. **b** **E**go habeo. Omnia p christo damus/sive verba/sive opera/sive elemosynas. Et christ⁹ ha/ bet/ t nos habem⁹. Nos habemus p meriti actionē: ipse per p̄mij remunerationē. Nos habem⁹ fructū/lpe gloriā: Nos habemus vt accipitētes/ ipse vt largiens. **c** **E**durisq. Ha/ bentibus pecunia in saccis/edulis frater de vinculis: id est p̄di/ catib⁹ in corde habētibus t in opere triplex verbū: quod dictū est: solus peccator de vinculis peccatorū. Unde paulo dātē sunt anime que erant in nau. Act. xxvi. e. **d** **A**ttulit aquā. Nota dispensator affert aquam: t ipi lauerūt pedes: Hoc est q christus p se confert gratiā: t homo coopatur ei in motu deuotiois aut cōtritionis: quo lauan⁹ nō manus: id est opera: quia bona sunt: neqz caput: id est intentio: qz recta est: sed pedes: id est affectus s/ qui aliquādo in bonis operib⁹ con/ trahūt puluerē inanis glie vel ire vel huiusmodi. Joh. xiij. b. Qui lot⁹ est: nō indiget nisi vt pedes lauet: sed est mēdus tot⁹. **e** **D**editōs paubulū asinis **z**. Hoc notabile est. Isti nō curabant de pascendis asinis: sed parabāt munera ioseph⁹: cū quo comedunt erant in meridiē. Asini sunt corpora: quorū cu/ ram non debem⁹ hic agere: sed dispensatori: id est christo re/ linquere: Ipse em̄ scit quid necesse sit homini. Matth. vi. d. Me solliciti sitis anime vestre quid māducetis: neqz corpori ve/ stro qd induamini: Scit em̄ pater vester qz his omib⁹ indige/ tis. **f** **A**heridie. Isti nō comedunt mane cū asinis: sed ex-

Geneseos

pectant meridiē cum ioseph⁹. i. non querunt delitias in p̄sentis: sed futuras expectant cū christo. Et felices qui hoc faciunt: et miseri qz hoc nō faciunt. Eccl. x. c. Ut terre cui⁹ rex puer est: t cui⁹ p̄ncipes mane comedunt: t beata terra cuius rex nobi/ lis est: t cui⁹ p̄ncipes vescunt i tpe suo ad reficiēdū/nō ad luxu/ riā. q. d. beati sunt qz nolūt hic delitari: sed expectāt refici cū chri/ sto i glia. **z** **R**egl. ix. b. Nō est co/ mestur⁹ p̄fus: donec veniat samuel. i. chris/ tis: qz ille bñdicet ho/ stic refectionē. Reue/ ra illi⁹ bñdictionē carēt qui cū eo refici nō ex/ pectant. Et dicit stat⁹ ille futur⁹ meridies: qz tūc charitas feruētior et cognitio clario. **B** **I**git ingressus. **D**oc de futuro expo/ nit: sic Christ⁹ in die iudicii ingredieb⁹ do/ mū. i. ecclesiā celestē: de qz Lucl. xiiij. e. Cū intrauerit paterfami/ lias et clauerit ostiū: icipiētis forl stare **z**. **T**ūc omnes boni oc/ currēt ei cū munerib⁹. s. cū resina t stacte/ q amara sūt: t amy/ gdalis t melle/ q dulcia sunt. Nō em̄ ē dign⁹ christo occurre/ re: qui hec duo non obtulerit. s. veritates in carnis mortifica/ tiōe: t misericordia i infirmoz cōdescētōe. **D**rouer. xv. a. **W**isdomia t veritate reditūt iniquitas. **L**enentes i mani/ bus. Justi i hac vita munera habēt i manib⁹ suis. i. labore i ope/ que offerūt christo: t i futuro habebūt q̄tē in remunera/ tiōe. **U**ni Pā. Eūtes **z**. venientes autē veniēt **z**. Tel iusti ha/ bēt hic munera i manib⁹. i. aias christo offerre cupiētes. Job xiiij. c. Alaz meā porto i manib⁹ meis: etiā si occiderit me i ipo/ spabo. Sed i futuro erūt hec munera i manu dei. Sap. iij. a. Justor aīc i manu dei sūt **z**. Prop̄ q̄tuor dicūt iusti aias h̄e in manib⁹. Primo: q intētōne manifestāt in opib⁹. Se/ cundo: qz exponut se piculo ppter deū. Tertio: qz q̄si lumē int̄ man⁹: sic aias p opa seruat/ ne insultibus vicioz aur demonū extinguit. Quarto: qz pati s̄t eas ostēdere t reddere creatori. De his munerib⁹ offerēdis dicit Bern. Duo minuta habeo dñe: corp⁹ t aia z dico: Utinā hec tibi in sacrificiū pfecte law/ dis possē offerre. **k** **A**dorauerit. Nota qnqz ofo p̄cedit oblationē. Uti Matth. iiij. b. Et p̄cidētes adorauerit eum: t aptis thesauri suis obtulerūt ei munera. Hoc obseruāt q̄ p̄us orāt vt accepta sit oblatio ei. **U**ni i p̄nicio canonis missē dī/ ofo: Suscipe sancta trinitas **z**. Qnqz oblatio p̄cedit oīōne/ vt h. Hoc obseruāt q̄ de susceptiōe munerū suop̄ grās agūt. **l** **A**tille clemētē. Post oblationē munerū clemētē lo/ q̄t ioseph⁹ q̄ sup̄ tā dure locū fuit: Sic christ⁹ postq̄ obtule/ rim⁹ ei corp⁹ t animā in die iudicii/clemētē loquet: qui mō/ dure loqui flagellādo. **o** **D**e in q̄t misereat. **V**ic nota/ nim⁹ affect⁹/ que h̄z christ⁹ erga puelos. Marci. ix. e. Acci/ piēs iesus puerū statuit in medio eoz: que cū cōplex⁹ eēt/ ait illis: Quisqz vnū ex hmōi puerū recepit **z**. **p** **L**omota su/ erāt **z**. In fletu ioseph⁹ sup̄ beniamī/notaē cōpassiōis affe/ ctus: que debet h̄e maiores erga minores: sic christ⁹ habuit. Et nota ter fleuit dñs. Sup̄ lacap̄: Joh. xij. e. Sup̄ hierlm̄: Luc. xix. f. In cruce: Heb. v. b. In q̄ nob̄ indicat triplex flet⁹: Sup̄ p̄tōres mortuos i p̄tōis/ q̄ p̄ lacap̄ significat. Sup̄ affli/ ciōe p̄tōr/ q̄ p̄ hierlm̄: Sup̄ miseriq̄s nīris/ q̄ p̄ fletū in cruce. **q** **R**urfulos lota. P̄io lauit christ⁹ faciē suā i resurrectiōe sua: rurſ⁹ lauabit i generali resurrectiōe: q̄ ad suos: t p̄tinebit se ab oī fletu. Esa. xxv. c. Diferet de oīē lachrymā ab oī facie. **v** **P**onite panes

Gurta etatē. Ninc forte habet religiosi rationē cōsuetudini sui ordinādi t̄ pōnēdi antiquores iuniorib⁹: t̄ sic p̄cedūt etate ita deberēt t̄ sacritate. **D**icit mirabāns t̄c. q̄ maior p̄s venerat beniamin: ita vt quinq̄ partib⁹ excederet. Ioseph⁹ dicit: q̄ ioseph beniamī duplicit⁹ partib⁹ honorabat. Sz verumq; stare pot: si quinq; fuerūt ferculū t̄ de quolibet duplū habuit beniamī dispēsatore p̄curāte: vt alijs binis fedētibus ad mē sam ipse solus sederet. **B**iberūtq; et inebriati sunt. Aug. Solent ebriosi hic tebi i patrocinū ppter ioseph⁹ qui valde sapiens cōmendat. Sed b̄ verbū p saturitate ponit i scripturis. Unde p̄s. Aūstasti terrā et inebriasti eā: Quia in positiū est: t̄ donuz dei cōmemoraz: apparet hanc ebrietatem saturitatē significare: Nā ita inebriari v̄ inebriant ebriosi nec ipsi ērūt v̄tē est: q̄m maiori huore q̄ sufficit/corrūpīt: sic vita ebriosi q̄ nō saciatate se replet: sz mergit diluvio.

Adonite panes. Nota ordinē. Primo flet: secūdo lauat faciem: tertio ponit panes: Sic christus modo flet in suis membris: postea lauabit faciem in die iudicij: post/ponet panes i eterna refectione. **L**uc. xii. e. Beati serui illi quos cum venerit dñs inuenierit vigilātes. Amen dico vobis: q̄ h̄c inget se t̄ faciet illos discubere: t̄ trāsiēs misstrabit illis. Mora septē panes: de quib⁹ agit **M**att. xv. d. quib⁹ dñs refecit turbā q̄ eū sequebat. Et dicit **B**erū. Per septē panes/intelligūt septē effect⁹ misericordie dei. Prim⁹ panis est expectatio/qua deus misericordis expectat p̄tōres ad penitētiā. Secūd⁹ cōseruatio a peccato. Terti⁹ p̄tōris vera p̄uersio. Quart⁹ remissio. Quī⁹ virt⁹ p̄tinēdi. **S**ext⁹ grā p̄merēdi. Septim⁹ spes obtinēdi. Prim⁹ panis ex triplici grano cōficiſ. Expectat em̄ de vi cōmendet patientiā cōfirmet charitatē impleat p̄missionē. Secūd⁹ silr ex triplici grano cōficiſ. Cōseruat em̄ a p̄tō/dādo sanitatē affectionū vt p̄tō nō apperaſ: dando p̄tutē resistēdīcīs apperaſ: subtrahēdo oportunitatē peccādi/ si virt⁹ resistē, di p̄tō nō habeat. Terti⁹ silr ex triplici grano cōficiſ. Convētit em̄ pudore peccati/timore p̄gnarū/spe venie. Quartus silr ex triplici grano cōficiſ. Remittit em̄ de p̄tō: q̄ nō dāna hic v̄lscendo: nō cōfundit impropertāo: nec minus dīlit p̄niendo. Quītus silr ex triplici grano cōficiſ. Dat enim virtutē cōtinēdi cōtra carnis illecebras: cōtra mūdi fallacias: cōtra demonū versutias. Caro em̄ suggestit voluptatē: mūd⁹ vanitatē: demon honoꝝ abitionē. **E**sa. v. e. Ue q̄ trahit iniquitatē in funiculis vanitatis: supple t̄ voluptatis. **S**ext⁹ silr cōficiſ ex triplici grano. Dat em̄ gratiā p̄merēdi i dolore p̄teritorū: in cōceptu p̄sentiū: in desiderio futuroꝝ. Septimus silr ex triplici grano cōficiſ. Roborat em̄ nos i spe obtinēdi charitatis adoptiōis: cū attēdim⁹ q̄ de⁹ p̄ charitatē nos adoptauit in filios: veritate p̄missionis: cū attēdim⁹ q̄ de⁹ verax ē in p̄missionis: potestate solutiōis: cū attendim⁹ q̄ de⁹ potens est reddere q̄d p̄misit. Hec sunt p̄ tria: q̄ possent deūcere spē. s. dissidētia meritorū: cōsideratio nostre abiectionis: estimatio p̄miorum. **B** Seorsum ioseph⁹ t̄ seorsū fratrib⁹. Hoc est q̄ i futuro ordinabunt boni i ḡlia p̄ meriti quantitatē. **J**oh. xii. a. In domo patrī meis t̄c. **I**oseph⁹ christ⁹: q̄ sup̄ oēs erit: Egyptū/penitētē: q̄ hic fuerūt i mēroze p̄ peccatū suis: Filii iacob/innocentes: q̄ custodierūt se a peccato: t̄ i innocētia dñs seruirent. **E** labiorū pars yenit beniamin. i. paulo: quia plus laborauit omnib⁹. i. **C**orinth. xv. b. et ideo plus omnib⁹ gloriabit. **F** Biberūtq; t̄c. Hoc est q̄d dicit in P̄s. In p̄s. 64.

ebriabuntur ab ybertate domus tuę. **C**ant. v. a. Comedit amici: t̄ bibite t̄ inebriamini charissimi. **B**erū. Comedit labortantes in p̄senti vita: bibite quiescentes post resolutionem animē a corpore: et inebriamini resurgentēs in virtutē stola/corporis t̄ animē.

Expositio Ca. XLIII.

Recepit aut̄ p̄ ioseph dispeſatorū t̄c.

Pone pecuniā singuloꝝ t̄c. Queritur quare ioseph voluit eis tortiens illudere: t̄ q̄re ita aspe locutus ē eis: cū p̄ esset t̄ sapientē. Et dicit Aug. T̄erba p̄ verberibus interrogat / ne alia pena p̄ scelere fraterne ventionis affligantur.

Ipse est i quo

Recepit aut̄ ioseph dispensatōrē t̄c. **I**oseph chris-

tim q̄d deus: dispensatōrē christus sim q̄d homo: qui se fidēlē dispensatōrē adhibuit: qui absq; patre nihil dare: etiā cognatū suis voluit. **M**att. xx. c. Sedere aut̄ ad dexterā vel ad sinistrā mēa nō est mēu dare vobis: sz qb̄ patrū ē a p̄tē meo. Sic oēs mīstri absq; volūtate dñop̄ nihil dare debet. **B**erū. Dispensatōrib⁹. Facit q̄d potestis: Sed v̄tūq; debeatissi q̄stio est: p̄baris h̄ factō. l. vos h̄z plenitudinē potestatis. Sz myſtice nō ita: v̄bi vrget necessitas/excusabilis ē dispensatio: v̄bi puocat utilitas/laudabilis: Utilitas dico/ non p̄pria: sed cōmunis: v̄bi neutrū subest/dissipatio ē nō dispensatio. **H** Imple saccos. Precepto ioseph. i. dei/implēuit saccos filiorū iacob frumento. **J**ohel. ii. e. Mūtā vobis frumentū/vinum t̄ oleū: t̄ replebūm i eis. Frumentū/splūalis intelligētē: vinū spiritualis lēticiē: oleum nitorē consciētē. In his trib⁹ repleti sunt apli t̄ sequaces eorū. Hoc aut̄ notandū est: q̄ prius inebriati sunt cu ioseph filiū iacob: t̄ postea iubent ferre alijs alimēta nō ante. Qd̄ est cōtra quosdā: q̄ docere aut p̄dicare p̄sumūt nondū inebriati: aut si inebriati nō tamē cu ioseph: sed cu aristotele/aut platone/aut tullio. Agget. i. a. Comeditis nō estis saturati/bibitis t̄ non inebriati estis. **G**lo. Comedit t̄ nō saturat: qui verbū dei audiens/lucrū vel gloriā seculi cōcupiscit. Et bene nō saturatur: quia aliud ē q̄d mandat: aliud q̄d elurit. Et bibit t̄ nō inebriatur: q̄ ad verbū dei aurē inclinat: sed mente nō mutat.

I Quātu possunt capere: id est vñicuq; dat domin⁹ intelligentiā vñ q̄d v̄tē est. i. **C**orl. xii. a. Unicuq; aut̄ dāk manifestatio spūs ad utilitatē. **M**att. xxv. b. Unicuq; vñ q̄d p̄pria p̄tē.

H Done pecuniā. Duo notāt̄ hic: q̄ pecuniā verbī dei intus debet esse i sacco p̄ existētiā nō extra p̄ iānē gloriā: sed i ore p̄ doctrinā.

Deut. xxx. c. Prope te ē sermo valde i corde tuo: p̄pē ē i ore tuo. In corde p̄ intelligētē: i ore p̄ doctrinā. De illis q̄ in fūdo sacci abscōdit pecuniā: dī **E**ccl. xx. v. Sapiētia abscōdita t̄ thesaurus non vñsus/ que vñtilitas in vñtrisq; **H**elior est qui celat insipientiā suā: q̄ h̄ qui abscōdit sapiētia suā. De illis qui habēt pecuniā extra saccos ad apparentiā dīcīt **S**oph. j. c. Dispierūt oēs inuoluti argēto. Et nota: Filii iacob: primo dederunt pecuniā p̄ frumento. Secundo impleti sunt sacci.

Tertio inuēta est pecuniā i ore saccorū: quā reposuerat dispeſatorū: Hoc est q̄d legitur **A**ct. iii. de aplis: primo dederunt pecuniā orōnis p̄ spūali intelligētē. **U**n ibidē. f. dī: Hūc dñe respice i minas eoꝝ: et da seruis tuis cu oī fiducia loq̄ verbū tuū. Postea replete sūt spūsanctō. **U**n ibidē: Et cu orassentis mor⁹ ē loc⁹ in q̄ erat cōgregati: t̄ replete sūt spūsanctō. Tertio pdicauerunt. **U**n seq̄t ibi: Et loq̄bant cu fiducia vñbū dei.

Lyphū aut̄ mēu argētē. **L**yphū argētē mitor eloquij. Saccus iunioris/ aia pauli q̄ vltim⁹ int̄ ap̄los cōuersus fuit.

Libri

Ce Ipse est in quo bibit dñs meus r̄c. Joseph. i. chri.
All. stus in cypho bibit q̄n in lege calicem suę passionis ostendit.
Joh. viii. b. Numquid tu maior es patre nostro Iacob qui dedit
nobis p̄tēū: et ipse ex eo bibit? In cypho augurat ioseph: q̄n
christus in lege facit p̄sideri futura: Nec vult christ⁹ vt aliud
requirat veritas futu-
roy. Luc. xvij. g. Ha-
bēt moysen et pp̄bas
audiāt illos. Esa. viij.
d. Numquid non pl̄us
me⁹ a deo suo req̄ret
El. t̄um visionē p̄ vivis et mor-
tuis ad legē magis et
ad testimonium? **A**lu-
gurari. Nō est men-
titus vt dicit Aug⁹:
quia ioseph dixit hoc:
et reuera ioseph non
erat augur: **Auguria**
em phibēt. **Q**uo
cōsequēs: q̄s nō est
verisimile qđ hoc fe-
cerim⁹ qui pecunia re-
tulimus. m **E**ritis
innorij. i. p̄ innorij
reputabimini. Simile
ij. Regl. j. c. Cū dor-
mierit dñs me⁹ rex cū
patribus suis erimus
ego et salomon p̄cō/
res. i. p̄ p̄cōib⁹ repu-
tabimur. **P**rimus
q̄s iudas: q̄s ipse in sua
fide receperat eū. **Q**uē
nō sit s̄lis r̄c. Que-
rit Aug⁹: cur hoc dire-
xit ioseph: aut itētē
fallēdi aut ioco. Et di-
cit q̄ ioco: et ita oīosū
fuit mēdaciū: et tñ mysticū. El. p̄t̄ dici si placet: q̄ int̄rogatiū
dixit nō assertive. Unū cū nibil p̄posuit nec falsū nec ver̄ dixit.

Allegorice **a** Et orto mane dimissi. Hoc est q̄ post resurrectio-
ne dictū est apl̄is: Eentes p̄dicare euāgeliū omni creature.
Marci. viii. d. **b** Cū asinjs. i. cū corpor⁹ fragilitate: in qua
ip̄s vicerūt fortē aduersarij. i. diabolū. Judic. viij. f. Gedeon
et socij eius vicerūt castra madian: habētes tubas p̄dicatiois
in dextris: et lagenas. i. corpor⁹ fragilitate in sinistris. **vñ** Esa.
ix. a. Sceptrū exactoris ei⁹ supasti: sicut i die madian. i. tépo/
re gedeonis: q̄ supauit madian: hoc mō dictū est. **c** **J**āqz
vrbem: id est mādū. Heb. xiij. c. Exeamus ad eum extra ca/
stra. **d** **T**unc ioseph r̄c. Hoc est q̄ christus suis susci/
tat p̄secutiōes: vt inde magis pficiant. Job. xiij. d. Cōtra fo/
liū qđ a vento rapit ostendis potentia tuā: et stipulam siccām
p̄sequeris. Ita dicūt servi christi in tribulatione positi. Et re/
spondet eis domin⁹. Luc. xiij. d. Nolite timere pusillus ḡex:
q̄z placuit patri vestro dare vobis regnū. q. d. et ideo necesse ē
vos p̄ tribulatiōes intrare regnū celop̄: Acl. xiij. d. **s** **P**es-
simā: q̄ dominus inuenit culpā in nescientib⁹. Job. ix. d. Si
lotus fuero q̄s niuis: r̄fulserint velut mundissime ma/
nus meq; tamē sordib⁹ intinges me. Furari cyphū ioseph: est
malū intellectū ponere in verbis domini: vel vanū et inutilem.
Hiere. xiij. f. Ecce ego ad p̄phetas qui furant̄ verba mea.
Vel cyphū furari: est de nitore eloquij gloriari: vñ intelligētia
legl. Ezech. xvij. b. Tuliſti vasa decoris tui de auro meo: et de
argēto meo que dedi tibi: et fecisti tibi imagines masculinas. i.
similitudine fortis doctoris aut p̄dicatoris: et nō vere mascu/
los. **b** **Q**uare sic loquif. Hoc est q̄ iustis dum tribula/
tur sine culpa sua: vide q̄ dñs caluniebat eos. Job. x. a. Mu/
quid bonum tibi videt si calumnieris me et opp̄rmas me r̄c.

Geneseos

k **A**pid quēcūqz. Hoc ē qđ Deut. xvij. d. legit: Pro
pheta q̄ arrogātia deprauat̄ voluerit loq̄ i noīe meo: q̄ ego
nō p̄cepī illi vt diceret: aut ex noīe alienor⁹ deorū interficiet.
l **A**pid quē r̄c. vos aut̄ erit̄ innoxij. Hoc ē q̄ dñs
in futuro nullū puniet p̄ p̄cō alteri⁹: s̄ q̄s p̄ p̄cō suo pu/
nieſ. Ezech. xvij. e.

Anima que peccau/
rit: ipsa moriet̄: fil⁹ nō
portabit iniqtatē p̄ris
r̄c. n **I**tac⁹ festi/
nato. Hoc est q̄ iusti
cū corripiunt̄ etiā sine
culpa: hūiliat̄ se et p̄fi/
tenſ se reos in mult̄.
Stulti ecōuerso faci/
unt. Proverb. xv. a.
Stult⁹ irridet discipli/
nā p̄ris sui: q̄ autē cu/
stodit icrepatiōes: a/
stutior̄ fiet. **o** **Q**uos
scrutat̄. Ita dñs cō/
sciētias scrutab̄ sin/
gulor⁹ i future. Soph.
i. c. Erit i tpe illo: scrū/
tabor hierlm in lucer/
nis r̄c. p **G**in sacco
beniam. Per benia/
m̄ hic intelligūt inno/
centes: quos domin⁹
tenerius diliḡt: et id
pot̄ arguit hic vt pu/
riores sint. Heb. xiij.
b. Q̄e diliḡt dñs ca/
stigat: flagellat autem
oēm filiū que recipit.
q **A**t illi scissis
vestibus r̄c. Hoc ē
q̄ viri religiosi inuen/
to peccato in vno de/
fratribus condolent: et onus eius comportat̄. Gal. viii. a. Al/
ter alterius onera portate. i. Cor. xij. v. a. Vos inflati estis:
Glo. Sancti uestes scindunt: qui sibi in exterioris decoris la/
ceratione non parcūt. **r** **P**rimusqz iudas. Judas: cō/
fessio: eius fratres dolor de p̄teritis: et p̄positum abstinēdi a
futuris. Hic primo surgit: vt plangat christū. Et hoc est qđ
legit. j. Machab. iiij. a. q̄ mortuo matathia surrexit iudas
loco ipsius. Matathias: interpretat̄ donum: hec est gratia
qua mortua p̄ peccatū: surgit confessio ad recuperandū eam.
s **H**ec dū enim de loco abierat. Hoc est q̄ festina
debet esse cōfessio. **t** **O**mnesqz ante eū pariter. Ecce
mutua charitas: vno peccante oēs condolent. Et iustum est:
q̄ sepe p̄ peccato vñi p̄nunt̄ multi tēporali pena. s. vt pa/
tet Iosue. viij. a. de achor. Et quia omnes hoīes vñius cor/
poris membra sūt: Unde. i. Cor. xij. d. Pro inuicē solli/
cita sint membra: et si quid patif vñuz membrū: compatiunt̄
omnia membra. Abscisus est ergo de corpore: qui nō compa/
tit fratri patienti. **v** **C**ur sic agere voluistis: Mota
voluntatē arguit ioseph: quia solius voluntatis opera puni/
ent. Herū. Colle propriam voluntatē: et infernus non erit.
Et Seneca: Omne peccatū adeo est voluntariū: qđ si non sit
voluntarium: non est peccatū. **x** **Q**uē non sit similis mei.
Hoc est q̄ christus omnia scit: et nibil eum latet. iiiij. Regū
v. g. dicit heliseus: id est christus: Nōne cor meum in p̄senti
erat: q̄n reuersus est hō de curru suo in occurſu tui. **y** **L**ui
iudas: Quid respōdebim⁹: Hoc est q̄ cōfessio accusa/
toria debet esse: non excusatoria. Job. ix. b. Etiā si habuero
quippiā iustum: nō r̄ndebo: sed meū iudicē dep̄cabor: Et cū in/
uocant̄ me exaudierit: nō credo q̄ audierit vocem meam. q.
Regl. xiij. d. David dicit: Peccavi dñs. Dicit autē nathan:
Dominus quoqz trāstulit peccatū tuum a te: Nō moriris.
z En omnes serui r̄c.

1. **G**loria
2. **o**ccipitalis
3. **o**ccipitalis
4. **o**ccipitalis
5. **o**ccipitalis
6. **o**ccipitalis
7. **o**ccipitalis
8. **o**ccipitalis
9. **o**ccipitalis
10. **o**ccipitalis
11. **o**ccipitalis
12. **o**ccipitalis
13. **o**ccipitalis
14. **o**ccipitalis
15. **o**ccipitalis
16. **o**ccipitalis
17. **o**ccipitalis
18. **o**ccipitalis
19. **o**ccipitalis
20. **o**ccipitalis
21. **o**ccipitalis
22. **o**ccipitalis
23. **o**ccipitalis
24. **o**ccipitalis
25. **o**ccipitalis
26. **o**ccipitalis
27. **o**ccipitalis
28. **o**ccipitalis
29. **o**ccipitalis
30. **o**ccipitalis
31. **o**ccipitalis
32. **o**ccipitalis
33. **o**ccipitalis
34. **o**ccipitalis
35. **o**ccipitalis
36. **o**ccipitalis
37. **o**ccipitalis
38. **o**ccipitalis
39. **o**ccipitalis
40. **o**ccipitalis
41. **o**ccipitalis
42. **o**ccipitalis
43. **o**ccipitalis
44. **o**ccipitalis
45. **o**ccipitalis
46. **o**ccipitalis
47. **o**ccipitalis
48. **o**ccipitalis
49. **o**ccipitalis
50. **o**ccipitalis
51. **o**ccipitalis
52. **o**ccipitalis
53. **o**ccipitalis
54. **o**ccipitalis
55. **o**ccipitalis
56. **o**ccipitalis
57. **o**ccipitalis
58. **o**ccipitalis
59. **o**ccipitalis
60. **o**ccipitalis
61. **o**ccipitalis
62. **o**ccipitalis
63. **o**ccipitalis
64. **o**ccipitalis
65. **o**ccipitalis
66. **o**ccipitalis
67. **o**ccipitalis
68. **o**ccipitalis
69. **o**ccipitalis
70. **o**ccipitalis
71. **o**ccipitalis
72. **o**ccipitalis
73. **o**ccipitalis
74. **o**ccipitalis
75. **o**ccipitalis
76. **o**ccipitalis
77. **o**ccipitalis
78. **o**ccipitalis
79. **o**ccipitalis
80. **o**ccipitalis
81. **o**ccipitalis
82. **o**ccipitalis
83. **o**ccipitalis
84. **o**ccipitalis
85. **o**ccipitalis
86. **o**ccipitalis
87. **o**ccipitalis
88. **o**ccipitalis
89. **o**ccipitalis
90. **o**ccipitalis
91. **o**ccipitalis
92. **o**ccipitalis
93. **o**ccipitalis
94. **o**ccipitalis
95. **o**ccipitalis
96. **o**ccipitalis
97. **o**ccipitalis
98. **o**ccipitalis
99. **o**ccipitalis
100. **o**ccipitalis

b Interrogasti prius tē. Judas totā seriē narratiōis recapitulat hic: ut sic animū ioseph flectat ad miserationē. Et sicut dicit Aug⁹. alijs verbis narravit moyses supra q̄ iudas hic vicerat. Judas em̄ in sua narratione dicit: q̄ ioseph q̄s iudas ab eis si haberet patrē: in verbis moysi nō continebat hoc. Unī daf intelligi q̄ ioseph q̄s iudas illud: sicut dicit iudas: licet nō sc̄pererit sup̄ moyses: et multa alia gesta sunt: q̄ nō fuerūt scripia. **i** Et ipsuſ solū habet: ipse solus suscep̄t ē de filiis m̄ris suę. **k** Ampli faciē m̄ea. Nō dixit hoc supra moyses: sed exploratores estis: nō ponuit esse q̄ ioseph vicerat: sed moyses nō scripsit.

E En oēs serui sum⁹. **c** **a** En oēs serui sum⁹. **c** Hoc est q̄ boni p̄ p̄tō alieno se obligant seruituti. Ita em̄ fec dñs. Ps. 58. Quę nō rapuit tūc ex oluebā. **b** Absit a me. Hoc ē q̄ ch̄rist⁹ neminē punit ēnālēt p̄ peccato alieno.

c Qui furat⁹: q̄si qui peccauerit ipse punie tur. Exo. xxxij. g. Qui peccauerit mihi: dele bo eum de libro meo.

d Accedens aut̄ pp̄l. Confessio timida ē in p̄ncipio: s̄ q̄to maior est timor: tāto cōfidentiōē redit p̄tientē. Drouer. 43. a. xiiij. c. In timore dñi fiducia for.

e Hoc dñe. Confessio p̄mitit orationem: Sepe em̄ impetrat cōfessiōē: tē: tē impetratā adiuuat: tē ecōuerso. Drouer. xviij. d. Frat̄ q̄ tuuat a fratre q̄si ciuitas firma.

f He ira sc̄aris dñe satis. **g** Tu es em̄ post pharaonē. Hoc est q̄ ch̄rist⁹ s̄m q̄ hō sup̄a omnē creaturā est post deū. **h** In terrogasti p̄us. Dñs interrogat nos si habemus patrē aut fratrē: q̄r vult ut cōfiteamur nos habere deū patrē et fratrē: Patri debem⁹ obediētiā et reuerētiā: fratri cōsiliū et auxiliū.

i On se poterat yltra. **j** Expo. L. XLV. In cohibere ioseph tē. **m** Coram astātibus. Veneranda non excludit pietatem.

l Laboralit: **n** Nō se poterat yltra cohibere ioseph. Mira pietas salvator: Utilis ē hō et ablect⁹ et idign⁹ oī bono: et nō pōt cōtinere misericordiā suā ab eo. Unī admirās dāuid clamabat: Quid est hō q̄ memor es eius tē. Job. viij. d. Quid est hō q̄ magnificas eū: aut qd̄ aponis erga eum cor tuū: Esa. xl. d. Oēs gentes q̄si nō sint sic sunt corā eo. Her. Oēs gentes q̄si nō sint sunt corā te: sic quidē in iudicio veritatis: led nō sic in affectu pietatis tuę. Sicut igitur ioseph diu-

dissimulare/ sive celare nō potuit pletatē/ sic nec ch̄rist⁹ s̄m 105. 95. multitudinē dolor largis multitudinē psolationū. Et nota q̄ hec ostēsio ioseph pōt intelligi de triplici adūetu ch̄risti. i. de adūetu p̄ carnē p̄ grāz p̄ glāiam. Per carnē semel venit: Hui em̄ abscondit latuerat ap̄d patrē: s̄ clamauit iudas cū frib⁹. l.

antiq̄ p̄ies. Esa. xvi. a Emitte agnū dñe vñā torē fr̄. Esa. lxiiij. a. Utinā dirūpes celos et descenderes: a facie tua mōtes defuerēt. L. i. a. Osculet me osclo oris sui. Ad tot p̄ ces nō poterat se āpliō cōtinere ioseph. i. ch̄ristus. Et inclinauit celos + 105. 17. et descendit: s̄ caligo s̄ pedib⁹ ei⁹. Unī a pauc agnit⁹ ē. Et h̄ ē qđ dñ 5. 37. g. h̄ q̄ ml̄s corā astātib⁹ p̄cepit vt egredenē cūci foras: vt null⁹ in teresser alien⁹ agnitiōi mutuę/nisi soli fr̄es ioseph. i. fideles q̄ credi deū: i. ab oib⁹ alijs q̄ nō crediderūt i cūi incarnatū se abscondit.

De hac absconditōe dñ Esa. xlv. c. Tere tu es dē abscondit⁹. Mat. xi. d. Cōfiteor tibi p̄ dñe celi et fr̄e: q̄r abscondisti hec a sapientib⁹ et prudētib⁹ et reuelasti ea p̄uulis. In sc̄o ad 5. 43. b. uētu p̄ grāz q̄tide venit. De h̄ adūetu dicit Job. ix. b. Si venerit ad me: nō videbo eū: et si abierit: non intelligā. Abit ch̄rist⁹ et abscondit se ppter p̄tū. Sed iterū ad vocē iude. i. verē cōfessiōis visibilē se ostēdit. Et de hac ostēsioe h̄iere. xxxi. a. Lōge dñs ap̄ paruit mihi. Et q̄r lōge cognoscit se amantes: statim infert dñs: In charitate p̄petua dilexi te. O see. xliij. b.

l Sanabo cōtritioēs eoz/ diligā eos spontanee: q̄r auersus est furore meo ab eis. In hac agnitione: q̄n dñs se ostendit p̄ gratiā: excludūt alieni. i. demones et peccata: et prauis mortis. Hoc est qđ legis. Mat̄. ix. c. q̄ dñs in suscitacione puelle/ eiecit a se turbā tumultuantē. In tertio adūetu ostēdet se dñs in glā: et cogitesc a fratrib⁹ suis. H̄iere. xxxi. f. Cōgesc dñm: Cogno sc̄et em̄ me oēs a minimo eoz visq̄ ad maximū/ ait dñs: q̄r p̄tia bor̄ iniqtitatib⁹ eoz/ et peccati eorum nō ero memor ampli⁹. In hac agnitione excludent oēs mali. Drouer. xliij. b. Cor qđ nouit amaritudinē aie suę: in gaudio ei⁹ nō miscebit exteri⁹. In quolibet istoū adūentū exhibet se dñs cognoscēdū suo mō. In p̄mo corporaliter: in secūdo sp̄ualiter: i tertio p̄ speciē. Unī ad quēlibet pōt referri qđ dñ Esa. liij. b. Ad pūctū i mōdico dereliqui te: et i miseratiōibus magnis cōgregabo te: in momēto indignatiōis abscondi faciē mēa parūp a te: et i mērō rōcordia sempiterna miseri⁹ sū tui. m. **A**ultis corā. Sic in die iudicij: q̄si ch̄rist⁹ manifestabit se fratrib⁹/ multi stabunt

G frater vñ Eccl. xxij. a. Rectore te posuerit noli extolliri.
b. Quem vendidisti. Prover. xi. d. Huidictio sup caput vñ
denu. o. Quib' nec arari poterit tc. qd ex nimia fluuij
iundari. ò credit accidisse in egypto. S. i alijs tris vñ accide-
rit alia causa fuit: sed nō tangit h. neq; i textu/ neq; in glosis.
b. Premisitq; me

Mystice **Mystice:** **E**go
sū ioseph. Hoc ē q
al. cognitiōi christi in pmo adūtu
se ostēdit frīb' suis. i.
s. 42. c.
et. 43. g.

Mystice **E**go
sū ioseph. Hoc ē q
al. cognitiōi christi in pmo adūtu
se ostēdit frīb' suis. i.
s. 42. c.
et. 43. g.

Mystice **E**go
sū ioseph. Hoc ē q
al. cognitiōi christi in pmo adūtu
se ostēdet se tm
frīb': id ē imitatorib'
suis. Job. xiiij. c. dic
iudas non ille scario-

this: Dñe qd facuz est: qz manifestatur es teipstū nob: r nō
mūdoz. **H**ec poterat tc. Hoc ē q i pmo adūtu oēs mi-
rabāt ò sapientia ei: nec poterat rūdere ei. Luc. ii. g. Stupe-
bāt aut oēs sup prudētia et rīsis ei. Itē in adūtu ad iudiciū
stupebūt oēs rā boni q mali. Sap. v. a. Vidētes turbabūt tu-
more horribili: r mirabūt i subitatiōe i sepatē salut. **E**cle-
mēt: accedite in qd ad me. Matth. xi. d. Venite ad me
oēs q laboratis et onerati estis: r ego reficiā vos. Christus ante
pmū adūtu se tribile ostēdebat. Tn. Ero. xx. c. dicūt filij isrl
ad morfē: Nō loq; nob dñs ne forte moriamur. Sz i incarna-
tiōe fact' ē māsuet'. Her. An incarnationē fuit magn' et ter-
ribilis: i incarna- fact' ē paruul' et amabilis nimis. An cera
nō poterat accedere ad ignē dñi ne flueret: qz sic fluit cera a fa-
cie ignis: sic peñit pcrōres a facie dei: In incarna-ōe ignis ob/
umbrar' ē nube carnis. **E**go sū ait ioseph frater vñ. i.
eiudē nature vobiscū que vendidisti p modica delectatiōe
pcrī. Quonies peccas mortalit: toties vendis christū. Sz sic
delectatiōe pcrī vendis christū: sic pcrī redimēt. Esa. lv. a.
Venite emite absq; argēto: r absq; vlla cōmutatiōe vinum et
lac. Vinū qdē diuitiatis christi: r lac hūanitat. **A**police
pauere. Id hoc venit christus vt cōsolare inqestos et timidos
conforzaret. Esaie. lx. a. Spirīt domini sup me tc. vt consol-
arer omnes lugentes: vt ponerē consolationē lugētibus sion.
Esaie. xl. a. Cōsolamini cōsolamini pple me: dicit de' vester.
Luc. xiiij. d. Molite timere pusillus grec. **H**ec yobis
durū. In futuro non erit durū nos peccasse: sed poti' cedet
ad gloriā. Esa. liij. a. Molte timere: qz nō cōfunderis neq; eru-
bescas: Nō enim te pudebit: quia cōfusionis adolescentię tue
obliuisceris. Ro. viij. e. Diligētibus deū/ omnia cooptant in
bonū his qui sū ppositū vocati sunt sancti: etiā casus dicit
Blo. **I**dro salute. Nisi traditūs esset christus mon esset
saluat' mūdus. Dicit Blo. Et verū ē: Licet em alt' mod' fui-
rit deo possibilis: null' tm saluti nostre cōueniētior fuit: vt dīc
Aug. **T**ūc christus missus est in egyptū: qd venit sū carnē in
mūdū. Ideo aut venit i egyptū dñs: qz adā pūs descēderat i
egyptū: r redire p se non valebat: r ideo venit eum querere.
Esaie. lij. b. In egyptū descendit ppls meus in pncipio: Quō
igil hic dicit q ioseph. i. christus pcessit in egyptū: Sed dici-
mus q pcessit viā redeundi ostēdendo. Dīch. ii. d. Ascendet
ante eos iter pandens: dividit et trāsibunt portam: scz mor-
tis: Ante mortem christi: angusta erat porta ista: r periculo-
sum exire p ipsam. Sed christus mortuus fact' ē ductor et ppu-
gnator hostiū: q insidian in porta. Eccl. vii. a. Liberasti me
sū multitudinē misericordiē nomis tui a rugiētibus pparat
ad escā: r querentū animā meā. Her. Ostiū domus nostre
larualec effigies obsident: ideo dñs tanq; dux pcedit: Usi et
in funerib' pfer crux. **M**Bienniū em ē q famē esse
cepit. Verba sunt dñi ad discipulos. Incipit aut famē ista

ab esu pom. Unde mirabile est q famē p esum nō est extin-
cta: sed potius excitata: quia seculi voluptates non satiat: sed
esuriem puocat. Her. Oz hominis nō plus satiat auro q
corpus aura. Stultus qui vult esuriem satiare aura: Nō em
satiat esuriem: sed auget dolo: et omnis delectatio temporalis.

Hiere. xlvi. c. Fru-
stra multiplicasti me,
dicamina sanitatis non
erit tibi. **N**Et ad-
huc qnq; anni re-
stant. Bienniū q fa-
mes incēpit: temp' an. i. so. c.
legē: temp' sub lege.
Quinq; anni residui:
tpa nouissima: qn ho-
mines dediti erūt con-
cupiscētis quinq; sen-
su. q. Limoth. ii. a.
In nouissimis diebus
instabūt tpas piculosa:
et erūt hoīes seiplos
amantes. De his dī
Ezech. viij. f. Ecce i ostio tēplū dñi int' vestibulū r altare: qsi
vigintiquiq; viri habētes dorsa cōtra templū dñi: et facies
ad orientē. Vigintiquiq; fuit ex quinq; ductis in se. Unde
vigintiquiq; viri sunt omnes voluptati quinq; sensu dediti.
Dorsa cōtra templū habētes. i. cōtra christū: qui tēplū dicit
Joh. q. d. Soluite tēplū hoc. Et facies ad orientē. i. ad deli-
tias tpales. De hac fame nouissimoz tempor dicit Matth.
xxiiij. a. Erūt famēs r pestilētē tc. Et nota i fame ista/ dese-
ctus spiritualū bonoz: r desideriū terreno. o. Quibus
nec arari tc. Quia tanta erit malitia hominū: q nulli aut
pauci audebunt pdcare: r qui pdcabūt/ parum metent. Ad
hoc dicit Amos. v. d. Prudens in tpe isto facebit: qz temp'
malū ē. **H**iere. xij. c. Semiaueit triticū r messuerit spinas.

* **P**remisitq; me.
* corā eo: uno oēs/boni et mali. Ro. xiiij. b. Omnes sta-
bimus ante tribunal christi. Et tūc p̄cipiet christus ut cuncti
mali egredianē foras. Matth. xv. d. Discedite maledicti in
ignem eternum. Tūc erit dolor illis: qui foras excludenē: et
gaudiū his qui intus admittenē. Amos. v. e. In omnib' pla-
tēs planctus: r cūctis qui foras sunt diceb: ve/ve. Ecōuerso
boni audiēt clamorē lēticie. Esaie. li. a. Cōsolabit dominus
sion: r cōsolabit omnes ruinas eius: gaudiū r lēticia inueni-
etur in ea/ gratiarū actio r vox laudis. Tūc cognoscetur do-
triplex min⁹ tripliciter: in seipso/ in nobisipsis/ in qualibet creatura. cognitio
a. **E**leuauitq; vocem. Vocē christus in primo adūtu
eleuauit in pdcatione. Matth. v. a. Apertens os suum/ do-
cebat eos tc. In lacari resuscitatiōe. Job. xi. e. **H**ec cum di-
xisset: voce magna clamauit: Lacare veni foras. In puelle
fuscidatione. Luc. viij. g. Jesus tenens manū eius/ clamauit
dicens: Puella surge. In passione. Luc. xxij. g. Et clamās
voce magna iesus ait: Pater in man⁹ tuas cōmendo sp̄ritū
meū. In secūdo adūtu eleuauit vocē cū fletu: qn gratiā cō-
punctiōis infundit peccatorū/ facit eum clamare ad se. Luc.
xvij. g. Cū audisset eccl⁹: qz iesus naçaren⁹ trāsiret/ clamauit
dices: Jesu/ fili dauid miserere mei. In tēto adūtu eleuabit
vocem cū gaudio et fletu/ quādo dicit: Venite benedicti pa-
tris mei: Ite maledicti. Tūc post ipsum audierūt laus bonoz: Matth. xij.
r rugitus maloz: Job. xxvij. a. Tonabit deus in voce sua
mirabiliter. Itē: Post eum rugiet sonitus: tonabit voce ma-
gnitudinis suę. b. **A**udierūt egyptij. Egyptij vocem
ioseph audiebant: sed eum non videbant. Hoc est q in pmo
adūtu multi audierunt vocem pdcationis christi: sed ipsū
luce fidei non viderunt. Actuū. ix. b. dicitur de socijs pauli:
Vocem quidē audierunt: neminem vō viderūt. Sed fratres
ioseph: id est electi/ r viderunt r audierūt. Paulus enim r vo-
cem audivit/ et lucem vidit. Unde: Et circūfūlit eum lux de-
celo: et cadens in terram/ audivit vocem dicentem sibi: Saw
le saule quid me persequeris tc. Mat. 9. 4.

Sa p̄emisit̄ me de⁹. **T**u p̄. Visit̄ aū eos virū / in ser-
v. 10. uū venuāt̄ ē ioseph. **I**n terra gessen: q̄ ē in egypto:
q̄ est alia gessen / q̄ est in palestina: et scribis p̄ in fm quodā:
S̄b Hieronymo nō placet. H̄ec em̄ interpt̄at̄ imber vicin⁹
scopulata vel p̄pinquitas: illa interpt̄at̄ terra t̄ cōpluta. m Benia-

mun. Specialiſ hunc
noiat: q̄ specialiſ hūc
anat/ eo q̄ esset coute-
rinus ei⁹. o Gloria
mēa. Non dicit hoc
ioſeph ad ſui gloriā: ſz
ad lētiā et p̄ſolarionē
parris. **I**llō q̄z
flente: id est iοſeph.
Poſt q̄ ausi z̄c.
Un numia malicia eſt
et ſpecies p̄ditiōis: p̄
oſcia retinere rancorē.
Dia bona.

Dicitice o⁹. a P̄emisit̄
me de⁹. Hoc ē p̄ p̄-
miſi filiū vt puidet
fami future i nouiſi-
mis t̄pibus. Eſa. j.c.
moriariſ
L. gessen
L. gesen
Nisi dñs exercitum
reliqſet nobis ſemen:
q̄ ſi ſodoma eſſe⁹: et
q̄ ſi gomora ſiles fu-
iſſem⁹. i. muti ad p̄di-
candū: et aſperi ad audiendū. b Nō veftro cōſilio. Act.
ij. v. Dunc definito cōſilio et p̄ſcientia dei traditum p̄ manus
iniquoſi affligenſ interemiftis. In hoc altissimo cōſilio dei
delectabat̄ Auguſtin⁹ dicens: Nō ſatiabor illa dulcedine mi-
rabilis considerare altitudinē cōſiliū diuini ſup ſalute generis
hūani. Et apollo admirat̄ ad Roma. xj. d. O altitudo diu-
niſtiaſ ſapiēt̄ et ſciet̄ dei: q̄ ſic p̄rehēſibilia ſi iudicidia ei⁹ z̄c.
c Qui fecit me q̄ ſi patrē pharaonis. i. gentilis popu-
li. Unde Eſa. xix. b. Dedi te in lucem gentiū vt ſis ſalus mea
vſq; ad extreminū terre. d Festinate. Festināt̄ vult dñs
ascendere ad alios cōuertēdos. Unde Act. ii. a. Factus eſt re-
pente de celo ſonus. Ibi Slo. Mefcit tarda molinina ſpūſſan-
ci gratia. e Descende. Cū chriſt̄ ſit mons ſup verticem
montiū: vt dicit̄ Eſa. ii. a. quō dicit̄ descendere: Sed in hoc no-
taſ q̄ ſola humilitate ascendit ad hunc montē. f Ne mo-
rēris. Nō placet deo mora cōuertēdi ſe ad deum. Eccl. v. b.
Nō tardes cōueri ad dñm: et ne diſferas de die in diē: ſubito
enim veniet ira illius. g Habita in terra gessen: erisq; iuxta me. Magna eſt h̄ec p̄missio quā facit dñs cōuertē-
bus ſe ſine mora: q̄ erit iuxta eū: quib⁹ vt fieret iuxta / incar-
natus eſt. Eſa. lxv. a. Iuxta eſt ſal⁹ mea vt veniat. Job. xvij.
a. Pone me dñe iuxta te z̄c. Gessen: p̄pinquitas interpt̄at̄:
q̄d bene cōgruit mysterio: Poſtq; em̄ dñs deſcēdit i egyptū:
id eſt in mūdū p̄ carnis assumptionē: oēs qui erāt i egypto:
id eſt in mūdū habitrauerūt iuxta eū. Ante longe erant omnes
ab eo nec poterāt ad ipsum ascēdere: et ideo pius dñs deſcē-
dit ad eos. Eph. ii. v. d. Genuens euāgelię auit pacem: et vobis q̄
longe fuſtis et hiſ qui p̄pe ſunt: q̄m p̄ ipſū accessū habemus
ambo in uno ſpū ad patrē. **V**el iacob significat deū patrē:
qui venit in egyptū: quādo cōuerit homies ad chriſtū. Job.
vij. e. Nemo potest venire ad me nisi pater meus traxerit eū.
Et nota/pat̄ tradit̄ chriſto fideles custodiēdos in p̄ſenti: chriſ-
tus in futuro redet eos patri glorificādos. Job. xvij. b. Pa-
ter ſacrē ſerua eos i nomie tuo: quos dedisti mihi / vt ſint vñū
ſic et nos. i. Cori. xv. c. Deinde finis cū tradiderit regnū deo
et patri. **F**ili⁹ filiōz: id eſt illi qui p̄ cōuersos cōuertūt.
Ibiq; te p̄ſacā. Chriſtus in ecclēſia militante paſcit pa-
tre eius volūtati obediendo: eius filios reficiendo. k En
oculi veftri. Erba chriſti ſunt ad aploſ. Luci. x. v. Beati
oculi q̄ videt q̄ vos videt̄ z̄c. **F**ratris mei beniamin.

Momiatim exprimit beniamin. i. pauli: quia nō fuſt cū aliq̄s
apostolis cū dño pſonaliter cōuerſantibus: ſed in via dñi treſ
in damascū vidit eū: Act. ix. a. i. Cori. xv. b. Nouillime autē
omniū tanq̄ abortiuo viſus ē t̄ mibi. Eo mō nominatim ex-
primit petrus: qui negauit/ne desperaret. Marci vlti. b. Itē

dicite discipulis eius
et petro: quia p̄cedet
vos in galileā. Nūc ē
tēpus audiendi: ſed in
fine erit temp⁹ vidēdi.
Et q̄ audierit hic do-
minū obedēdo: in fu-
turo videbit eum fru-
endo. Job vlti. a. Au-
diu auris audiui te:
nūc aut̄ oculus meus
videt te. **N**ūcia-
te patri z̄c. Sloa
chriſti nūciant deo pa-
tri: qui de exaltatione
chriſti et ecclēſie grā-
agunt: vel qui ad ho-
norem et laudem dei
parris p̄dicant chriſti
gl̄iaſ quā h̄z apō deū
patrē. p Et cūcta
q̄ viditſis i egypto.
Festinate
q̄ adducite eū ad me. Cūnq;
amplexatus recidifet in col-
lū beniamin fratrl̄ ſui fleuit:
illō q̄ ſlēt̄ ſlē ſup collū ei⁹.
Oſculat̄ q̄ ſi iοſeph oēſ frēſ
ſuos: et plorauit p ſingulos.
Poſt q̄ ausi ſunt loq; ad eū.
Audiuit̄ q̄ ſt̄ celebri ſermōe

ſtie quas ſuſtituit in egypto. i. in mūdo: que omnia apolloſ
viſerūt: H̄ec p̄dicanda ſunt: quia ſunt vię ad gloriā. Sed an-
gusta eſt hec vię: et pauci ſunt qui inueniunt eam: Matth. vii. b.
q̄ Lūnq; amplexatus. Paruulos amplexatus eſt do-
minus: q̄ et paruulus na⁹ eſt nobis: et paruulos querere ve-
nit. Matth. xiv. b. Siñre puiſlos venire ad me: et nolite eos
phibere: taliū enim eſt regnū celorum. Berñ. Amplexat⁹ eſt
nos domin⁹ per dolorem et laborem noſtrū: adhēreamus ei qui
buſdam viſariſ amplexibus: p iuſticiā ſuā actiones noſtras
ad iuſticiā dirigendo: paſſiones propter iuſticiā ſuſtitendo.
Jacob dixit: Non dimittam te niſi benedixeris mihi: Quid 5.32. f.
nam ſupeſt niſi bñdicio poſt amplexū: et poſt bñdicio poſt
niſi oſculū: **I**llō quoq; flente ſimiſter. Chriſtus
fleuit ſup nos: vt nos fierim⁹ / nō ſup iſipsum: ſed ſup noſinet/
iſipſos. Luc. xxii. e. Filii hieruſale: nolite flere ſup me: ſed ſup
noſinetiſlas flete. q. v. arredate q̄ cauſa fler⁹ nō ē in me: ſed in
vob. n. Regl. xv. f. Porro dauid aſcēdebat cliuū oliuayſcā/
dēs et ſlē ſopto capite et nudis pedib⁹ incedēs: h̄z et oī ſppl̄s
q̄ cū eo erat ſopto capite aſcēdebat plorās. Pedes chriſti in
aſcēſi crucis nudi fuerūt et caput optū: q̄ tuč opta fuit hūa-
nitatis infirmitas: ſed abſcondita fuit fortitudo diuinitatis.
Abacuk. iiij. a. Lorua i manib⁹ ei⁹: ibi abſcōdita eſt fortitudo
ei⁹. **O**ſculat̄ ſi iοſeph oēſ z̄c. Chriſt⁹ hic dat
oſculū reſolutionis: h̄z i futuro dabit oſculū cōſūmate dile-
ctiōis. **E**t plorauit p ſingulos. Hoc eſt q̄ chriſt⁹ p oib⁹
luxit: et p oib⁹ moru⁹ eīq; ad ſufficientiā. i. Job. ii. a. Ipſe eſt
ppitatio p pctis nr̄is: nō p nr̄is aut tm̄ h̄z et p toti⁹ mūdi.
Igit si chriſt⁹ p nob̄ plorauit: iuſtū eſſet vt aliq̄n noſinetiſla
p nobis plorarem⁹. Berñ. Cōpariſ ſe plorat de⁹: homo pa-
rif et ridebit. **P**oſt quei ausi ſunt z̄c. Hoc eſt q̄ ante
incarnationē nō audebat homies loqui ad deum. Job. ix. b.
Quā ſum ego vt respōdeā ei: et loquar verbis meis cū eoſ
Sed poſtq; factus eſt homo ſecurū habēt ad eum accessum.
Heb. iiij. d. Non habemus pontificē: qui non poſſit compa-
ti infirmitatibus noſtris: temptatū autē per omnia p ſimili-
tudine abſq; peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronū
gratię ei⁹ vt misericordiā cōſequamur. **A**udiuit̄ q̄ ſt̄ elſt.
Aula regis / ecclēſia triūphās: cū pcfōres cōuertūt ad chri-
ſtū. Vel aula regis / ecclēſia militās: de q̄ Job. xvij. a. Impleta
eſt dom⁹ ex odore ynguēti. Anguētu ſiñ Berñ. cōtritio eſt.
K 5. **G**aulſius eſt

Libri

G *Omnia bona Egypti: id est aliqua de omib⁹.* f. *Ade-*
dullam: id est terrā fertile dabo eis: i. *Quia omnes. i.*
aliqua de omib⁹: vt s. m. Binas stolas. i. tunicas talares.
Me irascamini.

Dystice v. *a. Hauius ē pharao. Mō solū oēs sci gaudēt sup cō-*
uersiōe p̄tōp: h̄z t de-
pāt. Un. Luc. xv.e.

E *Paterfamilias / t tota*
familia ei⁹ gaudet sup
reuerſione filij. pdigi:
pter maiore filij: q̄ si
gnificat p̄sumētes de
sua innocētia/ vel iusti
cia: q̄ p̄tōab⁹ nō cō-
patiūt: nelicētes quō
tener⁹ afficil de erga
illos q̄ de p̄tis cōuer
si s. q̄ erga illos quō
peccauerit. b. One-
rātes iūmetā. Hoc
est q̄ de egypto. i. de
statu p̄tē egrediunt/
debēt onerare iūmen-
ta. i. carnē domare: et
sic in terrā viuetū ad
deū p̄tē ire. Un. sup
xvij. b. Eliecer onera l camelis sūt. p. vxore isaac adducēda.

C *Et tollite inde p̄tē ym. Hoc ē q̄ dñs bñ vult/ vt p̄di*
cator p̄mo trahat domesticos: et postea alienos. i. Timoth.
v.a. Si q̄s aut suor⁹ et marie domesticor⁹ curā nō h̄z infideli
ē detior. d. Omnia bona egypti. i. intelligentia spūale.
Vel ad litterā: oia bona mūdi iustor⁹ sūt. i. Cor. iii. d. Omia
vestra em sūt/ vos aut christi: christ⁹ aut dei. Job. xij.e. Quā
exaltar⁹ fuero a fra/oia trahā ad meipsl⁹: Sic etiā mēbra chri-
sti exaltata ab amore terrenor⁹/ oia trahit ad seipso: q̄r oia
seruiūt eis: q̄r si habet aliqd⁹/ vñs eo ad necessitatē: eo quod
nō habet/ libēter carēt. p̄tē delū: et ita tā ea q̄ habet q̄s ea q̄ nō
habet seruiūt eis. e. At comedatis medullā terre. Ad
h̄ induci sum⁹ in hūc mūdu/ vel in ecclesiā: vt medullā bonor⁹
spiritualiū comedamus/ non corticem temporaliū. Hier. ij.
b. Induxi vos in terram carnielis/ vt comedaretis fructū t bo-
na illius. Et nos hodie facimus econverso. In ecclesia nibil
querimus nisi temporalia: id est diuitias/ vel delitias/ vel ho-
nores. Un. nos sum⁹ sicut porci: q̄ pascunt sub queru/ t locū
sedant: sic nos ecclesiā sedamus malis morib⁹/ que tamē nos
pascit. Unde conquerit domin⁹ per Hieremīa. ij.b. Ingressi
cōaminastis terram meam/ t posuistis in abominatione. Ps

ps.78. *Deus venerūt gentes in hereditatē tuam: polluerūt templū*
sancū tuū. z. P̄dēcipe etiam vt tollant plausta
z. Plausta egypti/ sunt p̄dicatores de mūdo conuersi: qui
subuehūt infirmos docendo t compatiēdo. Esa. xlj.d. Po-
sui te quasi plastrū triturans: id est separans grana a paleis.
Hiere. xv.d. Si sepauerl p̄ciosū a vili/ q̄s os meū eris. Job.
xxvij.a. Ferrū de terra tollit. De fra tollit fortis p̄dicato: i.
de terrena actiōe quā p̄tē tenuit amouet. Bene scūt portare
infirmos. q̄ aliqui peccauerūt: Ideo p̄missus est cadere petr⁹:
vt sciret cōpati peccatorib⁹. Sunt et alig due cause sui casus:
vt sc̄z in eo daref peccatorib⁹ spes venie: vt tollere p̄sumptio
confidendi de se. Proverb. xxvij.d. Sufficiat tibi lac capra-
rum: id est doctrina peccatorū. b. Nec dimittatis q̄c
q̄p z. Supellec est cogitatio. Sicut em supellecili ornat
lectus: ita cogitatiōibus cor humanū. De hac supellecili ni-
bil relinquēdum est venientibus ad ioseph: id est ad christum:
ne cum vxore loth respiciente retro/ vertant in statuam salis.
S. xix.e. Etiam si quid de substātia sua dimiserit/ nō est reu-
tendū vt illud tollat. Matth. xxiij.b. Qui in tecto est/ non de-
scendat quid tollere de domo sua: et qui in agro/ non reuertat
tollere tunica suam. Et quare sic faciēdum subdit: i. Quia
omnes opes z. Hoc est christus homī euacuanti cor suū
a noxiis et vanis cogitatiōibus/ p̄mittit opes. i. cōsolationes

Geneseos

internas. Sicut em vas plenū aqua nō p̄t capere vñū/ nō
pus effundat aqua: Sic cor humanū dū plenū est vanis co-
gitatiōibus/ t desiderijs prauis: nō p̄t recipere christi cōso-
latiōes. Luc. vi.d. Tē vobis diuitib⁹/ q̄ habetis hic cōsolatiō-
ne vestrā. q. d. dñs: Vasa vía plena sūt/ nec p̄t cape diui-
tias meas. Hier. Mō
20 solant christi lachry- f
me cachinnates: non
consolat christi infan-
tia garrulos: non cōso-
latur christi stabulū et
p̄sepe amantes p̄mas
carbedras i synagogis.
Ideo cōsuluit dñs p
Hiere. Thren. ij. f.
Effunde cor tuū sicut
aquam. Quare: Ecce
esuriētes impluit bo- t Luc. i.e.
nis: et diuites dimisit
inanis. iiij. Regl. iiij.
a. Q̄ diu vasa fuerunt
vacua/ manauit oleū;
q̄cito fuerit plēa/ stetit
oleū. Utinā vasa nō
nūq̄ plena sint i p̄z-
seti: vt impleri valeat

in futuro. Hier. Publican⁹/ q̄r vas vacuū exhibere curavit;

repleri meruit/ t grāz retulit ap̄liorē: h̄z pharisē q̄r plēn⁹ fuit;

nihil recepit h̄z vacu⁹ rediit. He b. Luc. viij.b. k. Fecerit.

Hoc ē: apl̄s p̄dicauerūt: sic christ⁹ p̄cepit. Marci vi. d. Eu-

tes in mūdu vniuersū z. t. j. Illi aut̄ p̄fecti p̄dicauerūt z. l.

Quibus dedit ioseph plausta. Plausta q̄dratū ē: et

rotūditatē habet i rotis: t siḡt p̄dicationē euāgelij/ q̄, p̄ponit

nobis i p̄senti debere h̄re quadraturā. i. stabilitatē penitētē;

et i futuro rotūditatē. i. cōnitatē glorie. Matth. iiij.c. C̄p̄t

iesus p̄dicare t dicere: Penitētā agite: appropinq̄bit em re-

gnū cōloz. Ezech. j.e. Statura erat i rotis t altitude: t hor-

ribilis aspect⁹. In statura/stabilitas penitētē designat: i alti-

tudine: p̄missio etiōz: in horribili aspectu/ cōmīatio/ q̄ fitnō

stantib⁹. m. Et cibaria i itinere. Hoc est q̄ christ⁹ dedit

apl̄s potestate viuedi ex euāgelio. i. Cor. ix.b. Qui altario

deseruīt/ cū altario p̄cipianf: Ita et dñs ordinauit his qui

euāgelii annūciāt de euāgelio viuere. Hoc ē q̄ legis Mar.

vi.b. P̄cepit eis iesus ne qđ tollerēt in via/ nisi virgā tm. i.

potestate accipiendi necessaria. n. Singulis z. binas

stolas. Hinc stole q̄ dant a ioseph fratrib⁹ suis/ sūt fides di-

uinitatē t hūanitatē christi: quā p̄cepit christ⁹ apl̄s p̄dicare.

Vel dilectio dei t pximi: Vel fides t mores: Vel cōtinētia

i p̄spis t patientia in aduersis. Phil. vlti.c. Scio hūiliari:

scio t abūdere: vbiq̄ et in oib⁹ institut⁹ sūt t satiari t esurire t

abūdere: t penuria pati. Prover. xix.b. Doctrina virt⁹ p̄ pa-

tientia noscif: ecce patiētia: t gloria ei⁹ iniqua p̄tergredie ecce

cōtinētia. Vel due stole/ sūt opa iusticie t opa misericordie et sup-

erogatiōis. De p̄ma Luc. xv.e. Lito p̄ferte ei stolā p̄mā. De

secunda Matth. xix.c. Unū tibi deest/ vade t vēde oia q̄ ba-

bes t da paupib⁹. Iste due stole necessariē sūt cuiilibet p̄dicā

ti t plato. Prover. xxxi.c. Ōs amici ei⁹ vestiti s̄t duplicit⁹.

Judic. xvij.d. Esto mibi sacerdos t dabo tibi decē argēteos

t vestē duplicitē. Esa. lxij.c. Prop̄t h̄z i tra sua duplicita posside-

būt. i. Timoth. v.c. Qui bñ p̄sūt p̄sb̄i dupliciti honore digni-

sūt. o. Beniamī vō dedit trecentos argēteos. Per tre

cētos argēteos significat p̄dicatio fidei trinitatis: aut p̄dicatio

cruci: q̄ comissa ē paulo p̄ alijs: qđ t ip̄e p̄dicauit i ope t ser-

mone. Gal. vle.d. Stigmata dñi iesu porto i corporeo.

Sermone. i. Cor. ij.a. Nihil iudicauit me scire inter vos/ nisl

christū iesu t hūc crucifixū. Et recte p̄ trecentos argēteos cru-

cis p̄dicatio designat: q̄r iste numer⁹ p̄ thau rep̄sentat: vt dīc

Hiero. q̄ figurā crucis h̄z. Ezech. ix.b. Signa thau sup frō

tes viroz gemētū. Quinq̄ stolas/ cohabitio q̄nq̄ sc̄tuū/ q̄ am-

plior sūt in paulo. i. Corinth. ix.d. Castigo corpus meū z.

* Lantūdē pe. z.

o Ne irascamini. Hoc dixit: qz timebat p beniamin: vel ne litigaret de venditione eius. **b** Quasi de graui somno: id est torpore carnalis vite. **c** Nō credebat eis: ad primā suasionē.

D Ysticē v. a Tantūdē pe. r̄c. mittens. Hoc est q paul⁹ alijs

predicabat illud idem

qz se habebat. Act.

xix. g. Opto apō de-

um i modico et i ma-

gno: nō tñ te sed etiā

oēs qui audiūt bodie-

fieri tales: qualis ego

sum: exceptis vincu-

lis. Mota argentū lu-

cidū est et tinulū: et p-

dicatores lucidi debet

esse in pueratione: et tu-

nuli in p̄dicatione.

b Addens ei asi-

nos. Hoc est q pau-

lo datus est apostola-

tus in gentib⁹. Unde

assumpit aliquos p-

dicatores coadiutores

suis. Predicatori asi-

nus est: q debet ferre

cruē in bumeris sicut

asinus. Itēs debet habere magnas aures ad obediēndū: sicut

asinus. Item debet vili cibo cōtentus esse: sicut asinus. Eccl.

xvij. d. Libaria et v̄ga et onus asino: panis et disciplina et op⁹

seruo. Non enim oculū aut delitie querendē sūt p̄dicatorib⁹.

j. Corinth. viij. c. Usq; in hanc horam et s̄tim⁹ et esurimus. j.

Limoth. vi. b. Habentes alimēta et quibus tegamur: his cō-

tentī simus. Glo. Alimenta nō oblectamēta: quibus tegamur

nō onemur. Reuera asini nō solēt ornari phaleri. S; heu ho-

die refectis virga et onere: et vili habitu: ocio vacantes: asini

phaleris adorant. Job. xi. c. Uir van⁹ in superbia erigitur: et

tanq; pullū onagri se liberū natū putat. **c** Et totidem ali-

nas. Per asinas intelligū mercēnari p̄dicatores: q dāti sūt

paulo ad exercitū. Phil. i. c. Siue p occasionē siue p virtutē

annūciehs christus: in hoc gaudeo: sed et gaudebo. Asini ferunt

diuitias: et asine panes: Hoc ē q veri p̄dicatores diuitias v̄nu-

tum: mercēnari vero habet tm̄ panē doctrine exterioris: q est

in verbis. **d** Ne irascamini. Glo. Nolite contendere de

temporalib⁹. Et cōmenda h̄c etiā v̄nitas et concordia: q de-

bet esse in p̄dicatorib⁹. Actuū. viij. f. Erat illis cor vnum r̄c.

j. Corinth. i. b. Obsecro vos fratres p nomē domini nostri ie-

su christi: et idip̄sū dicatis omnes: et nō sint in vobis schisma-

ta. **e** Munciauerūt ei dicētes: Joseph filius tuus

v̄niit. Hoc est q apostoli missi p̄dicauerūt christi resurrecti-

onē. q. Corinth. viij. a. Si crucifixus est ex infirmitate: v̄uit

autē ex virtute. Roma. vij. b. Christus resurgēs a mortuis r̄c.

f. Domina in oī terra. Matth. vij. d. Data est mihi oīs

potestas in celo et in terra. Phil. ii. b. Donauit illi nomē quod

est r̄c. **g** Quo audito r̄c. tamē nō credebat eis. Hoc

est q turbati fuerūt homies ad p̄dicationē apostolor̄.

Unde nō crediderūt: donec viderūt miracula. Iudic. vij. f. Turba-

ws est madian ad auditū tubarū: sed penitus cōfutatus ad

coruscationē lampadarū. P̄s. Illuxerūt coruscationēs tuē or-

bi terrē: cōmota est et cōtremitūt era. **k** Sufficit mihi r̄c.

Hoc est q homini postq; cōuersus est ad fidē christi: sufficit

si christ⁹ v̄iat in eo p charitatē et fidem. Abacuk. iij. a. Just⁹

autez in fidē sua v̄iuet. Et de sanctis dicit in P̄s. Ut̄a perq;

ate et tribuisti ei r̄c. **l** Adam: vtrogz pede. i. fide et opere.

m. Et videbo: vtrogz oculo. i. intelligentia et amore. Hiero⁹.

Nō arbitror: queq; illi⁹ glorię posse fieri capacē: q nō hic visū

quēdam et meditationē accepit. **n** Antec̄ moriar. Ra-

banus. Oportet finem p̄sentis vite futurę cohētere p̄ncipio.

Sic solet dici: Fac bñ dū viuis: post mortē viuire si vis. Qui

v̄iuit b̄ vita gratię v̄iuet i futuro vita glorię. Et h̄ē q dī Luc.

xix. d. Habeti dabis et abūdabis. Habeti graz dabis glia et
abūdabit: qz ignicul⁹ i sion fiet camin⁹ i hierlin: Esa. xxxi. d.

o Rosfectusq; israel. **Expo.** Ca. XLVI.

p cum omnib⁹ r̄c. Supra. xij. b. Abraam egressus

de aran: tulit omnia secū. Item. s. xxxi. c. Jacob su-

giens a laban tulit om-

nia secum. Contrariū

videtur. i. Machab.

ii. c. Matathias reli-

quit omnia in hierusa-

lē: et fugit i montē. Et

Mach. xix. d. Ecce

nos reliq⁹ oīa: et secu-

ti sum⁹ te. Ad hoc sol-

uit beat⁹ Benedict⁹ /di-

cens: Proficiscens ad

claustrū: aut oīa relin-

quat paupib⁹: aut oīa

secū deferat i claustrp.

p Ad puteum:

In bersabee. s. xxij. d.

q Audiuit eu r̄c.

A

h Ysticē: o Pro

fectusq; isrl. Hic p

fectus ad ioseph signi-

ficat reditū iudeor̄ ad

christū: i fine. Vel cōversionē p̄ctō p penitētiā: q cū oīb⁹ q

habēt. i. cū oīb⁹ peccatis suis debet ire ad p̄fessionē. Et p̄mo

debet venire ad puteū iuramenti. i. ad sacrā scripturā: q dicit

pute⁹ p̄ mysterior̄ p̄fuditatē. Job. iiiij. b. Pure⁹ alt⁹ ē. Ju-

ramē dī: qz i ea q̄si sub iurāntē p̄mittit vēnia penitentib⁹.

Esa. liij. c. Sic in dieb⁹ noe istud mihi ē: cui iurauit ne indu-

cerē aq; oīluq; v̄ltra sup traz: sic iurauit vt nō irascer tibi. Un-

scriptura sacra ē q̄si p̄ulegū n̄m a dño datū: q possim⁹ eū ar-

guere: si penitētiā nō misereb⁹. Possim⁹ em̄ ei oīdere l̄ras suę

p̄missiōis. Job. xxij. d. Libȳ scribat ip̄e q̄ iudicat: vt i hūero

meo portē illū: et circūdē illū q̄si coronā mihi: p singulos gra-

dus meos p̄nūciabo illū: et q̄si p̄ncipi offerā illū. Prima igī

dieta penitētiā ē ire ad puteū sacrē scripturē: vt fin̄ p̄silī eius

penitētiā agat: et deinceps v̄uat. Un̄ Job. vi. a. Prima die

māsit iūf̄ fluuiū tigrim: a velocitate sic dicitū: et significat sa-

crā scripturā: q̄ velocit̄ admonet cōuerti ad deū. Un̄ Eccl. v.

b. Non tardes p̄uerti ad dñm. S̄epe em̄ dñs bonā volūtātē

inspirat: et cū hō nō vult ea v̄ti amittit eā: et cū vellet eā post-

ea h̄ē nō p̄t. Un̄ Job. xxij. b. Semel loquit̄: et secūdo id/

ip̄m nō repetit. Ideo bñ dī P̄s. Veloct̄ currit sermo eius.

W 6.147.

q **h** Mactatis ibi: iuxta puteum: id est fin̄ consilium sacrē

scripturē: mactāda est victimā: id est caro affligēda. Tantū em̄

caro domanda est: quātū valūtudo p̄mittit: vt dicit Aug⁹.

id ē tātū vt carnis laclūla rep̄māt̄: et natura custodiāt̄. Maū

iiij. c. Intra lutū et calca subīgens tene laterem. Pluralit̄ aut̄

dicit: victimis: quia duplex est spiritualis victimā quā offert

penitēns deo. Una interior p̄ contritionē: de qua P̄s. Sa-

crificū deo spiritus cōtribulatus: cor contritū et humiliatū de-

non despicias. Alia exterior per carnis macerationē: de qua

Roma. xij. a. Obsecro vos p̄ misericōdī dei vt exhibeat̄ corpora

vīa hostiā vīuentē sanctā/deo placentē. Hoc est q̄ legis. iij.

Regl. tit. d. q̄ helis̄ par boū occidit. Hec duo minuta vi-

duę. Multi offerūt hanc duplē victimā deo: et in deum nō

placant: qz iuxta puteū non offerūt: vt illi qui indiscretē. i. vel

nīmis vel parū carnē suā affligūt. Hiere. xxij. d. Statue tibi

speculā: ecce pute⁹: pone tibi amaritudines: ecce victimā. q. d.

imola iuxta puteū: alit̄ nō placet deo victimā. Esa. i. c. Quo

mihi multitudinē victimarū vestrarū dicit dñs: Plen⁹ sum.

r Deo pris sui Isaac. Dē Isaac dē gaudij ē. Immolare

igī victimas deo Isaac est penitētiā cū mētis hilaritate agere

pp̄ deū. P̄s. Seruite dñs i leticia. Hoc ē q. s. xxij. c. Abraç

p̄cepit angel⁹ vt Isaac reseruato: unolares aries. i. caro. Unde

Matt̄. vij. c. Cū ieiunas: yngē caput tuū: et faciē tuā laua.

w Audiuit eum

W 5.50.

W 9.99.

Libri

Gaudiuit eū r̄c. Interlin. Merito i loco paci et recordie videt de⁹: qz illic mādauit de⁹ bñdictionē. b. Jacob/iacob. i. Regl. iij. b. habes sile; Samuel/samuel: e. Moli timere. qmē habes i adiutorē. f. Descēde: secur⁹. g. In gentem magnā i. magna gens nascet ibi de lñbis tuis. h. Addu- cā: sc̄ mortu⁹. Fuit em̄ sepult⁹ i abraamio vel in hebrō: cū p̄ib⁹ suis. Tel reducā te in posteris. i. Ponet manus sual super oculos. i. claudet n̄bi oculos i morte. Qd faciebat antiquitus illi q magis diligebat mortu⁹ i magis diligebant ab eo. n. Tu lerūtēs r̄c. q̄si senē et impotētē. o. S̄ ilie et cūcta. Pluralis p singulari: sicut p plurali singulari soler ponit. Una em̄ tm̄ habebat filiā noīe dinā. Ul̄ neptes / filias vocauit. p. Mortui sunt her r̄c. s. xxxvij. b.

g. Omnes aīe

Mystice

Baudiuit eū per vñlionem. Ecce penitētia et audiri et vi deri facit deū. De audiū Osee. ij. c. Addu cam eam in solitudinē et ibi loquar ad cor ei⁹. Exo. i. a. et. 6. c. Numeri. 2. 6. a. 1. Paral. 5. a. Et. tñam

ps. 17.

que fecit et liberat eū de supbia: eruēs aīaz ei⁹ a corruptiōe et vitā ill⁹ r̄c. Dicit aut̄ b. de nocte fieri: qz nō est cert⁹ de venia p̄tōr⁹. Job. ix. b. Cum inuocantē me exaudierit nō credo q exaudierit vocem meā. b. Jacob/iacob. Ecce penitētē agnoscit deus ex nomine: In quo nota⁹ q deus ex corde pgnanti dimittit iram. Ezech. xvii. e. Quacūq hora impi⁹ ege rit penitentia ab oīb⁹ p̄tis suis que operat⁹ est et custodierit omnia p̄cepta mea et fecerit iudiciū et iusticiā r̄c. Jacob interpetat luctator et supplantator. His igis vocat iacob: quia vult ut penitens sit luctator et supplantator. In lucta notatur lugis pugna cōtra instantes temptationes: In supplantatiōe fortis victoria p̄teritor⁹. Bern. Scire vos volo neminem esse sup terrā sine temptatione: sed si q̄s supplantauerit vnā/securus expectat aliam. Habita victoria de vna/sit gratiarūactio: cōtra eam que expectat sit oratio. Et de hoc dī i Ps. Laudās inuocabo dominū: et ab inimicis meis salu⁹ ero. ij. Corl. ij. d. Deo grās q̄ semp triūphat nos in christo iesu. i. facit triūphare. c. Ecce assūm. Hic nota⁹ p̄mp̄ta obedientia quā debet h̄c penitētē. Act. ix. a. Dñe quid vis me facere? d. Ego sum fortissim⁹. q. d. dñs penitenti: In te habes vñ timeas: in me vnde cōfidas. Judic. vij. c. Dñs tecū vīor⁹ fortissime: quasi in hoc eris fortis contra hostes tuos: quia domin⁹ tecū est. Domin⁹ em̄ fortitudo plebis suę est. e. Moli timere. Esa. xliij. a. Moli timere iacob: qz redemi te et vocauit te no mine tuo. g. In gentem magnā faciā te ibi. i. in egypti

Geneseos

pto. s. i luctu et meroze p̄ peccat̄: Ibi ḡgnis et nutrit⁹ domio proles bonarū cogitationū et lāctarū affectionū: ex quibus bona orūt. s. xij. c. Facta ē famēs i terra chanaā: descēditq̄ ut pegrinare ibi. Et post: Fuerūtq̄ ei oves et boues et asini et asinę et cameli et hui et familie. b. Ego descendā tecū. Sine hac p̄missiōe nō ē tutū descēdere i egyptū. Lū igis descēdere i egyptū: accipe cautionē a dño q̄ erit tecum: et non tradet te egyptio: id est dia/ bolo. j. Regl. xxx. d.

dixit puer egypti⁹ ad Al. tiobah dauid: Tura mihi q̄ non occidas me et non tradas me in manus domini mei: et ego du cam te ad cuneū istū: Tunc dauid iurat p̄ ero egyptio: q̄ nō oc ciat eū: q̄ p̄ sacerdo tem p̄mittis venia cō fitenti: vel per sacram scripturam. k. Jo seph quoq̄ ponet man⁹ suas sup oculos tuos. Christ⁹ in p̄senti ponit man⁹ su per oculos peccator⁹: quādo per gratiā illū minat eos ut videant ps. 26. volūtātē domini: hoc 5. 41. 6. quo ad intellectū: et visitent templū eius: hoc quo ad effectum. In futuro ponet / vt videam⁹ gloriā eius. Apoc. xxi. a. Abster Al. tiobah get deus omnē lachry mā ab oculis eorū r̄c. Primo imponit ma nū domin⁹ / vt cadant squame et videamus. Act. ix. c. Ananias im posuit paulo man⁹ ut vñsū recuperet. Itē dñs i futuro nobis man⁹ imponet ne āpli⁹ doleam⁹. Apoc. xxi. a. Et mors vñtra nō erit: neq̄ luc⁹ neq̄ clamor: neq̄ dolor vñtra erit. m. Sur rexit iacob a p̄teo iuramenti. Per p̄teum iuramenti intelligis sacra scripture. Surgere ergo a p̄teo iuramenti et descendere in egyptū: est post studiū sacre scripture curā animarū sive officiū p̄dicationis assumere: Sic faciendū est. Unde Ps. Surgite postq̄s sederitis. Sicut enim vitium est prius infundere q̄ infundi: ita vitium est semper infundi et nunq̄ infundere. n. Tulerūtēs eum filij cum paruu lis r̄c. Filii iacob/p̄dicatores sūt: Plausta/euangelica do crina. Per iacob senem et puulos et mulieres: significant tria genera hominū: ad quos portandos missi sunt p̄dicatores a ioseph: id est christo in plaustris euangelice doctrine. Per senem/maliciose i p̄cis inueteratis: Per puulos ignari: Per mulieres infirmi. Primi peccant ex malicia in spiritu sanctū. Secundi ex ignorantia in filium. Terti⁹ ex impotentia in pa trem. Primi digni sunt obiurgatione: secundi eruditione: tertij exhortatione: et sic reuerti possunt ad ioseph. Sed sunt qui doctrinā cōfundūt senes erudire volentes: et pueros obiurgantes. De his tribus generib⁹ hominū dicit Zach. viij. a. Idhuc habitabūt senes et anus in platejs hierusalē: et plaq̄ ciuitatis implebunt infantibus. Esaie. xxxv. b. Confor mate manus dissolutas q̄ ad senes: et genua debillia roborate: quo ad mulieres: dicite/pusillanimes cōfortamī q̄ ad puulos.

j. His aut̄ iudam

S a **Omn̄es aīē q̄ttuordēcim. Hoc vidēt falsū: qz nō nu-**
merant nisi nouem filij beniamin: z duo ioseph: z sunt. xi. z io-

seph z beniamin: z sunt. xiij. tñ filij rachel. Ad hoc dicit ma-

gister in historijs: q filij beniamin fuerūt. x. q aut h nō cōpu-

tant nisi. ix. vitū scriptoris fuit: qz duo noīa i vñū cōglutina-

vit. Qui dicit q̄ ros et

mophim duo noīa s̄t

in hebraica veritate: q̄

h vitoise p̄iūcta s̄t in

vno. b **Cūcteq̄ aīē**

q̄ ingressē sunt z̄c̄. Aug.

Tidēndū ē qd̄

r̄ideat eis: q̄ b̄ testimo-

nio cōfirnat a parēti-

bus aias cū corpib̄ p-

pagari. Alias em̄ di-

citas p̄ boib̄ a pte to-

tū figurata ē locutio-

null ambigit. Sz quo-

ip̄a gr̄e. i. animā cur̄

noīe tot hō significat?

est: alienam ab eo qd̄

dicūt. Et exēt de fe-

morb⁹ eī: vt carnes

ex illo tm̄ natas: q̄uis solē aīē noīen̄ accipiam⁹. q̄rēdi s̄t mo-

di locutionū i sc̄pturis. c **Et egressē s̄t de femore:** Nō

q̄ aīā ex traduce sit: s̄t a parte totū intelligit. s. p aīā hō: z hō

d̄ egredi de femore/rōne corporis. d **Xeragintasex p̄ter**

ip̄sum iacob z ioseph cū duob̄ filij eī: q̄ nati s̄t in egypto.

Fuerūt igit̄ om̄s/istis quattuor cōputatis lxx. aīē: Lāmē

Septuagita iterp̄tes trāstuler̄t. lxxv. et Lucas i actib̄. vij. b.

s̄l. Sz Hiero. asserit h̄ dictū p̄ p̄occupationē: z enumeratos

ibi quinq̄ filios filior̄ ioseph: qd̄ etiā pater p̄ ipsos. lxx. inter-

p̄tes: q̄ Deut. x. d. dixerūt: q̄ israel cū animab̄. lxx. ingressus

et in egypto: vnde z sibi vident̄ cōtrari: sed non sunt: quia in

Deuteronomio vbi dixerūt: q̄. lxx. Ingressi sunt/locuti sunt p-

p̄p̄ie: in actibus vbi dixerūt: q̄. lxxv. locuti sunt figuratiue. Sz

vide q̄. lxx. nō s̄t ingressi cū iacob: qz in chanaan mortui s̄t

her z onam filij lie. Et ita de illa non intrauerunt nisi. xxxi. de

celpha. xvij. de rachel. xiiij. de bala. viij. q̄ simul fūt. xlvij. Ad

hoc dicit q̄ loco eoz nūerant due ancille iacob. Uel more sa-

cre sc̄pture dicūt moyſen posuisse itegru numerū: nec curasse

minutias numeroꝝ. Archilepus Seni. pbat q̄ loco illoꝝ duo-

rū. s. her z onam cōputat̄ dina z iacob: q̄ cū alijs s̄t. lxx. hoc

mō: filij lie fuerūt. xxij. cōputat̄ her z onam: q̄ cū nō intra-

uerint egypto: restat. xxij. filij lie: q̄ intrauerit: cū qb̄ si sumat

dina: fuerūt. xxij. qb̄ si addas. xvij. filios celpha: fūt. xlvij.

qb̄ si addas. xiiij. de rachel: fūt. lxiij. qb̄ si addas. viij. de bala

fūt. lxx. qb̄ addito iacob: fūt. lxx. e **Q̄ēs aīē dom⁹ ia-**

acob: partē p̄ toto ponit: fūt. lxx. cōputat̄ iacob z ioseph: cū

duob̄ filij z dina: et nō cōputat̄ her z onam: qz mortui fue-

rant iā in chanaan. f **M̄isit aut iudā z̄c̄. Hiero⁹.** Judā

bo misit ante se ad ioseph vt occurreret ei ad vr̄bē heroum/ in

terra ramesse. In hebreo nō habet heroum/nec terrā ramesse:

sed tñmodo gessen. Nonnulli iudeoz̄ asserit gessen tñc̄ thebāi-

deni vocari. Et qd̄ seq̄: Dedit ei vt possideret in egypto ter-

ram optimā in ramesse/pagum arsenoiten: sic em̄ olim vocatū

autumant. i **Juncto ioseph currū suo: id est equis in**

currū. Uel forte rotē erat in domo separate ppter pluuiam: z

ts̄ iunxit eas. b **In gessen. Alij dicunt q̄ ad vr̄bē he-**

roum in terra ramesse/ que tñc̄ dicta est gessen: postea thebāisi

a qua thebēi/quorū legioni p̄fuit beatus Mauricius. Alij sūt

thebē in grecia: vii thebani. Alia thesb̄i in iudea: vnde helias

thesb̄ites. Theba postea cum reges fuerunt ex ea / dicta est

v̄b̄ heroum: quia heroes egypti tenebant eius custodiam.

Dystice **¶ M̄isit aut iudā: Hoc ē quicūq̄ vult ire ad christū/ d̄ p̄mitere cōfessionē. Cōfessio em̄ aperit portā salutis. Ro.**

x.b. Corde credit ad iusticiā/ore autem cōfessio fit ad salutē.

Judic. i.a. Post mortē Iosue cōsuluerūt filij israel dñm/ v̄

cētes: Q̄is ascendet aī nos ḥ chanan̄/ z erit dux bellī: **Si**
x̄tq̄ dñs: Judas ascēdet: ecce tradidi terrā i manu el̄. s. fr̄az
pm̄issionis. In manu dīc/nō i ore tm̄: Vera em̄ cōfessio ē in
corde p̄ fidē. Ro. x.b. Corde credit ad iusticiā. In ore p̄ ac-
cusationē criminū. Proverb. xvij.c. Just⁹ in p̄ncipio accu-
sator: est sui. In manu

p̄ satisfactionē operis.

Matth. iij. a. Agite

fr̄uc̄ dicas penitē-

tie. g **Et nūciaret.**

Cōfessio nūciat pec-

catorē venire ad chri-

stū: z est fidelis nūci-

ste: z bñ not̄ in curia

christi: de quo dicitur

Proverb. xxv.b. Sic

fr̄ig⁹ niuis in die mes-

sis: ita fidelis legat⁹ et

q̄ misit illū: aīaz ip̄si⁹

recessere facit. Itē cō

fessio nūciat q̄ p̄tōr

viuit: z rogat vt chri-

stus occurrat ei. Ps.

B
Dixi confitebor/ ecce Ps. 31.

confessio: z tu remisisti/ ecce occursus ioseph. i **Juncto**

ioseph currū. Christus occurrit obuiam peccatorū iuncto

currū: q̄ quatuor euāgelia facit cōcordare in pm̄issionē ve-

nię facta penitenti. De hoc currū dicit helias. i. christus. iij.

Regl. xvij.g. ad achab.i. peccator: **Junge currum: ne te oc-**

cupet pluuiā. i. cōminatio p̄gnē eterne/q̄ue fit in penitētibus.

Matth. iij.c. Jam securis ad radicē arboris posita est: Om̄n̄is ergo arbor que non facit fructū bonū/ excide et in ignem

mittet. Nos debemus similiū iūgere currū nostrū quo reb̄i

mur quoquā camus. i. q̄tuor animi affectiōes/q̄ sunt timor

z amor/dolor z gaudiū. De qb̄ Hiero. **Lime⁹ q̄ nō opon-**

et: amām⁹ q̄ nō decet: dolem⁹ vane: gaudem⁹ van⁹. k **Eli**

dēlōq̄ eū irruit. **Hoc facit christ⁹/ q̄n̄ erectā ceruicē hūlliat.**

Ela. iij.c. Pro eo q̄ eleuate s̄t filij sion: z ambulauerūt col-

lo extēto: z turib̄ oculor̄ ibāt z plaudebāt z ambulabāt z pe-

dig⁹ suis gradu cōposito incedebāt: decalubabit dñs verticē fi-

liaz sion: et dñs crīmē eaz nudabit. Et nota q̄ dīc irruit q̄si

repete facit hēc dñs. Act. iij.a. **Fac⁹ est repente z̄c̄. Et Job.**

xxij.d. Ubicūq̄ fuerit cadaver statī adeſt. i **Et int̄ am̄**

pler⁹ fleuit. i. christ⁹ q̄n̄ sic hūlliat p̄tōrē ad penitētā/dat

letū p̄ p̄tōs. m **¶ Iā let⁹ moriar: qz vidi faciē. Facies**

christi: ē eī miscidia: de q̄ Exo. xxij.c. Si inueni gr̄az in cō-

specu tuo/ofide mihi faciē tuā. Et dñs: **Facies mea p̄cedet**

te. Missi em̄ miscidia dei p̄cederet/nō posset hō recedere d̄ car-

cere p̄tō. Ideo Ps. **Ne meminer̄ iniqtatū nr̄az antiqtatū/**

cito anticpēt nos miscidie tuę z̄c̄. **Hac faciē cū p̄tōr̄ viderit**

affectionē p̄tōr̄ dicere: **Let⁹ moriar. Un. Ps. Ostēde nob̄ dñs**

miscidia tuā z salui erim⁹. n **¶ Et sup̄stite te reliquo. Qui**

morit i p̄tō mortalē/nō relinquit ioseph. i. christū sup̄stite: sed

mortuū: qz ipsū infficit i se p̄ p̄tōm: nec suscitauit eū p̄ penitē-

tiā. De talib̄ d̄ Hiero. xxij.g. Scribe virū illū sterile. Qui aut̄

moriunt̄ i penitētā: relinquit ioseph sup̄stite: qz quē interse-

cerat p̄ peccatū/ resuscitant p̄ penitētā. De talib̄ d̄ Eccl.

xxx.a. In vita sua vedit z letar̄ ē in illo: i obitu suo nō est cō-

tristat̄/nec cōfusus ē corā inimicis: Reliq̄t em̄ defensorē do-

mus sue contra inimicis: et amicis reddentem gratiā. Item

Joseph sup̄stitem non relinquit: qui cum possent christū

non p̄dicant: et sic suscitarent eum in cordibus peccatorum

ubi morit⁹ est/ et q̄si quatriduan⁹ iā feret p̄tōs. s. cordis/oris

opis/cōsuetudinis. De talib̄ d̄ Eccl. xluij.b. Sūt orū nō ē

memoria/p̄c̄t̄: q̄si q̄ nō fuerint: et nati q̄si q̄ nō nati s̄t. Alij

aut̄ s̄t q̄ in obitu suo ioseph sup̄stite relinquit: qui. s. christū z

verbo et exemplo p̄dicant et suscitant in cordibus peccatoror̄.

Item generant in cordibus infidelium: qui nunq̄ credide-

runt. De talibus dicitur Eccl. xluij.a. Laudemus viros

gloriosos et parentes nostros in generationibus suis.

viii At ille z̄c̄. glēdā.

Libri

b *Et sunt viri pastores tunc. Aug.* Cōmēdat in p̄tarchis q̄ pecorū nutritiores erant a pueritia sua et a p̄rētib⁹ suis: q̄ hec iusta ē seruit⁹ et iusta dñatio: cū pecora hoi seruit⁹: et ip̄e pecorib⁹ dñaf. *Un. Ben. i. c.* Faciam⁹ hoīem ad imaginē tunc. **i** *Pastores ouīū: q̄ nō comedūt eas egyptij: sed colūt vt iouē amonē. Un. si vi derēt ip̄os comedere vel imolare oues q̄s colūt: cito or̄eretur di scordia.*

Dystice

a *At ille tunc. Ascendā tunc. Hoc est q̄ christus ascendens ad patrem: iterpellat fugiter pro fratribus suis. Heb. vii. d. Accedēs p̄ semetipsū ad deum q̄ viuēs ad int̄pellandū p̄ nob. Qui aut̄ frēs christi sunt: de terminat Matth. xii. d. Quicquid fecerit voluntatē patris mei qui i celis est: ip̄e me frat̄ soror et mater est.*

b *Et sunt viri pa stores. Mota ordinē:*

*Pri⁹ debet esse viri q̄ volūt fieri pastores. S; heu hodie fēmī factē sūt pastores in multis loc̄. Isa. iii. a. Dabo pueros p̄ncipes eorū et effemiatū dñabūt eis. Itē q̄ viri st̄. i. strenui i bonis opib⁹: illi sūt pastores ouīū. i. bonoꝝ motuū q̄s pascūt in se p̄ meditationē et p̄tē plationē celestū. Sūt aut̄ duo genera bonoꝝ motuū. i. sancta desideria: et mūdē cogitatiōes. Et iō. Joh. vii. d. dī bis petro: et in petro oīb⁹: *P*alce agnos meos: Sed multi iugulat eos: qui s. bonū p̄positū qđ chris̄tū in ipsis suscitauerat: differēdo extinguit̄. Ideo dicit aplus. i. Thessal. v. d. Sp̄m nolite extinguerē. **c** *Lurācs habent. Ecce cura et sollicitudo debet esse i custodiedis boni motib⁹: et alēdīs p̄ iplētionē boni opis. Heb. xi. d. Videntē ne q̄s desit gratia dei. q. d. videte ne bon⁹ mot⁹ q̄ ex grā dei fact⁹ ē in vobis fame deficiat. Reges sunt sancta desideria i corde: Pecora sunt verba hūilitatis in ore: Armēta sunt fortia opa in exhibitiōe. Ista tria valde būt coniūcta sūt: mediū em̄ custodit extrema. **d** *Lūc⁹ vocauerit vos: inspirādo. f R̄ndebitis: opādo. S; nota qđ querit dñs. i. e Qđ est op⁹: nō qđ v̄bū v̄m. Tlor̄ qđe vox ia cob est. i. boni lucratōris: sed man⁹ man⁹ esau. i. opera sūt p̄se cutoris. Itē nō querit q̄ dignitas: aut q̄ nobilitas generis: sed qđ op⁹. Berñ. sup illud H̄iere. i. b. Ut euellas tunc. Quid horū factū sonet: disce p̄phico exēplo: p̄side nō ad impandū: disce sarcuō tibi opus ēē nō sceptrō. Et postea loquēs de diuitiis et gloria: dicit: Nihil horū tibi tabule testatoris assignat̄: si illa rū tenore cōtent⁹ sis: curā tibi hereditabis et opera nō gloriā: vel diuitias ab infantia v̄sq̄ in p̄sens. Hic nota diuturnitas bone vite: q̄ necessaria ē pastorū ecclāstico. Un. H̄uc. vii. d. quinq̄genarū cōstituūt custodes vasorū. **g** *Et patres nři. Hic nota hūilitas: q̄ boni plati fatēt se filios ēē pastorū nō regū. Hodie nō sic: et iō. bona q̄ deberēt dari paupib⁹ expēdūt i phalerū et frenis aureis et argēteis. Un. dī Berñ. Dicite p̄tifices i freno qđ fac aurū: Itē ad Eugenīū: Petrus nescitur aliqui p̄cessisse gēmīs et mat⁹ aut serīc: nec teat⁹ fuit auro non vect⁹ et albo nō stipat⁹ milite v̄l̄ misbris: tū absq̄ his putauit posse implere salutare mādatū: Si diliḡ me: pasce oues me as. S; i his nō successisti petro: s; cōstātino. Et postea addit̄ Berñ. Lēpamentū fateorū: H̄ec tolerāda sūt p̄ tpe nō appetenda p̄ debito. **h** *Et habitare possitis i terra gessē: i finib⁹ egypti/ nō i medio: q̄r̄ lōge a malis debet ēē cōuersatio plati/ v̄l̄ cuiuslibet iusti. Mume. i. a. Domū leui noli numerare/ nec ponas suminā eorū cum filiis isrl̄: sed cōstitues eos sup tabernaculū testimonij.*****

Expo. Ca. XLVII.

Genesios

k *Ingressus ḡ ioseph/ nūciauit pharaoni tunc. que possident. Ideo cōmemorat pecora vt ad ea alenda detur fratribus terra gessen: que apta erat alendis pecoribus. q Extremos: id est primogenitos.*

l *Ad pegrinandū.*

Mystice: **k** *In. Dystice gressus ergo io seph nūciauit tunc. Hoc est christus in gressus in celum/ cō mendat deo patri credentes / vt interpel let pro eis. Ip̄se christus fidelis est legatus: quem pater misit ad nos visitandos: et nos eum remisim⁹ ad patrem aduocatū pro nob. i. Joh. ii. a. Ad uocatū habem⁹ apud patrem iesum christū iustum: et ip̄se est propitiatio pro peccatis nostris. Et notate q̄ dicitur: Joseph pha raoni annūciat venientes: nec accusat non*

*christus fideles patrī cōmendat: sed nemine accusat. Job. v. g. Nolite putare q̄ accusatur⁹ sim vos apud patrē: ē q̄ accusat vos mōses. **l** *Quies: simplices. m. Armenta: maiores. n. Luncta que possident. Justorū possessio: sunt frutes et bona opera. Proverb. xii. b. Redēptio aīc̄ virti/ p̄ p̄c̄ diuitie. Augustin⁹. Bona nō sunt que inuitis admiri possunt. o. **A**lenerunt de terra chanaan tunc. Chanaan interpretatur cōmutatio: et significat instabilitatem peccati. Thren. i. c. Peccatū peccauit hierusalē/ ppterēa instabilis facta est. Bessen interpretat̄ pp̄iniquitas: i significat ecclesiā: vbi q̄ sunt pp̄iniqui sūt deo. **b** *In ergo dicit: Alenerunt de terra chanaan/ et ecce cōsistunt in terra gessen: qz qui recidunt a statu peccati: veniunt in ecclesiam/ vbi deo p̄ gratiam pp̄inquant. H̄ec duo semp̄ deberemus attēdere: scilicet unde venimus/ et vbi sumus: et etiam tertium quo tendimus. Berñ. Attende unde venis et erubesce: vide vbi sis et ingemisce: considera quo vadis et contremisce. De primo et ultimo dicit. S. xvij. b. Agar ancilla sarai unde venis/ aut quo vadis: De medio dicit. S. iij. b. Adam vbi es: Itē H̄iere. iij. a. Vide nūc vbi p̄strata sis. **q** *Extremos quoq̄ fratrū tunc. Mota om̄es iusti fratres sunt christi. Matth. xij. d. Qui cūq̄ fecerit volūtatem patris mei qui in celis est: ip̄e frater meus/ soror et mater est. Non tū oēs statuit ante pharaonē: sed quinq̄ extremon̄ viros: H̄oc est q̄ viles et abiectos mūdo eligit in platos/ quādō sibi dāt ius eligēdi. i. Corinθ. i. d. Ignobilia et cōtemptibilia mūdi elegit deus. i. Regl. xvi. b. Ultimus inter fratres: id est dauid electus est in regē. Unde dicit ibi dñs ad samuelē: Me respicias vultum eius/ nec altitudinem stature eius: quoniam abieci eum: H̄omo enim videt ea que parent: domin⁹ autē intuetur eo. Quinq̄ autē dicunt̄: propter custodī legis: que in quinq̄ libris mōysi cōtinet: et propter moderationē quinq̄ sensuum: quā p̄ p̄ alijs habere debent plati. **r** *Quid habetis operis: H̄oc sp̄ querit dñs: qz q̄ nihil opis habet s; v̄ba tñ: inutilis est. Proverb. vij. b. H̄o apostata vir inutilis/ gradī orē puerō anuit oculis/ terit pede/ dīgito loquif. **s** *Pastores ouīū. Scđm diuersa officia/ diuersa vocabula locūtū iusti in ecclēsia. Alij nāq̄ man⁹/ alijs pes/ alijs ocul⁹: sic dī. i. Cor. xij. b. alijs lingua tñ: vt illi q̄ v̄ba habet et nihil opis. Inī oēs/ maiores sūt pa stores ouīū. De quib⁹ Joh. xxi. d. Pasce/ pasce/ pasce. Nec vel semel dī/ tōnde vel mulge: et tamē plus intendit̄ hodie tonsioni et mulzioni ouīū q̄s pastioni: et qui pastioni intendit̄ et non ouīū: sed suūp̄si⁹******

a In optimo terre solo. Tamē Iosephus dicit: Eōces/ sit ei pharao ut in heliopolitana vrbe pueraret: Illuc enim pa/ scua pastores ei⁹ habuerat: scies tū eē egypti⁹ ab ipsis sep/ arti pastores outū: et ita nihil qđ eē egyptiorū dedisse fratrib⁹ ioseph. Forte tria gessen spectabat ad tritorū heliopoleos/ q̄ vrbs ē de q̄ facē mētio/ nē Esa. xix. c. b. **R. 1.**

messes/ q̄s thebaidis. Blo. Querēdū ē vrrā terra ramesses ipsa sit gessē: Hāc em̄ petie/ rū: et pharao p̄cepit dari. **c** Ut p̄cepit pharao. Hōc videt falsuz: qz supra p̄cepit vt habitaret in terra gessē. Hōc soluit qđā Blo. q̄ dicit/ q̄ rames/ se pars est thebaidis. Thebais autē idē est q̄ gessē: vt dictū ē su/ pra. Et ita tria rame/ ses ps est terre gessen. **d** Alebat eos: sic chris⁹ alit suos q̄tidie pane celesti. Osee. xi. a. Ego q̄si nutric⁹ e/ phrai. Joh. x. b. Ego sū pastor bon⁹. Bern.

Hōn⁹ pastor ē q̄ carnē suā dat in cibū sanguinē in potū/ aīaz in p̄ciū. **e** H̄breb̄es cibariq. Interl. Meriebat triticū p̄ suo ioseph: nec tñ eū pater qñ vidit: nec qñ triticū accepit ado/ rauit: quō ḡ somniū impletū putam⁹/ nisi maioris rei cōtineat p̄pheria. **f** Egypti ⁊ chanaā. Per egyptū luxuriosos: q̄ chanaā auaros. Hōs maxie fames opp̄mit: qz nūq̄ satiāf. Proverb. xxx. c. Due sū filii sāguluge/ q̄ sem̄ clamāt/ affer/ affer. **g** Omne pecunia. Christ⁹ p̄ pecunia bonor⁹ oper/ dat frumentū. i. intelligētia ūbi dei. Eccl. i. d. Fili cōcupiscens sapiētia/ serua iusticiā. **h** Gregauit. i. ioseph. **i** Cūcta egypt⁹. Meronymia ē cōtinens p̄ cōtentio. i. cūcta egypti⁹. **j** Adducite pecora. Interl. Pecora p̄ frumento dam⁹: cū bestiales mor⁹ a nob⁹ amputam⁹/ vt ſbō vitatis vber⁹ va/ cem⁹. Adducite pecora v̄rā t̄c. Aug⁹. Querit cū ioseph frumenta colligeret vnde homies viuerēt: et pecora vnde viue/ bāt/ cū tanta fames inualuisser: et fratres ioseph pharaonis di/ kerūt: Hō sū pascua pecorib⁹ pueror⁹ tuor⁹ t̄c. Si ḡ ea fame pascua defecerat in terra chanaan: cur i. egypto nō defecerat: cum eadē fames esset vbiqz. An sicut phibēt ab eis qui loca/ sciunt: in multis egypti paludibus poterant pascua nō deesse: etiā cum fames esset frumentorum: que solet nūl inundatione puenire. Dicunt ille paludes feracius pascua gignere/ quādo aqua nūl min⁹ excrescit. **p** Nec clam te: id est nō latet te.

Mystice ***** **i** In erariū regis. i. in co: patris/ vbi christus mittit opa nr̄a: vbi tanq̄ thelauro p̄ciosissim⁹ custodiūt. Vident em̄ hic pdit: eo q̄ eque euemiat cuncta iusto ⁊ impio: vt dī Ecēs ix. a. Sed i corde p̄is/ q̄si in thesauro regio reposita sūt v̄sq̄ ad t̄pus suū: Et salua sunt nobis oia. Job. x. c. Lic̄bec celes in corde tuo/ m̄ scio qz vniuersor⁹ memineris. **k** Lūq̄ dese/ cisset. Hōc est: cū deficit alicui pecunia bonor⁹ oper⁹ quā de/ bet p̄ frumento. i. intelligētia verbi dei: dare iubemur pecora. i. carnis mortificationē. Proverb. viii. b. Quesuit lanā. i. opa bona: ⁊ linū. i. carnis mortificationē: et opa est p̄silio manū suar⁹. Et si q̄s/ nec opa magna/ nec carnis mortificationē dare p̄t: saltē oīonib⁹ debet ipetrare panes intelligēt. Iaco. i. a. Si q̄s v̄m indiget sapia/ postulet a deo q̄ dat oīb⁹ affluēter ⁊ nō ip̄operat: Hōc ē qđ dī h: **m** Da nobis panes. De hoc Bern. Quātūvis iacta merita/ extolle fudores: mihi me/ llio ē misericordia dei sup̄ vitas. i. diuersos modos viuēti: ex hac mihi ⁊ corporis ⁊ t̄pis dama resartio. Tel pecunia q̄ em̄it

frumētū sūt temporalia q̄ dant ⁊ abiūciunt: ⁊ tūc ap̄t intelligētia ūbi dei. Possessio em̄ t̄palis sciētia vel intelligētia ocu/ los claudit: Un⁹ ⁊ romē pingit fortuna/ p̄spēra/ cēca. Job. xv. d. Operuit faciē eius crassitudo. Et nota: p̄mo dat pecunia: postea pecora: tertio ip̄sē p̄sonē in seruitutē regiā compansk:

Hoc ē q̄ hō q̄ plecte vult adhētere deo/ p̄mo abiūci oīa t̄palia: secūdo omnē curā cor/ poris: tertio a se rese/ cat ⁊ p̄priū sensum: et p̄priā volūtati. Et h̄ est qđ dicit Matth. xvij. d. Si q̄s vult ve/ nire post me/ abneget semetipsum: id est se ⁊ sua: ecce duo. Et tol/ lat crucē suā. i. carnis mortificationem: ecce tertiu. Et seq̄t me: ec/ ce adhēsio q̄ seq̄ illa tria/ q̄ quā hō adhēret deo. Sine his tribus nō p̄t hō sequi deū. Un⁹ ⁊ Joh. xxi. d. q̄s uit dñs a petro ter: di/ ligi me. q. d. domin⁹: Diligis me simon: vt pp̄t me dimittas oīa

tua: Tel diligis me tantū/ vt pp̄ter me abiūctas curā corporis: Itē diligi me tantū/ vt pp̄t me reseces sensū tuū/ ⁊ pp̄az vo/ lūtati: Ad h̄ verbū cōtristat⁹ ē petr⁹: qz h̄ difficile est: h̄ val/ de vtile ad faciēdū. Un⁹ ⁊ petr⁹ respōdit: Etiā dñe: tu scis qz amo te. Et tūc p̄mo dictū est ei: Pasce oves meas. **o** Hō celam⁹. Veritatē p̄fitent⁹ ⁊ paupertate ostendūt: ⁊ sic facien/ dū est omnib⁹ q̄ volūt aliquid a deo impetrare. Hō em̄ vult dominus dare diuīt ⁊ pleno. Unde Bern. Merito non ex/ cludis q̄ clamare desiderat. Lito anticipent nos misericordie p̄tue: qz paupes facit sum⁹ nimis. Studeam⁹ igī nos misera/ biles ostēdere/ si a bono ⁊ discreto elemosynario volum⁹ ali/ quid recipere. Non em̄ dabat nūl miserabilib⁹ p̄sonis. Patet ergo q̄ qui se diuites reputant/ nihil habent ⁊ paupes sunt. Apoc. iij. d. Dicis quia diues sum⁹ ⁊ locupletatus et nullius egeo: ⁊ nescis quia tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ pauper ⁊ cēsus et nudus. Et nota q̄ ioseph gratis non dat frumenta: sic et christus non vult gratis dare bona spiritualia: sed exigit/ vel ante/ vel post preciū. Job. xxij. d. Si fructus eius abiq̄ pe/ cunia comedit: Ibi Blo. Abiq̄ pecunia comedit: qui stipen/ dia ecclesiē accipit ⁊ militare cōtemnit. **q** Emē nos t̄c. et p̄rēbe semina. Nota ordinem. Ille solus dign⁹ est ac/ cipere semen ⁊ petere potest ad seminandum alijs: qui prius emptus est in regiam seruitutē p̄ abiectionē proprie volun/ tatis: nec habet terrā: id est terrenas diuitias: nec pecora: id est carnis delitias. De hoc dicit Matth. xxiij. d. Quis pu/ tas est fidelis seruus ⁊ prudens/ quē constituit domin⁹ supra familiā suā: vt det illis cibū in tempore. Itē nota: Primo dat frumentū fratribus ioseph ad cibum: secūdo ad seminan/ dum. Ille em̄ solus seminare potest alijs: qui prius satiāt⁹ est in intellectu. Un⁹ et hēc duo sepe cōiungunt in sacra sc̄ptura. Esaie. lv. c. Qui dat semen serenti ⁊ panem comedenti. Idē q̄. Corint. ix. c. Et primo dicit: Dat semen serenti: nō quia p̄s serendū sit q̄ comedendū: sed qz domin⁹ ideo dat panē intelligentię ad comedendū vt postea seraſ. **r** He peūte cultore redigat terra i solitudinē. Nota q̄ nūl vēnda/ mus nos in seruitutē regiā nō dat nobis semē: ⁊ qz nō habe/ mus semē deficitū cultores: ⁊ qz deficitū cultores/ terra eccl̄e redacta est in solitudinē. Esaie. xxiiij. a. Ecce dñs nudabit terrā ⁊ dissipabit eam. Qz autē cultores deficitū deficientē semine/ habes Proverb. xiiij. a. Tibi non sunt bones/ p̄sepe vacū est: vbi plurim⁹ segetes/ manifesta est fortitudo bouis.

***** Emit igī t̄c

Va **Emit** igit ioseph. Videle fecisse pratra illud Levit*s*.xxv.
d. Terra non vendet in ppetuum: quod mea est: et vos aduen*g*e et co*lo*ni mei estis: Ut*s* cuncta regio possessionis veris sub red*ep*t*io*ni*s* predict*io*e vendet. Sol. Mond*u* lex ista data erat. It*e* nec terra ista erat de possessione eis. s. filii isrl*p*missa. Preterea ut dicit Glo. non fecit hoc cupiditate: sed d*omi*n*s* fideliterat: Et in post quod omnia emerat: o*m*ibus prouidebat.

E s. c. tribu*s*. fuis. to. 45. b. **S**erite agros. Hoc videt*z*trari ei quod super dixit ioseph: Adhuc quod anni famis restant: quibus nec arari poterit nec meti*s* supple multu*m*; vel uniuersaliter: s. in quod*bus* locis. Uel forte finito illo quon*uen*ton habituon dicitur. **T**erra non veris*u* m*on*str*u*re*u* non nos c*on*sum*u*re*u* non nos i*f*ut*u*re*u* non nos ne*pe*nit*u* non f*ra*si*u* sol*u*nd*u*.

Quattuor reliq*s* pmitto. In*lin*. Quattuor retine*m* incu*m* incu*m* cuius*q* facultate laudabilis puersumur.

Ab hac conditione *** a** **Emit** igit z*c*. i. christus emit totum mundu*m* precio sanguinis. i. Lor. vi. d. Empt*i* est*z* peccio magno*z* i. Pef. i. d. Redempt*i* estis de vana vestra puersatione patern*e* tra*di*t*io*is: non corruptibilis*z* auro et argento: sed pecioso sanguine quod agni incotaminati et imaculati*z* christi iesu. Post ista em*ptione* ab*h*ic*ie*bat o*e*s tp*al*ia sua. Act*l*. iii. g. Quot*q* erant possellores agros*z* aut domos*z* vendet*es* incaffere*ba*nt precia a*n* pedes ap*lo*y*s*. Hoc siebat tuc*z* qui rec*es* erat sanguis christi*z* istav*u*l*u* privet*u* stat*u*re*u* cibaria ex horreis public*l* prebeb*u*tur*z* et idcirco non sunt c*op*ul*u*ti*z* illo quon*uen*to*z* dicitur. **b** **Quattuor reliq*s* pmitto. In*lin*. Quattuor retine*m* incu*m* incu*m* cuius*q* facultate laudabilis puersumur.**

dicatione verbi dei. Primus est cumulus gratiae. P*rouerb.* xi. d. Anima quod benedic*z* impinguabit*z* et qui inebriat ipse quod inebriabit*z*. Secundus est augmentum intelligenc*e* . P*rouerb.* xi. d. Alij diuid*u*nt*z* prip*ri*as*z* d*icitur* et d*icitur* sunt alij rapi*u*n*o* sua*z* et semp*u* in egestate sunt. Item P*rouerb.* iij. b. Honora domin*u* de tua subst*an*ta*z* de tua intelligenc*e* tibi a deo data*z* et implebunt*z* horrea tua saturitate verbi*z* et torcularia vino redundab*u* vi*no**z* grat*ia*. It*e* tertius fructus*z* est eterna retribut*io*. Eccl*s*.xxiiij. c. Qui elucidant me*vita* et tern*a* habeb*u*. Quartus est bona vita audit*o*p*er*. Esa. ix. a. Letab*u* cor*z* te sic*z* letant*u* in messe. Ideo dicit Eccl*s*.xj. a. Dite pan*u* tu*u* sup*er* transentes aquas*z* et post

multa tempora innentes illu*m*. It*e* semen verbi dei perit*z* per tria*z* quod occultat*z*. Et inc his qui*z* per timore*z* aut pudore*z* aut labore*z* predicare aut docere nolunt*z*. Eccl*s*.xj. b. Qui obseruat ventu*m* non seminat*z* et quod considerat nubes*z* non metet*z*. P*rouerb.* xx. a. Propter frigus piger arare noluit*z* mendicabit ergo estate*z* et non dabatur illi. It*e* perit semen*z* corruptum*z* seminat*z* mala vita vel falsi admixtione. H*iere*.xij. c. Seminauerunt triticu*m*; et messuerunt spinas*z*. Quare hoc nisi*z* non seminat*z* puru*m* triticum*z* sed corruptum*z* errore vel malo more*z*. Esa. i. f. Argentu*m* tu*u* versum est in scoriam*z* y*n*tu*u* mitum*z* est aqua*z* principes*z* tui infideles*z* soci*z* fur*u*. Ideo precip*it* dominus P*rouerb.* xxv. a. Aufer tubigine*z* viti*z* inc vel er*ror*is*z* de argento*z* de predicacione*z* et egredietur vas purissimum*z* homo bene format*u* morib*u*. It*e* perit*z* quod semen ea*z* dit*u* in mal*a* terr*u*. Matth*s*.xij. a. Ex*ist* qui seminat*z*. Et inc fra*m* Elia ceciderunt secus vi*u**z* et volucres egli comedierunt*z* ea*z*. Et numerat*z* triplex mala terra*z* luto*m* spinosa*z* petrosa*z* inc superbi*z* luxuriosi*z* auari*z*. In*bi*s perit*z* semen verbi dei*z*. Et ideo dicit dominus Matth*s*.vij. a. Nolite sanctu*m* dare canibus*z* et margaritas spargere ante porcos*z*.

b **Quint*a* par*tem***. Ecce christ*s* iug*u* nostru*m* alleuiat*z* quod adam super nos imposuerat*z* graue nimis*z* quia tortos nos supposuerat potestati diabol*u* sed christ*s* hoc iug*u* alleuiauit*z* in passione. Esa. ix. a. Iug*u* oneris eius*z* virga humeri eius*z* et sceptru*m* exercitor*s* superasti*z*. Ut*s* fecit*z* ut quint*a* part*e* pena quia debemus*z* deo soluamus hic*z* et simus liberi*z* ad custodi*u* quinq*u*s sensu*m*. Ut*s* Glo. Quint*a* pari*m* damus*z* cu*m* per moderatio*n* quinq*u*s sensu*m* deo famulamur*z*. Uel quinta pars*z* est pena quia soluimus*z* pro peccato quinq*u*s sensu*m*. Quattuor reliqu*s* partes*z* v*er*us*z* exercitu*m* quattuor cardinalium virtutu*m*: que dantur nobis*z* inc semente*z* inc cibos*z* vt*z* illis bene operando*z* uiuamus*z* et bono exemplo*z* alios reuocemus*z* ad vit*u*. **k** **Q**uis nostra*z* Salus nostra fuit*z* in manibus iesu christi*z* affixi*z* cruci*z*. Per vulnera manuum saluati sumus. Esa. liij. b. Liuore eius*z* sanati sumus. P*rouerb.* xx. d. Liuc*z* vulneris abstergit mala*z* et plague*z* in secretioribus ventris*z*. Et nota ad*u* peccauit*z* et christus pena*z* soluit*z*. Mundus egrotauit*z* christ*s* sudauit*z*. Christ*s* calice bib*u* diabolus cecidit*z*. It*e* fuit christ*s* vulneratus*z* pro nobis*z* Deberem*z* ex hoc liuore*z* trahere per compassionem*z* cicatrices*z* per imitationem*z*. Ideo em*c*icatrices reseruauit*z* in corpore suo*z* vt*z* sic ostenderet eos debere*z* in suo corpore*z* habere*z*. Unde Job. xx. g. dicit thom*e*: Infer digitum tu*u* huc*z* et vide manus meas*z* et affer manus tu*u* et mitte*z* in latus meum*z* quod talia oportet*z* te habere*z* in manib*u* tu*u*. **l** **Respic*at* z*c*. oculo misericordie**. Eccl*s*.xxvi. a. Misericordia dei omnium*z* respice nos*z* et ostende nobis lucem miserationum tuarum*z* et immitt*u* timorem*z* tu*u* et*z* Leti*u* seruimus.

Libri

No **Ab hac conditione.** Tū habes q̄ nec clērī nec pos-
sēlōnes eōꝝ debent sub h̄c regē potestati. Matth. xvii. d.
Ergo liberi s̄t filiū. **s** Cūqz appropinq̄re cerneret.
Aug. Ea adiuratiōe filiū p̄stringit: q̄ p̄stringit abraā seruū:
Ille mādās vñ v̄x̄ ducat filio suo: iste cōmēdās sepulturā
corpis sui. In vtraqz
tū cā noīata sūt duo/
q̄ magnipēdēa sūt i
oibꝝ sc̄pturꝫ: misericordia
et iusticia: vel misse
rīcordia et veritas: qz
sc̄ptū ē: Uniuersē viē
dñi misericordia et p̄f/
tas. Seruū abit abraē
dixit: Facite in dñm
mēu misericordia et iu/
sticiā. Iste: Ut facias
misericordia ī me t̄ve
ritatem. Quid aut si/
bi velit tam sollicita
corpis cōmendatio:
vt nō ī egypto sepe/
liatur sed in terra cha/
naan/iuxta patres su/
os: mirū videtur: nec
conueniens tantq̄ ex/
cellēt̄ p̄ph̄: si ex ho/
minū pluerudine me/
tiāmū: Si aut̄ sacra/
mēta q̄ramus: maioris admirationis gaudium inuenemus.
b Ad misericordia et veritatē. i. misericordia et iuste. Illec
duo s̄pē coniungunt in biblia. q. b. Dñs faciat vo/
biscū misericordia et veritate. **i** No sepelias me ī egypto.
Interlin. In egypto sepelit: qui in profundū malorū
deemergit. **k** Condalqz in sepulchro. Abrasimū
vel abraamī dicit: vt dicat Aug. Lura fuit sanctis sepeliri
in terra in qua sciebat fide. s. christū resurrectū: vt cū eo re/
surgeret. Sed qđ est hoc: Mōne sciebat q̄ virtute diuina fie/
ret corpos resurrectio: et ita vbiqz sepulti esset: cito et que
faciliter resurgeret. Ad hoc reddit Aug. quasi mysticā rati/
onē: dices: per cadavera mortuō significari p̄t̄: p̄ sepul/
chā/peccatorō remissionem. Ex passione aut̄ dñi pendebat
remissio h̄ec: et ideo ex maximo affectu volebat iuxta locū se/
peliri vbi passurus erat dñs. Abrasimū erit a caluaria nō di/
stat nisi fere triginta milibus. Nec tū dubitabāt sibi pecca/
ta dimitti: si alibi essent sepulti. Sed etiā hoc figurabat ipsi/
q̄ virtute passionis christi q̄ peccata dimittunt̄: tā in baptis/
mo q̄ in penitentia: et q̄ illi qui cū christo patiūt̄ hic: in fu/
turo cū christo resurget in gloria. Tel potuit esse q̄ illis san/
ctis patribus fuit reuelatū: q̄ cū dño essent resurrecti illiy
aliqui eoz qui tūc t̄pis essent ibi sepulti. **l** Adiorū me/
orū: adā. s. abraā et isaac. **m** Quo iurante. Aug. Oz
habēt latini codices: Adorauit sup caput virgē eū: Mōnūlli
emēdat̄ habēt: Adorauit sup caput virgē sue: vñ i cacumē:
vel sup cacumē virgē sue. Fallit em̄ eos grēcū ſbū: qđ eisdē
scribitur litteris: siue eius siue sue significet: sed accent̄ dis/
pares sunt: et ab eis q̄ ista nouerūt̄ in codicibꝫ nō contemnū/
tur. Valer em̄ ad magnā discretionē: q̄bz vñ plus posset
habere litterā si esset sue: vt nō cāt̄ oꝫ sed cāt̄ oꝫ esset: Et
ideo merito queris: qđ sit qđ dictū est: nā facile intelligere
senē: q̄ virgam ferebat sicut solet illa erga: ad deum adorauit
dum se inclinasse sup caput virgē sue: quā sic ferebat: vt sup
ēa caput inclinando deū adoraret. Quid est ergo: Adorauit
sup caput vel cacumen virgē eius. i. ioseph: An forte tulerat
ab eo virgā qñ ei iurabat: et dum ēa tenet post verba iurātis
nōdū illa reddita adorauit deū: Mō em̄ pudebat eum ferre
tantisq̄ insigne potestatis filiū sui: vbi figura rei fururē p̄figu/
rabat. **n** Ad lectuli caput. Sicut dicit Aug: quidā
codices habent: Sup caput virgē sue. Et vtrūq̄ stare po/
test: Potuit em̄ senex habere virgā: vt in hac etate fieri so/
t̄p. 24. **s** 24. f.

Geneseos

let: et innitus sup ēa adorauit eū. Tel sc̄ptū qđ gerebat io/
seph suscepit ab eo donec iurasset. Cūq̄ iurasset ioseph ſa/
cob innitus sup cacumen virgē: quā nondū reddidit ioseph/
adorauit. Mō em̄ credendū est q̄ adorauerit sc̄ptū ioseph.
Hiero. Et adorauit israel contra summītatem virgē eius.
Hoc etiā in loco qđ
frustra simulant ado/
rasse iacob summītate **5.24.**
spectu tuo: pone manū tu
am sub femore meo: et facies
mihi misericordiā et verita/
tem: vt nō sepelias me ī egypto:
pto: sed dormiam cū patri/
bus meis: et auferas me de
hac terra: condasqz in sepul/
chro maiestrū meoꝫ. Cui re/
spōdit ioseph: Ego faciam
quod iussisti. Et ille: Jura ḡ
inquit mihi. Quid iurante
adorauit israel dñm: cōuer/
sus ad lectuli caput.
Capitulum. XLVIII.
I Is itaqz transactis/
nunciatū est ioseph/
q̄ egrotaret p̄ eius.

a Leti seruie/ Myſtice.
mus. Eccl. xxxv. b.
In omni dato hilare
fac vultū tuū. **b** Ex eo tēpore. i. ab icarnatiōe dñi sol/
uit dño p̄gna p̄ p̄tis q̄nḡ ſc̄lū. **c** Ablqz terra sacer/
dotali. i. corporibꝫ ſacerdotū: que libera lunt ab omni p̄
na modo: et vñā in futuro. **d** Habitauit ergo israel
in egypto. i. clerici ī mundo. Et possident gessen. i. ecclesi/
am. **e** Auctusqz est et multiplicatus. Heri. Dila/
tata est ecclēsia: ipse ordo clērī multiplicatus est super
numerum. Sed heu multiplicasti gente nō magnificasti le/
ticiā: Ē nihil appareat minus decessisse meriti q̄ numeri
acessisse: currif passim ad ſacros ordines: reuerenda q̄ ipſis
angelicis ſpiritibus ministeria homines apprehendunt ſine
deliberatione. **f** Expositio Capituli. XLVIII.

I Is itaqz transactis. Visitat ioseph patrem in/
firnum: In quo iuxta litteram instruiunt visitare
debere infirmos: et maxime domesticos. Eccl. iij. b.
Fili ſuſcipe ſenectam patris tui: et ne contristes eum in vita
illius: et si defecerit ſenuſ ſeniam da: et ne ſpernas eum in tua
virtute. Item. viij. b. Ne ſpernas hominem in ſua ſenectu/
te: etem ex nobis ſenescunt. Illec est quod dicitur Job. v. v.
Visitans ſpeciem tuam non peccabis. Item Eccl. vij. b.
Non desis plorantibus in pſolatione: cū lugentibꝫ ambula:
nō te pīgeat visitare iſfirmū: et h̄is em̄ i dilectionē firmaber.

Myſtice. **o** His itaqz transactis. Ioseph/ chri/
ſtus: Pater ioseph ſudāicus p̄p̄ls: vel humanum gen̄. Ve/
nit iḡ ioseph ad patrem iſfirmū. i. christus ad humanum
genus in extremis poſtrū. **U**n Mar. v. c. Cum ascendisset
iſtus nauem: venit quidam de archiſynagogis/ dices: Om̄
filia mea in extremis est. Filia iſta ſynagoga/ vel genus hu/
manum est: ad quod ſanandum venit dominus. Muncij dō
qui compatiētes nunciant ioseph iſfirmatē patris: ſunt
p̄lati. Job. xi. a. Ecce quem amas iſfirmatur. Ioseph iḡ
tur. i. christus: nunciat ſibi iſfirmatē patris: venit ad eum
cum duobus filiis: manasse et ephraim. Manasses/ interpre/
tatur necessitas vel obliuiosus: et ſignificat obliuionē ſequi:
que necessaria eſt ad ſalutē. Ephraim/ interpretat fructificans:
et ſignificat pſecū ī bono. Cū his duobꝫ venit ioseph: oſte/
dens q̄ ſine his nō perueniemus ad eū: niſi p̄ obliuionē po/
ſteriorē: et extenſionē in anteriora. Phl. iij. c. Ea q̄ retro ſunt
obliuiscens: adea q̄ ſunt priora extendēs meipſum ad deſtinā
tū pſequor brauiuz. **W**inc Ph. Declina a malo et fac bonū. **W**o. 36.
g Dictumq̄ eſt ſeni

a Qui assumptis duobus filiis. Hic arguit Hiero^{rum} opinione que dixit. s. septuagintaq; animas ingressas cū iacob in egyptiū connumerans filios filioꝝ ioseph: cum ipſe adhuc parvuli filios habuisse nō potuissent. Et est p̄batio Hieronymi talis: Joseph tñ duos filios adduxit ad benedictionē: s. p̄babile ē q̄ si illi duo filios haberent eos addurisset

a Qui assūptis duob⁹ filiis: manasse & ephraim ire per rexit. Dictumq; est seni: Ecce filius tuus ioseph venit ad te. Qui confortat⁹ sed in lectulo. Et ingresso ad se ait: Beus omnipotēs apparet mihi in luçā: quē est i terra chanaan: bñdixitq; mihi et ait: Ego te augebo & multiplicabo: et faciam in turbas populoꝝ: Baboꝝ tibi

corum: ecce caligantes: claudorum: ecce impotentes: aridorum: ecce frigescentes. In aduentu aut̄ christi resedit in lecto conscientia. Luc. vii. c. Adolescens tibi dico surge: & resedit qui erat mortuus: Non dñi stare vel ambulare poterat. Sedet aut̄ in lecto: qui in bona conscientia seruit deo: licet aliquātulum pro humana fragilitate adh̄reat carni. Nota incipientes sedent i lecto: proficientes porrane lectū & abulant. Joh. v. b. Colle grabati tum & ambula. Perfecti processus lecto deposito currunt cū domino quocunq; erit: qui nullā fabricant sibi conscientiam de nihilō.

Bern. Si sub tā gravi onere abulauimus: eo deposito quō curremus: quomodo ambulabimus. **b** Deus omnipotēs apparuit mihi in luçā. Herba ade recipiāt p̄missionū sibi factarū in lege. Luçā em̄ interpretat amygdalus: & significat legē: quē exteris dura est & amara: sed interius suavis & dulcis. Heb. xii. c. Omnis disciplina in p̄sentientiā nō esse gaudiū sed meroꝝ: post hō fructū pacatissimum exercitatis p̄ eā reddet iusticie. **b** Adhei erūt: i. mei reputabunt: vt ex illis sicut tribus: sicut ex alijs q̄ sunt mei filii proprie. **b** Reputabunt mihi: Vocabūl filij isti. **b** Et noīe fratrū. i. illi q̄s postea genueris: pertinēbūt ad tribū istorū: & dicēbūt ēē d̄ tribu manasse & ephraim.

c Qui veniebam. **b** Dicitumq; est seni. i. ade siue humano generi: qđ erat senex. i. infirmū & cecutie. Infirmit̄ p̄ maliciā: & cecutiē p̄ ignoratiā. Genes em̄ (sic scim⁹) infirmi sūt: & caligat oculi eoz: iō recteuenit christ⁹ dei virt⁹ & dei sapientia. Dei virt⁹: vt debilē confortaret. Dei sapientia: vt cecū illuminaret. Hinc dicit Joh. xii. c. q̄ philippus & andreas simul adduxerūt milites gentiles ad iefū. Philippus os lampadis. i. sapientia q̄ illuminat ignorantēs. Andreas virilis. i. vir: qui roborat imponentes. Et tria dei sapientia & dei virtus adducunt hominē ad salutē. Itē senex erat genus humanū: qz in eo refrigerat affectus. Et tria que necessaria sunt ad salutē: deficerat in eo: scire: posse: velle. Unū p̄t hē recuperanda: dicit Luc. xii. a. Amice: comoda mihi tres panes. Ibi dicit Bern. Deficit ratio p̄ ignorantia veritatis. Ecce cecitas: Languet voluntas p̄ media affectionis. Ecce auditas: Infirmit̄ caro p̄ inopia fortitudinis. Ecce debilitas senis. Itā etiā ratio minus intelligit que agenda sunt: voluntas minus diligit intellecta: & ad hē corpus qđ corrumptitur aggrauat animam: dum non que vult illa facit. Petit ergo panem intellectus: panem affectus: panem fortitudinis. Propter intellectum/affectionem/fortitudinem: dicit Luc. xii. f. Ignem veni mittere in terram. Ignis accendit: quo ad affectū: illuminat: quo ad intellectū: consolidat: quo ad fortitudinem. De p̄. 37. fecū istorū trium notauit. Ps. ibi: Lor meum conturbatū est i me: dereliquit me virt⁹ mea: & lumē oculorū meorū: & ipsū nō est meū. O q̄tū gaudiū debet esse cū dicit alicui: Ecce filius tuus ioseph venit: ad te inquit illuminandū: conspectādū: calefaciendū. Isa. lxii. d. Dicite filie sion: Ecce saluator tuus venit. Quid ergo faciendū: Zach. ix. c. Exulta satis filia sion: tubila filia hierusalem: ecce rex tuus venit tibi iustus & saluator. **c** Qui confortatus sedet in lectulo. Ante aduentū christi: genus humanū facebat in terra languēs et infirmū. Joh. v. a. Est aut̄ hierosolymis p̄batica piscina qn̄ porticus habeb̄: in his iacebat multitudine languentium: ce-

B

12 * Mortua est rachel.

Libri

a **N**isi veniebas. Hoc dicit iacob: quod posset ei dicere ioseph: Quare non est sepulta rachel mater mea ubi tu vis sepe liri: Et ipse respoderet: Quia mortua est invia. De hoc habet **S.** xxv. c. e. **L**et sepeliui eam. Interlin. Joseph qui nescienti indicat ubi et quoniam matre sepelierit. **Ephrati.** Poterat dicere: iuxta viam eius: s. repetit ipsius nomine: inuenies eam alio noievo cari: **U**nus scribit: Que alio tecum. **O**culi eius israel. Antihypophora ad filium ioseph. s. q. **A**d dexteram suam: ioseph. s. **L**o mutas manus. i. tunc cellas ad modum crucis. **B**enedixit ioseph: i. filius suis. **V**ota quam patrem. i. auctoritas nominis: ut. s. propter auctoritatem patrum isti habeant reverentiam et honorem: ut faciat tribus sic alij filii iacob.

Tidens autem

Mystice. **b** **N**ostorius est rachel. Terba sunt ad chalustum. q. d. filii tui. s. patientia et labori mei erunt: **N**obis

em mortua erachael. i. contemplatio et cognitio dei: **C**on terra chanaan. i. in negotiacione. ii. **L**imoth. q. a. Memo militans deo tecum. **E**ratque vernum. Ad Iram: Ad te peccatum in vere: feria sexta: hora sexta: Ideo ut satisfactio renderet culpe: dominus passus est eodem tempore: eodem die: eadem hora. **T**erminus tempus est viro: presenti: prosperitate: ubi sine dubio moritur rachel. i. contemplatio. Contemplatio enim queritur habet: pugnitas sollicititudinem. Hieron. Religio peperit diuitias: qui simul exortus suffocauerunt matrem. Versus: Religio dat opes: paupertas religionem. Crescut diuitiae: religio perire. **E**t sepeliui. Via ephrati est via sanctorum: qui viatores sunt in hoc mundo: non mansionarii: sicut dicit quidam Gregorius. Job. xxv. d. Interrogante quilibet deviatoribus: et hec eadem illius intelligere cognoscetur: quia in die punitio seruabilis malum: et ad die furor duces. Yuxta hanc viam sepulta est rachel: qui via sanctorum non longe distat a via contemplationis: sed enim paries carnis medius est. Cant. ii. c. En ipse stat post parietem. **G**loria sunt isti. Per hoc significatur quod licet bona opera faciamus: nec sumus tamen virtutem deo placant. Eccl. ix. a. Sunt iusti atque sapientes tecum. et tamen nec sunt tecum. Itē per hanc questionem: Qui sunt isti: innuimus quod de operibus nostris non debemus credere iudicio nostro: sed requirere iudicium ioseph. i. christi. i. Cor. iii. a. Qui iudicat me dominus est. **O**portet iocundum est qui christus renderet opera nostra esse filios suos. Profecto bona opera quod facimus et nostri filii sunt et christi: sed nostri qui si matris: christi autem qui sunt patres. Esa. xxv. c. Omnia opera nostra operatus es in nobis domine. Uel quod sunt isti: admiratiue: quasi magna et mira sunt quod fecisti per nos dominum. Zach. xi. c. Quid sunt plague in medio manuum tuarum: **A**dduc inquit eos ad me. Terba sunt ade. q. d. ex quod tua sunt haec: ego volo mihi eavendicare. **H**enry. Christus quod carni molestius est elegit: Id quod melius est: id potius eligendum: Quicunque aliquid suaderet: ab eo tanquam a seductore cauendum est. Ideo: Quod si ecclesiastici parientes ornati sunt serici: putas ad hos diuertet christus: et pannosos hoies declinabit: Et nota quod dicit iacob: Adduc eos ad me: non dicit mitte. q. d. **O** Christus enim cum filiis: ut. s. non patiamur iusti: sed potius cum delectatione. Ut autem delectet labor et patientia: dominus condimentum triplicis herbe appetit: dans pietatem in intenditione: hilaritatem in affectione: humilitatem in executione. **H**enry. Nulla tanta amaritudo: quod non per-

Genesios

phetica farina dulcorat: et quam non sapida reddat sapientia ligni vite. **A**ut benedic illis. i. bona dicta. Sed multi male dicunt. i. mala dicunt quod christus benedit: i. bona dicitur. s. labore et dolorem in hoc mundo: In hoc peiores balaam numen. xxviii. d. Quod maledicat ipso quem benedit dominus: Sed dicit Esa. v. e. Ut quod dicit bonum malum. **K** Oculi enim israel. Oculi pretium platiuorum caligat per nimia senectute. i. propter defectum calor. i. charitatis. Ubi enim maior charitas: ibi maior cognitione: sicut ignis quanto magis ardet: tanto plus lucet. **A**pplicatosque tecum. Nota filios ioseph applicare ad se est christi opacitatem: quod non tam unitata sunt: sed osculanda et amplectenda. i. cum gratia actione et dilectionis suavitate firmiter custodienda. **m** Non sum fraudator. Ecce osculum et amplexus filiorum ioseph. i. patientie et laborum: facit videre christum. Esa. xxviii. e. Sola veratio timor dabit intellectum auditum. **C**umque tulisset tecum. Breuius iacob est cor devotum: de quod christus gratiantur accipit filios suos: Illa enim opera placet christo: quod de bono corde procedunt exterior in opere. **U**nus dicit Gregorius. Sic sit opus in publico: quod intentio maneat in occulto. Multi enim bona agunt exterius ad laudem vestrum intus non habent conscientie puritatem. **J**ohannes dicit spiritus sanctus Cantus. vii. b. Donec me ut signaculum super cor tuum: ut signaculum super brachium tuum. **A**doceor. Ecce per bonis opibus christi patrem adorat. **U**nus dicit Augustinus. Christus habuit spiritum pietatis et copaterem hominibus: et spiritum timoris: quod patri reverentia exhibebat: et spiritum scientie: per quem istorum distributio fieret inconsulta. **p** Et posuit tecum. Nota quietemque cubam in amplexu mutuo: vel quod quis stat coram aliis: vel quod quis occurrit aliis: quod unum est sinistrum: aliud est dextrum: et ecouero. Sunt autem qui cubant in amplexu domini: ut contemplantur: Sunt qui stant: ut actui: Sunt qui currunt: ut penitentes. Omnes istos vult habere dominus dextrum: quod enim est sinistrum: et ecouero. Nec tria genera hominum deo placent. **J**ob. xi. a. Diligebat iesus mariam et martham et lacrymarum. Quid autem dextrum nisi delitique et pugnaciam: quod significatur per ephraim: **U**nus deus. Delectationes in dextera eius: vobis in fine. Sinistra autem eius est aduersitas. Vult igitur dominus: ut quod enim est dextrum: sit nobis sinistrum. i. ut delitique quod est sura ei dextra: sit nobis sinistra: Et ecouero: pugna et aduersitas christi: quod enim est sinistra: sit nobis dextera. Sic fecit moyses: **H**eber. xi. e. Fide moyses grandis est: et negavit se esse filium pharaonis: magis eligens affligitum ipsum deum: quam taliter peccati hic iocunditatem: maiores divitias estumus thesauro egyptriorum: ipso operis christi: aspiciebat enim in remunerationem. **H**abebamus igitur et nos ephraim ad sinistram: manasse ad dexteram: Sic enim christus habuit dum fuit in hac vita. **U**nus et in cruce pendens dexteram habebat ad aquilonem: et sinistram ad austrem. **r** Qui extendens tecum. Jacob in hoc loco est adae: qui dextram extendit ad ephraim: quem ioseph. i. christus habuerat ad sinistram. Esa. i. f. Deus diligenter munera sequunt retributio. **t** Benedixitque tecum. vobis. **N**ota quam tecum. Per abraham fides: per isaac spes: per iacob charitas designat. Nec invocamus super opera nostra: quod sunt in fide: spe et charitate. Quod autem sol oritur iacob: sicut quod sola charitas impetrat. **U**nus bruis henry. Fides dicit: Bonum inuisibile per aliam diligenter deum. Spes dicit: Domini illud seruaf. Charitas dicit: Ego vero corro ad illum. **u** Tidens autem ioseph.

Glōridēs aut̄ ioseph t̄c. Hoc est q̄d legit̄ Deut. xxvii. d. Aduena q̄ tecū versat̄ in terra ascender sup te eritq̄ sublimior: tu aut̄ descendes erisq̄ inferior: Ipse generabit tibi: et tu nō generab ei: Ipse erit i caput: tu aut̄ eris i caudā. **D**ōculiter aut̄ per manassen maiore significant diuitias hui⁹ seculi: q̄ se putat̄ in dextera. Per ephraim minorem significant pauges: q̄s mūd̄ reputat̄ esse in sinistra. **S**z ver⁹ iacob. i. chri⁹ stus/ manus cōcellas/ dexterā suā ponit sup caput minoris: et sinistrā sup caput maioris. Nō q̄ sunt hic in dextera mūdi: erūt in fūtu⁹ i sinistra christi: et ecouerlo: q̄ ipse cōuertet se ad orientē in die iudicij: **D**ō em̄ i cruce versus ē ad occidentē. **J**ā rogat eccl̄ esia p̄ suis filiis: **C**ōuerte nos deus t̄c. **S**cio fili mi scio/ supple quid facio. **E** Junio: ephraim.

In dātor: dignitate. Hoc impletū est in hieroboam: qui fuit de genere ephraim: qui primus separauit decem tribus: vt legit̄. Reg. xij. e. **I**n te benedice! Ephraim dicit. **D**ō tibi partē. Lerrā hanc habuerunt posteri ioseph in divisione terre: Josue. xvij. b. **T**ū Ps. Partibor sibimā cōuallē t̄c. Hic habemus argumentum: q̄ patres possunt dare cui voluerint ea q̄e acquisierunt. Sed queritur: quare terrā istā potius dedit iacob ioseph q̄ alijs q̄ eam ppter dinam expugnauerunt: et quasi iure bellī possidere potuerunt. Ad hoc dicit Aug⁹. q̄ ideo data est ioseph terra illa rbi iacob obruit deos alienos: vt christus intelligatur possessorus gētes: dīs alienis obruit. **Q**uā tuli t̄c. i gladio et arcu. **I**tē. S. xxxij. d. dicitur: q̄ iacob emit terrā illā ab emorcenti agnis: quomodo igit̄ dicit eam tulisse in gladio et arcu: Arcu et gladium vocat iusticiā suā: per quā meruit interfecitis sibimis de periculo liberari et terrā illā obtinere. Item dicit Hieronymus. Arcum et gladium id est pecuniam: multo labore acquisitam. Uel aliter: Tuli in arcu et gladio: id est emptam retinui et defendi. Uel: Tuli eam in arcu et gladio meo. i. meo filterū. l. symeon et leui: qui eam iure bellī obtinuerut. Sed sup. xxxij. d. reprehendit iacob factum eorum: vnde non est verisimile q̄ de hoc modo gloriaretur: **L**amen ita videtur exponere Augu⁹ stinus.

Dystice. **A**glōridēs aut̄ ioseph. Hoc est q̄ christus grauiter fert q̄ hoies tanto affectu temporalē p̄spēritatē amplectuntur et aduersitatē fugiunt. Sed dicit Job. vi. c. Qui timerit pruīnā irruet super eum nr̄. Eccl̄. v. b. Qui amat diuitias fructū nō capiet ex eis. **G**lōridēs aut̄ ioseph. Joseph p̄f̄lat̄: Jacob / christus: Duo filii ioseph p̄f̄platio et actio. Manasses significat p̄templationē: interpretat̄ em̄ obliuio: Ephraim significat actionē: iterat̄ fructificā: et actua maiore fructū facit. Joseph igit̄ tulit duos filios de gremio iacob: q̄ p̄f̄lat̄ vtriusq̄ rit̄ exemplū debet accipe a christo. **T**ū iacob recte isrl̄ et iacob noia: quia christus simul et luctator fuit et cōprehensor. Nec vacat q̄ ioseph manassen statuit ad dexterā iacob / ephraim ad sinistrā: quia p̄f̄lat̄ sp̄ vellit preferre contēplatiā: sed dīs econuerso: **T**ū iacob in benedictione p̄ponit ephraim. Item manasses ad dexterā statuit ephraim ad sinistrā: quia contēplatiā circa spiritu alia versatur: actua vō circa temporalia: q̄ per sinistrā significatur. Utric⁹ autē benedicit iacob: q̄ christus de ytraq̄

vita fructū expectat: Et ideo arguēdi sūt qui ita laudāt contēplatiā q̄ minuant actiuā: aut econuerso. **b** **G**rauit̄ accepit. Q̄ aut̄ ioseph grauiter tulit manū cancellationē: liḡt q̄ plāt̄ maḡ vellet p̄templatiōis dulcedini inhēre re/ q̄ laborib⁹ actiuē fatigari: **S**z christ⁹ dexterā ponit sup caput ephraim: q̄ dīc:

Api mīhi soror mea. **T**ant. 5. a. **P**relatus aut̄ grauit̄ ter sustinet: cū r̄ndet. **L**au pedes meos t̄c. **E**ant. v. b. q. d. plus placet quiescere i contēplatiōe: q̄ laborare in actione. **H**oc idē significat q̄ ionas voleuit fugere tharsis. i. i explorationē gaudi⁹ q̄d significat p̄templatiōne: quā desiderat alijs multi: q̄s dīs mītere vult ad actiuam. **d** **E**t iste quidem. q. d. contemplatio q̄dem fructū facit: sed actua maiore: **T**ū et lia genuit plures filios q̄ rachel. **g** **E**t semen illi⁹ cresceret.

.i. actua multos cōuerteret. **b** **B**enedixitq̄ eis. **T**riq̄ imprecatur dīs benedictionis multitudinē. **k** **F**aciāt tibi. i. det tibi deus copiā agendi: et gratiā p̄eplandi. **P**rius aut̄ ponit ephraim: quia p̄laborē actiuē venit ad requie contēplatiōe. **E**ccl̄. j. d. **F**ili p̄cupiscens sapientiā serua mādata. **V**ū super illud: A mandatis tuis timui: dicit Her. Ps. 118. **G**ustu⁹ in contēplationis absq̄s obedietia mandatorū penitus non deberi. **m** **E**n ego morior: et erit deus vobis cum. **H**oc est q̄ p̄ mortem christi factus est nobiscum de. Job. xij. d. **N**isi granum frumenti t̄c. **n** **R**educetaq̄. **H**ec tñ in vita erit nobiscum dīs: sed etiam in morte. Parū em̄ valet nobis esse dñm nobiscum in vita: nisi et nobiscum esset in morte. Unde vtrumq̄ promittitur Ro. xliij. b. In hoc em̄ christus pro nobis mortuus est: vt viuoz domine et mortuorum. **o** **D**ō tibi partem. i. curam animarū quam dat dominus p̄f̄lat̄ extra alios fratres. **S**z nota q̄ ioseph nec exigebat hēc: nec gratias egit: quod est p̄tra illos qui se procaciter ingerunt: vel de peccatis bñficijs ecclesiasticis: se obligatos p̄ferentibus arbitrantur. **C**ontra primos dicit Her. Qui p̄ se rogat tam iudicatus est: rbi em̄ nostra non sunt que rogantur: quis locus rogandū. **C**ontra secundos dicit Zach. xi. a. **P**asce pecora occisionis: q̄ qui possederant occidebant: et nō dolebant: et vñudabāt ea dicentes: **H**indictus dīs diuitias facti sumus. Proverb. xvij. c. **H**ō stult⁹ plaudet manib⁹: cū spōnderit p̄ amīco suo. **p** **E**xtra fratres tuos. q. d. dīs plato: **M**enēto q̄ fratres habes: nō subditos. Eccl̄. xxxij. a. **R**ectorē te posuerūt t̄c. Et reuera q̄libet de frib⁹ partē suā habet: s̄ platus extra alios curā animaz. **q** **Q**uā tuli. **G**ladi⁹ est vobū p̄dicatiōis. Eph. vij. c. Et gladiū spūs q̄d est vobū dei. Arcus est crux. Eccl̄. xlij. b. **A**nde arcū et bñdicē cū q̄ fecit illū: valde speciol⁹ est in splendore suo. **P**assione igit̄ et p̄dicatiōe acq̄siuit dīs aias: ide sollicitos veller esse platos circa curā aiap. Actl. xx. f. **A**ttēdite vobis et vniuerso gregi: in q. s. vos posuit epis copos regere eccl̄iam dei: quā acq̄siuit sanguine suo. Her. Quid ego infelix faciā: q̄ me vertā: q̄ preciosū depositū q̄d christus p̄prio sanguine p̄ciosius iudicauit: seruandū accepit. Si ego stillantē de cruce dñi sanguinē collegissim: et esset reposit⁹ i vase virreo: q̄d circūferri sep̄ius oportet: quē putas animum haberem in tanto discrimine. Ego vō illū thesaurum accepī seruandum: pro quo mercator nō insipiens sanguinem illū dedit.

Libri

Vocauit autem Iacob et dicit. In hoc capitulo agit de bunctionib[us] iacob. In fine enim solent patres bunctionere filios. i. bona

et dicere docere: instruere eos in bonis morib[us]. Sicut fecit Tobias sibi. Sic et fecit dominus apostolis

Johannes. xiiij. a. Sciens

Iesus quod venit hora eius

et vobis hic: Exemplum

dedi vobis. Sed gratias

quod iacob dicit bunctione

filii: cum multis

maledixerit: ut rubens

simeon et levi: Sol.

Pro maiori parte di-

cum est. Vnde melius:

Benedixit. i. vnicuique

suxta meritum eius dispo-

suit. Vnde bunctione futura in fine mundi predictum. i. vere. Ut bunctione

i. bona docuit. Ad lxx de diuinitate regni chanaan. prophetavit

et de statu duodecim tribuum futuro: Prosternit autem de utroque

aduentu christi. e. Ruben primogenitus meus: tu fortitudine mea. i. que genui in etate robusta. g. Principium doloris. i. sollicitudinis circa filios. Unus alia lxx h[ab]it: capitulum liberis meis. b. Prior in donis: maior imperio: supple esse debueras. k. Effusus es sic aq[ua]: supple non cre- scit: ita tu non crescas. Vnde aliter: Non crescas sicut aqua crescit. i. aqua crescere videt quod ebullit. Unus littera Septuaginta habet: Non ebullies. q. d. lege primogeniture honor pre alijs tibi debebat: et duplicitas in possessionibus. Sufficiat aut tibi parere eis alijs per criminis tuo: et non supergrediar: alios: sic aq[ua] ebullies supergredit olla: vel fluuius iundas quod egreditur alieum.

Dystice. **S**imeon et levi

Vocauit autem et. Jacob significat christum: qui imminente morte vocauit filios suos. i. apostolos. Mar. xij. b. Ascendens Iesus in monte: vocauit ad se quos voluit ipse: et venerunt ad eum: et fecerunt essent duodecim cum illo. Quod aut apostoli sint filii: legitur Joh. xij. d. Filiorum adhuc modicum ipsorum obiscum: In fine autem vocauit dominus apostolos ad se: ut instrueret eos. Tob. xij. a. Cum tobias putaret suam orationem exaudiri: ut mori potuisset: vocauit ad se filium suum tobiam: dixitque ei: Audi fili verba regis mei: et ea in corde tuo quod fundamenta construe. b. Gregorius. Ad hoc enim venit christus: ut discipulos congregaret. Joh. xi. f. Et apaches cum esset pontifex anni illius: prophetauit quod Iesus erat mortuus: non per gente tam: sed ut filios dei quod discipuli erant: congregaret in unum. Et nota structura fabrorum: Gregorius ut annunciat. q. d. quod non sunt congregati in unum vinculo charitatis: non sunt digni ut eis christus annunciet similia sua. Inde est quod congregari pariter in eodem loco missus est spissatus: quod eis reuelauit sua secreta: Acti. ii. a. Ut congregari discipuli apparuit christus post resurrectionem: Joh. xx. e. Et homo vero quod non erat cum eis non apparuit tunc: sed post octo dies: quod fuit cum aliis: tunc appauit ei: In honore domini quod virtute sit et quod bonum hitare in unum. p. 132. Unus Propheta. Ecce quod bonum est. c. Diebus nouissimis.

Hoc est quod legitur Matth. xxiiij. a. ubi domino sedete in monte:

et sicut discipuli de fine seculi: et ipse multa predixit. Et nota

quod bis ponitur in libro: Gregorius: ut notet duplice unitatem

esse necessariam: charitatem. s. et fidei. Acti. iii. f. Multitudinis

credentium est. Primam secundum iudei: secundam dividit hereticos.

d. Audite filium iacob: audite israel. Quid est hoc quod dupli-

cio nomine se non faciat. s. iacob et israel: nisi quod christus quod nob exhibet

se iacob: quod est israel. Jacob se exhibet: quod inuitat ad luctam: israel

se ostendit: quod vocat ad querendum. Jacob se exhibet cum dicit: Ego

diamur in agrum: Ante. vii. d. Isreal quod dicit: Ego morierum in

villulis: Ibidem. Et iacob se exhibuit quod dixit: Euntes in mun-

dum vniuersum: et predicare euangelium omni creature: Mar. xvij. d.

Isreal se ostendit quod dicit: Venite bunctione prius mei: precipite regem.

Matth. xxv. c. e. Ruben primogenitus: i. ipsi iudeis

quod primo cognovit deum in lege. Exo. viij. f. Primogenitus meus

israel. f. Tu fortitudo: i. firmamentum fidei. Joh. viij. c. Sa-

lus ex iudeis est. Ut fortitudo quod ad primiios patriarchas. s. et

Genesios

pphas. g. Et principium doloris: quod ad prius media tem: in quibus tantum laborauit et parvus pescit: quod eum postmodum occiderunt. h. Prior in donis. s. in legi suscepione: Propter quod credita sunt eis eloqua domini. i. Major imperio. Ad litteram iudei copiosus cuncti ceteri nationes regnauerunt: ut patet in dauid et salomone.

k. Effusus es sic acq[ua]: i. vilit luxurie te exposuisti. Hiero. l. b.

Effusus es super herbas sic vitulus. Ezech. xvij. b.

dicte dominus ad hierusalem: habebes fiduciam in pulchritudine tua: et nictata es in noite tuo: expousuisti forniciationem tuam omni traseuntem.

Et potest intelligi tam de corporali quam de spirituali: et quod ibi. l. b. hic et quod ibi. m. Quia ascendi cubile pres tui. i. corpus christi: i. quod gescebat plenitudo divinitatis in cruce suspediti. n. Et maculastrum stratum ei. i. falsum crimen ei ipsouisti. Matth. xi. c. Iste homo vorax et potator vini: publicanus et peccator amicorum. Joh. viij. f. Non bene dicitur nos: quod Samaritanus es tu et demonius habes: Ut stratum signum legem: quam maculauerit iudei: male intelligendo et male exponendo.

e. Ruben primogenitus. Moralitas. Ruben quod interpretatur filius moralis: signum collegium clericorum: quod vocantur primogeniti: quod eis duplex portio et prima in ordine bunctionis debet: Iustus illius apostoli. j. Timoth. v. c. Qui bene praecepit p[ro]pheti dupli honore digni habent: maxime quod laborant in verbo et doctrina. f. Tu fortitudo mea. i. meorum. Fortitudine enim clericorum deberet fulciri ecclesia et defendi: Iustus illud Cant. viij. c. En lectulū salomonis sexaginta fortis ambiant ex fortissimis israel: oes tenetes gladios: ad bella doctissimi. g. Et principium doloris. Triplex est dolor domini. Primus est culpa hominum: Secundus est miseria: Tertius est pena coruenda. Ille o[mn]is principium clericorum est. Iuste de eis dicitur. re. xxv. g. Ululate pastores et clamate: aspergit vos cinere optiates gregum: quod completum est dies vii iustitiae: cadet quod si vestis preciosum. h. Prior in donis. Ad lxx: clerici quod aliquis beneficia maiora receperunt. Amos. vij. a. Transite in calamine et videte: et ite in emath magnam: et descendite in geth palestinorum et ad optimam regnam quod eorum si latior terminus eorum finis non est. Calane: interpretatur communis: et significat minores: communis viuet: et sunt laborantes in terra. Emath: interpretatur sanguis: et signum mercatorum: quod sudore multo acquerunt divitias. Beth: interpretatur torcular: et signum milites: quod aliquis torquet et opprimunt. q. d. vos clerici: omnes genitores: agricultores: mercatores: militares: siue minores: mediocres: et maiores considerate: et iumentorum quod nulli ita ut vos sunt in possessionibus dilatati. i. Major imperio: cui s. subdit imperium secularium. Isa. lx. c. Huius libani ad te venient: abies et buxus et pinus simul ad omanum locum sanctificatus meus: Venient ad te curui filii eorum quod te huiuslaeget: et adorabunt vestigia pedum tuorum. Et nota quod dicitur: imperio. Clerici officio suo non quod ministerio sed quod imperio utuntur: vnde et videtur et vocari clerici erubescunt: et in habitu se milites ostendunt. k. Effusus es. Nota triplex est effusio. Effusio per gulam. Ecc. xxvij. d. Moli et auidus super oem explationem: nec te effusus super omnem escam. Effusio per luxuriam. Hiero. l. b. Effusus es super herbas sic vitulus: et mugil sic tauri: In quo tangit duo vicia clericorum: lascivit et luxuriam. Effusio per avariciam. Canonica Jude. d. Tunc his quod in via calix abierunt regem. l. Non crescas: quod ascendisti cubile pres tui regem. Per hec duo suggestum dominus duo in clericis. In ascensu cubilis: malum ingressum in ecclesias deit: in maculari: abusum. De malo accessu de Joh. x. a. Qui non intrat per ostium: i. per charitatem: in ouile ouium: sed ascendit aliud: ille fur est et latro. Amos. vij. a. Tunc vobis quod opulentis estis in sion: et perfiditis in monte samarie: optimates capita populo: ingredi: et pompatice domum domini. Sopha. i. b. Visitabo super omnem quod arroganter ingredi: et domum domini. Qui enim male ingreditur: vix aut nubes bene opaerunt. Unus bernardus. Qui male ingressus est *

* per christum

a Symeon et leui frēs. Frēs vocat eos: nō qz vterini: s
qz vnamimes i scelere. **b** Clāsa iniqtat. i. p̄tinētes iniqtatē/ sīc vas p̄tinet liq̄ē. **c** Bellātia. i. belli p̄sc̄j. **d** In
qz. eoz nō ve. aia mea. i. volūtās mea. q. d. aīc mēc nō
placet p̄siliū eoz q̄ interfecerūt s̄chimitas. Uel de futuro in
teligat: Et ē apta p̄/

phētia de chris̄to. De
symeon em̄ scrib̄e: de
leui sacerdotes fuēt/
qz cōsilio occisus est
christus. Qd p̄uidēs
iacob in spiritu/dixit:
In p̄siliū t̄. q. d.
aia mea reprobat qz/
liū eoz. **f** Quia i
furore suo occide
rit virū. i. s̄chem. Et d̄ virū singularit: qz eti plures su/
erunt intersecti: tñ ipse fuit causa necis. Alia l̄a habet viros
s̄chimitas. **g** Et in volūtāte sua suffoderūt mu/
rū. Alia l̄a habet: Subneruauerūt taurū: qd quidā intelligūt
de s̄chem/q̄ rapuerat dinā: Quidā de tauris intelligūt
ad l̄az p̄ syllepsim: qz multos tauros occiderūt in vindictā
sororis sue. Alij intelligūt mystice de chris̄to. Et p̄ hoc q̄ d̄
cit: In volūtāte sua: apparet q̄ p̄ volūtāte suā factū fuit
mō. **k** Dūlida eos. Ad l̄az: Leui nō habuit sorte i tra/
sadiūt alij/viculos habuit ad alēda pecora: vt patet Mu/
meri. xviij. c. xxvij. a. Deut. xviij. a. Josue. xxi. a. Symeon
similiter: qz modic̄ erat in numero psonaz: sorte nō habuit
separatā: s̄ recept̄ ē in sorte iude: vt patet Josue. xix. a. vt
ab eo defendere. Si aut̄ alicubi reperias q̄ symeon habuit
sortē: verū est: sed nō habuit separatā p̄ se. **g** Et in volūtāte sua. Zach. q. b. Ego ero eis mur⁹ ignis i circūtu. **h**

Suffoderūt murū. i. corp⁹ chris̄ti: qd q̄dragintas ex dieb⁹
edificatū est i vtero virginis. Querit quō edificatū sit corp⁹
chris̄ti in vtero virginis tot diebus: cū in primo instanti cō/
ceptionis pfectus fuit corpe et aia. Un̄ Hiere. xxxi. d. Mo/
uū facet d̄ns sup trā: fēmina circūdabit virū. Elsa. iiij. a. In
die illa apprehendēt septē mulieres virū vnu. i. septē dona
spūsc̄i chris̄ti hominē pfectū. Sol. Et diebus d̄r edifica/
tū q̄ ad distinctionē membrorū: nō q̄ ad formationē: qz in p̄/
mo instanti fuerūt formata mēbra ei⁹ oia: sed distinctionē mē/
broz nō erat ita euīdēs vt sensu posset percipi. Interiū. Si
cut templū q̄dragintas ex annis. Ad hoc intelligendū notādū
q̄ templū salomonis septē annis cōpletū fuit: vt d̄r. iiij. Regi.
vi. d. S̄ postea destruktū fuit a nabuchodonosor. iiiij. Re/
gū. xv. c. Demū sub cyro edificatū ē triginta annis: tñ vsc̄
ad medietatē dorsi sup terrā: Finiūtē em̄ gētes ei⁹ edifica/
tionē ipediebāt: vt patet. i. Esdrē. iiiij. et. v. Mortuo cyro i/
termisū est op̄ ad imperiū cābysē filij cyri octo annis: Et
postea uno sub duobus magis: Et iterū uno sub dario filio
bystaspis. Scđo aut̄ anno habuit licentia corobabel ab eo:
et in sex annis consummatū est templū: Et ita secundū tem/
plū q̄dragintas ex annis edificatū est: vt d̄r. b et Job. q. d.

Juda te laudabūt. ***** p̄ter chris̄ti: mala quidē faciet intus p̄ter chris̄ti: mani/
festā pculdubio faciet arborē fruct⁹. De abusu d̄r Hiere. q. b.
Induxi vos i terrā carmeli: et īgressi p̄taminasti ea. Hiere.
q. c. Pastores multi demoliti sūt vīneā meā: pculauerūt
p̄tē meā: dedēt portionē meā desiderabilē i desertū solitu/
dinis: posuerūt eā i dissipationē. Et nota q̄ a ruben īcipit ma/
ledictio: Justū qui p̄e est: vt qui p̄esunt in dignitate ma/
iores: priores sūt i animaduersione. Unde Ezech. ix. c. dictū
est viris sequentib⁹ virū induitū lineis: vt i sanctuario incipe/
ret. Dan. xiiij. a. Egressa ē a seniorib⁹ isrl̄ iniqtas. H̄i ḡ iu/
ste ab eis īcipit puniri iniqtas. Et notans tria i maledictione
ruben: q̄ vult nos d̄ns memoris retinere: Quid. s. accepim⁹ a
deo: bona. s. naturalia et bona gratuita: Ubi sum⁹. s. in p̄cis:
Quid inde expectare possim⁹. s. pgnā eternā. Prūnū tangit
ibi: Ruben p̄mogenitus: por̄ i donis/maior/ ipero. Scđin
ibi: Effusus es sicut aq. Lertū ibi: Nō crescas t̄. q. d. d̄ns:

O derici videte qd dederūt vobis: vbi sit mō: qd inde expe/
ctatis. H̄ec tria /triplicē affectionē debet īcutere nobis. Mā
consideratio dignitatē amissē dolorē facit: consideratio p̄tōz
p̄sentiū pudorē facit: consideratio p̄ē future timorem facit.
H̄ec tria p̄nia sufficient p̄tm cauent et expellunt. P̄tm em̄

tria habet q̄ rūdent
bis trib⁹ p̄ strarum.

Dānosū est/inde do/
lor: Turpe ē/ide pu/
dor: Penale est. i. p̄/

ne meritū/inde timor.

a Symeon et le/
ui. Per symeon itel/
ligunt scrib̄e et phari/
sei: qz ab eo descēde/
rūt. Per leui/sacerdo

tes. Et dicunt frēs: qz in mortē dñi vnaminter p̄senserunt.

b Clāsa iniqtatis. Un̄ Lu. xij. f. Ue vobis phariseis: qz
estl vt monumēta. **d** In p̄siliū. Matth. xxvi. a. Interū
scribe et pharisei p̄siliū: vt iesū dolo tenerēt atq̄ occiderēt.

e Et ī cētu. De hoc cētu dicit Elsa. i. d. Iniq̄ sūt cēt̄ vīl.

b In p̄siliū. i. corpus chris̄ti. Elsa. xxvi. a. Urs̄ fortitudinis
nīc̄ sion: saluator poneſ i ea mur⁹. H̄ic mur⁹ suffossus fuit/
q̄ vīl militū lat⁹ christi lācea aperuit. Job. xix. f. Ad h̄ aut̄
suffodit murus: vt ciuitas subuertat: Et iudei chris̄ti occide/
rūt: vt ecclia subuertet. Un̄ ipsi dixerūt: H̄ic est heres: ve

Al. fides. Zeph. xij. c. Percutiā pastore et dispergen̄ oues gregi.

i Maledict⁹ t̄. Dura fuit idignatio iudeor̄: q̄ clama/
uerit: Erucifige/crucifige. Furoz fuit p̄tinax: q̄ i mortuū de/
scierūt: p̄netes custodes ad sepulchrū: eosq̄ postea mune/
ribus vt mētirent furatū corrūptētes. Inde dicit H̄iere. xij.
b. Facta ē hereditas mea q̄si leo i silua: dedit p̄tra me vocē/
ideo odiūt eā. Nūq̄d auis discolor hereditas mea mīhi: A/
lia trāslatio h̄: Nūq̄d spelunca hīene hereditas mea mīhi:
Magis ap̄ie d̄r hoc: Hīena em̄ mortuoz cadauera de no/
tre deuorat: effodiēs d̄ sepulchrī: Un̄ recte iudei ei cōpant.

a Symeoñ et le. t̄. Moralit. Triplex ē gen⁹ boī: Re/
ctores/p̄tinētes/p̄iugati. H̄or̄ qdā electi: qdā reprobi. Un̄

Matth. xxiiij. d. Lūc erūt duo i agro p̄latiōi: vñ assumēt/
alz relinq̄t. H̄uc ēt molētes i mola p̄iugq̄: vna assumēt/ alz
relinq̄t. Duo i lecto p̄tinētie: vñ assumēt/ alz relinq̄t. Boni
sigūt p̄ noe/danielem et iob: Ezech. xiiij. e. Māl̄ h̄ p̄ rubeni/
symeon et leui. De ruben. i. d. cleric̄l q̄ deberēt eē rectores di/
cū ē: Effusus es sic aq: tripli. s. effusiōe. De alijs d̄r: Si/
meoñ et leui vasa iniqtat̄ bellātia. Un̄. i. Cor. iij. a. Lū sit iter
vos cel⁹ et p̄tēto: nōne adhuc carnales estl et fīm hoīez abu/
lat̄. Jacob. iiiij. a. Un̄ bella et lites i vob: nōne ex p̄cupisēti
is vñ: Elsa. ix. d. Unusq̄s carnē brachij sui vorabit: manas
ses ephraim: et ephraim manassen: et siml̄ ipsi h̄ iudā. Memo
hodie dīc: Si tuū est tolle. **d** In p̄siliū. Duo sūt q̄ rep/
hendit hic dīs: q̄ maxime i cleric̄l arguunt̄: p̄silia et cēt̄. Lō
siliū i capitulo: Lēt̄ i choro. De cētu d̄r Elsa. i. d. Iniq̄ sūt
cēt̄ vīl. De p̄silio d̄r Job. xii. b. Quia nō sūt i manu eorū
bona eoz/p̄siliū ipoz lōge sit a me. Bona eoz vocat p̄talia:
de q̄b⁹ solis tractat̄ i capitulis i artl p̄silijs/p̄sū alib⁹ repro/
bar̄. De talib⁹ d̄r Job. xij. f. Collegerūt pontifices et phari/
sei p̄siliū. Et postea dicit: Si diuīttim⁹ cū sic: oēs credēt i
elū: et venīt romani et tollēt nostrū locū et gentē. Ecce de q̄ ē
q̄stio capitulo. De cētu i choro q̄ debēt adesse pure ad psal/
lēndū dño/dīc Hern. Oportet nos pure et strenue dñic̄ in/
teresse laudib⁹. Strenue qdē: vt sic reuerēt/ita et alacris dño
assūstat̄. Pure: vt dū psallit̄ mīhi aliud q̄ qd̄ psallit̄ cog/
ter̄. Scīl q̄ despatisim⁹ est īger: q̄ mōrbū nutrit medicina:
et q̄ data sunt ad salutē: faciunt ad dolorē. Sic est hodie
fere in omnib⁹ p̄silijs/appellationibus/ aduocationib⁹/iudi/
cij̄s et hmōt̄: q̄ data sunt et p̄missa ad cōmodū partū: S̄ mo/
do partibus sunt damnosa et lites faciunt immortales. Un̄
dicit Hern. Antidotū versum est in yenenū: et quod inuen/
tum fuerat ad remedium: reperitur ad mortem.

Libri

a *Juda te laudabūt. Hoc factū ē qñ alijs hēsitantibꝫ p̄mꝫ p̄moysen intravit mare rubrū: Exo. xiiij. e. vbi regnū p̄meruit.* **b** *Adorabūt te. Hic apte. p̄phauit de iuda regē esse futurū. s. dauid & successores eiꝫ.* **c** *Catulꝫ leonis. Hic d̄ ca p̄te regni. p̄phat. Dauid em̄ mīm̄ fratz elec̄t̄ fuit i regē. i. Regl. xvij. c.*

d *Ad h̄dā fili mi ascēdīst̄. Hoc i dauid ip̄lēt̄ est: q̄ pluri mos hostes habuit: & de oibꝫ spolia tulit.* **e** *Req̄escēs accubisti vt leo: q̄ dauid postea in pace regnauit & maxime timebat vt leo. f* *Et q̄si leona: q̄ ferocior est leone. Et d̄: q̄si leona: q̄ fortissimā plē habuit. s. salomonem.* **g** *Quis suscitabit eū: ad. p̄bandū. s. q. d. solꝫ spūs q̄ directus est in dauid: vt d̄. i. Regl. xvij. c. Tel de successione salomonis potest exponi h̄ mō: Quis suscitabit. s.*

h *dauid. i. q̄s & q̄tus erit successor eiꝫ. s. salomon. q. d. magnꝫ: & ita magnus: vt dauid dici possit viuere in eo: & q̄si mortu⁹ suscitatus: Iuxta illud Eccl. xxx. a. Mortuus est pater illi⁹: & q̄si nō est mortu⁹: simile em̄ reliqt̄ sibi p̄ se. b* *No auferet. Motavsq̄ ad transmigrationē fuerūt sexaginta reges de iuda: exinde fuerūt duces vscq̄ ad aristobolū filiū byrcanū siue iohis: qui p̄imus mortuo patre suo & incarcerateda matre syra imposuit sibi diadema: vt legif i ecclesiastica historia: rubrica de restitutiōe regni iudeoz̄: Et iterū fuerunt reges vscq̄ circa tēpora christi: tunc defecerunt vtriḡ reges & duces: & regnauit alienigena. s. herodes a scalonio/filius antipatrī idumēi: Et ita impletū est qđ. p̄phatum ē Dan. ix. g. sta q̄ circa aduentū christi restituere regnū iudeoz̄: & iterū in aduentū eius omnino destrueret: quia post herodē nullus regnauit de iudeis. Judēus sic exponit: No auferet sceptrū de iuda & c. i. quoddā dominū. q. s. primus intravit mare rubrū post moysem: Exo. xiiij. e. q̄ primus obtulit saeto tabernaculo: Numeri. viij. b. Donec veniat silo: Sic em̄ est in hebreo. i. vscq̄ ad saulē/insunctū in silo. j. Regl. x. a. Silo aut̄ locus. p̄phaz̄ est: vbi p̄mo habitauit arca dñi. Postea vt dicit iudeus: redit iacob ad filiū suū iudā: q̄ eripuit ioseph de manibꝫ fratru⁹ suorū. s. xxxvij. f. dices: i. Ipse s. iudas: k Erit expectatio gentium. i. tribū. Dñs em̄ dixit Iudic. i. a. Judas ascēder. p̄vob. l Ligās ad vi. & c. i. tanta erit copia vini: q̄ i vna vite onerabil asin⁹: Et ob hoc rubicundos dixit oculos: quia sic appetat in oculis bidentium. In candore etiā dentiū/copiā ouī & lacris no tauit: q̄ lac comestū appetat i dētibꝫ comedētiū. Ligās ad vineā & c. Sup̄ q̄si ad nullū dirigebat sermonē: mō p̄uertit sermonē suū ad filium iudam/ de christo mittendo a patre: Sic: m **o** fili mi: ille. s. christus/erit ligans ad vineā pullū suū: et ad vitē asinam suā. i. gētitem & iudaicum populū/sibi qui vitis est/vinculo charitatis & fidei copulabit. n **o** Palliū suū. i. carnē suam sanguine passio nis crucēbit. Qđ significatū fuit. iij. Regl. q. c. p̄ palliū he lie: qđ ipso ascēderet cecidit in terram: ad cui⁹ tactū iordanis diuīsus ē. vñ. Es. lxij. c. Quis ē iste & c. o **L**ādidiores. Lbren. iij. b. Candidiores naçareti ei⁹ niue: nitidiores lacte. p **Z**abulon: habitaculū foñitūdīmis. i. ecclia ad tolerādū fortissima. q **In** littore: vt credentibꝫ refugii: & periclitibꝫ demōstret fidei portū: Cōtra oēs ēminos sc̄lī solidata expectat naufragiū iudeoz̄ & p̄cellas hereticoz̄: q̄ circūfe*

Geneseos

runf om̄i vento doctrinę: Inde etiā apli aliq̄ assumpti sunt: Ibi sepe dñs docuit. r **M**ertin ḡs vscq̄ ad sidonē. i. vscq̄ ad gentes puenit. Es. ix. a. Terra cabulon & terra neptalim/ via maris trans iordanē & c. Sidoni/venatio: t ex eis locis sumpti sunt venatores: de quibꝫ Hiere. xvij. v. Mittā eis venatores mīlos: & venabuntur eos de om̄i monte. s **A**sa char: asinus foris: vel osseus. i. vir agricola. t **A**ccubās inf terminos: id est inter maritima & montana. v **A**dit requiē q̄ esset bona & terrā q̄ optia: & sup̄ posuit humerū suū ad portādū: factūq̄ est tributū seruiēs. Bān iudicabit p̄plim suū sic et alia trib⁹ isrl̄. Siat dan coluber i via: ceras̄tes i semita/ mōrdēs vnglas eq̄: vt cadat ascensor ei⁹ retro. Sālūtare tuū expectabo dñe. f **G**ād accīct̄ p̄liabit an eū:

s̄ tes lacte candidiores. Zābulon in littore maris habi tabit: & i statione nauī ptin ges vscq̄ ad sidonē. Isachār & asin⁹ foris: accubās inf terminos. Tidit rēquiē q̄ esset bona & terrā q̄ optia: & sup̄ posuit humerū suū ad portādū: factūq̄ est tributū seruiēs. Bān iudicabit p̄plim suū sic et alia trib⁹ isrl̄. Siat dan coluber i via: ceras̄tes i semita/ mōrdēs vnglas eq̄: vt cadat ascensor ei⁹ retro. Sālūtare tuū expectabo dñe. f **G**ād accīct̄ p̄liabit an eū: nocte & die studēdo laborauit: & iō oēs trib⁹ ei seruierūt q̄si magistro dona erētes. Ul̄tributū seruiēs. i. regibꝫ tributa cōportās. **z** Dan iudicabit & c. Tripliciter hoc exposuit. Primo de sanfone: q̄ ab eo descēdit & iudicauit isrl̄: Iudic. xiij. d. Et legis sic lfa: Licet minima sit trib⁹ dan: tñ de ea surget iudex in isrl̄. s. sanfon/ sicut & de alijs: q̄ ad modū colubri viā obseruabit: ne liceat hostibus vagari p̄ iudēa: depopulādo ē vt p̄us. a **C**eras̄tes in semita. i. p̄tra milites erit vt ceras̄tes. i. serpēs cornut⁹: retrocedere faciens philisteos sup̄bos. q. d. tam maiores q̄ minores viriliē deīciet. Et quis tant⁹ sit: tñ post illū. d **S**alutare tuū expectabo dñe. q. d. ip̄e n̄ erit christ⁹: s̄ figura ei⁹. Scō exponit de antichristo: quē dicit futurū de dan: q̄ p̄tra sc̄tōs morib⁹ pestiferē p̄dicatiōis more colubri & cornu potestat̄: sicut ceras̄tes armab̄t. M̄tos em̄ q̄ ascēderat ad culmē stutū deīciet retro: & tūc veniet salvator: ad iudiciū expectat̄ a bonis. **t**ertio exponit de iuda pditore sic: Dan. i. iudas de tribu dan: Iudicabit. i. plenariē potestate apostolar⁹ habebit: sicut alijs apostoli. Et ip̄e fiet coluber i via. i. factus est: q̄ saluatori insidiatus est. Ceras̄tes etiā fuit q̄n tradidit eū osculo pditiōis. b **A**hordeū vngulas eq̄. i. carnē christi morti: Equus em̄ d̄ caro christi: ascensor p̄bū v̄ anima: Ungula eq̄ est extrema pars vite christi. No em̄ q̄ voluit iudas potuit eū interficere: s̄ in fine tēporis q̄n sp̄ota neus venit ad mortē. c **U**t cadat ascensor ei⁹ retro: id est anima christi corrut in mortem. Ul̄ momordit carnē christi: vt ei⁹ p̄positū infirmaret: s̄ nō potuit. Uox est sanctorū in limbo vbi ip̄e descendit: & eos inde extraxit experantes aduentū eius. Quidā discipul⁹ sancti Gregl. exponit hoc sat̄ vrbane. Perviā h̄ lata est: intelligēs p̄cepta legi: q̄ etiā imperfect⁹ quisq̄ seruare debet. Per semitā q̄ artior & breuior est: spiritualia p̄silia: q̄ tñ perfecti obseruāt. Per equum intelligit temporalē p̄speritatē. Dic ergo: Siat dan coluber in via. i. antichristus: q̄ de dan nascet: insidias imperfectis: qui incedūt per viā cōmuniū p̄ceptoz̄. Ceras̄tes in semita. i. insidias perfectis: qui vadūt p̄ semitā consiliōz̄. Mōrdebit vngula equi: vt cadat ascensor ei⁹ retro. i. subrāhet q̄busdā bona tpalia: qui desperabunt: a p̄speritate temporali deīceti. Et cetera nō mutant̄. e **G**ād accinctus: vel latrunculus: vel expeditus. f **P**retiabitur ante eum. i. dan & alias tribus p̄liabat. g **M**ota gad & ruben

Mota gad et ruben et dimidia tribus manasse reliqui uxoris
et parvulis ultra iordanem in terra sibi data procedebat iste arma
ti in terra promissio: vi dicitur Numeri. xxxiiij. f. Sed post quatuor
decim annos pater reuertens pli vicinorum gentium aduersus suos
os quod reliquum iuenerit: et fortis dimicans hostes struit: Iosue
xiiij. a. Et hoc est quod

Gad accinctus
filius ante eum in
tristu*m* iordanis:
Et ipse acciget retrosum. Asper
pinguis panis ei: et habebit
delitias regibus. Neptali cer-
tu ad suos. b. **A**ser.

Ad Iacob: possessio afer fertilis fuit in pomis et pirs et hinc fru-
cibus quod post praeclaram quod delitiae regibus apponuntur. c. **N**eptali
lim. Per velocitatem cervi notata velocitas terre vberiorum: quod
fuit forte eius: quod per alijs pperos fructus facit. **A**lia lira habet:
Ager irrigatus: ut dicit Hiero: quod super lacum genesareth pos-
sello neptalinum a iordanem irrigabat. d. **D**as eloqua pul-
chritudinis. **H**oc dicit: quod in monte thabor: quod est in finibus
eius habitauerunt propter quod dabat pulchra eloqua: **T**unc ubi docuit
dous discipulos pulchra eloqua dicunt: **B**ti pauperes et ceteri. **M**att. v. a.
Et ideo: quod de pennis frugibus neptalinum offerebat in pas-
cha: vnde siebat laus domini: quod est pulchrum eloquum. **H**ebrei autem
referunt ad tyberiadim: ubi vigebat sapientia legis: vnde et Hiero:
ex illa assupst hebreum/legi doctorum: ut dicitur in pomerio Parali-
pomenon. e. **F**ilius accrescens ioseph. 5. xxvij. a. dictum
est quod ioseph a pene plus ceteri fratres amabant: et ideo habeo
propositum laudam. **H**is dicitur filius accrescens: propter nimium affectum: **T**unc
propter duas tribus quod ex eo fuerit: **V**el propter dignitatem et virtutem.

Mystice. **N**eptalinum interptata latitudo: et significat chorus aploym: per quod doctrina christi per universum orbem dilatata est. **R**o. x. d.
p. 18. **N**ec quod non audierunt: Eremi in oceano terrae existit sonus eorum. Et bene
venit quod dicitur: **N**eptalinum ceruus emissus: Veloce enim su-
erunt aploym in predicatione spiritus dei: sed et christus qui boni venatores ve-
narentur erouerunt eos venatores. **H**iere. xvi. c. Ecce ego mittam pescatores multos dicit dominus: et pescabunt eos.
Et propter haec mittam venatores multos: et venabunt eos de omni
moto: et de oī colle: et de cauernis petrarum: quod oculi mei super oceano
vias eorum. Et quod apli dederint eloqua pulchritudinis/manife-
stum est. **T**unc p. 5. Volede dederunt nubes. **I**apli coruscauerunt mi-
raculam: pluver doctriinis: tonauerunt ministros. **E**loqua pulchritudinis
fuit pennis regni celesti: facta credibile: quod apli predicauerunt
vbiq. Etiam malum illud id est aliquod predicat: cum sint ipsi turpes iter-
e eloquorum pulchritudinis resonantes. **P**roverb. xi. c. **C**irculum au-
reum in naribus: misterium pulchra et satua. **Q**uid exponit Hiero.
Si circulum aureum in naribus suis: ita pulchra locutio in sensibus
stultorum metu. Est autem eloqua turpitudinis: quod prohibet apli Eph.
iiij. g. Ois simo malum ex ore vero non precedat: sed si quis bonus ad
edificationem. Ibidem. v. a. Fornicatio et ois iniuria aut au-
rida nec noief ibidem: sic decet scilicet: aut turpitudine aut stulti-
loquio aut scurrilitate quod ad rem non pertinet: sed magis gravitacio.
Doraliter. **N**eptalinum recte. Quinque notata habet quod debet habere quilibet predi-
catorum. Latitudo dilectionis est neptalinum. Strenuitas predicationis
per ceruum. Auctoritas missionalis per emissum. Puritas intentio-
nis per ceruum. Autoritas missionalis per emissum. Puritas intentio-
nis per ceruum. Honestass sermonis per eloqua pulchritudini-
nis. De primo legit. iij. Reg. iij. v. Dedit de salomonis sapien-
tia et prudenter multa nimis: et latitudinem cordis. Recte quod perdi-
cat charitatem neptalinum appellat. Eph. iij. d. In charitate ra-
dicati et fundati: ut possit comprehendere cum oib[us] scitis: quod sit lati-
tudo longitudo sublimitas et profundus. **H**ec secundum Proverb. vii.
a. Discurre festina: suscita amicum tuum: ne dederit somnum oculi
tuis: nec dormire palpebre me: eruere quod tamen de manu
venatorum: et quod ausus de isidius aucupis. Eccl. xxiiij. c. In oib[us]
opus tuum esto velox. Et quod habet intelligat de predicatorum: patet
per quod sequitur: Splendidum est panibus benedic labia multorum. Per
ceruum quod transspinas motas abiectione diuinitas: quod debet habere
predicatorum. Mich. ii. c. Multieres populi mei excent de domibus
delitias. Matth. x. b. Molite possidere aurum vel argentum neque
pecuniam. Sunt autem quodam quod dico vel predicando miro modo virtute

XLIX

rati divinitatis: donec ipsi divites facti fuerit: et tunc tacetur. Et quod
pater accusabatur: icipiunt excusare: siiles venatoribus qui presequuntur
castorem: quod curvidetur istare venatores: aquilos a se testiculos pri-
mit ad sequentes: et ipsi statim cessant psequebantur. Ita certe multi ade-
pti divinitatis quod pater obsequuntur. Cetera quod

dr. i. Machab. iii. b.

Mostcupiscat spolia:
quod bellum contra nos est:
et gorgias et exercitus
et ioseph: filius accrescens et decolor.

De tertio. **R**o. x. c.

Quod predicabunt nisi

mittantur. **P**roverb. xxv. a. **T**ufer rubiginem de argento et egredie-
die vas purissimum. **A**lia lira habet: ager irriguus: quod bene
nit predicatoribus: debet enim esse agrum pinnatum et gigantes semina
spiritus dei irrigati a quadriga fonte: quod christus adhuc in cruce
vivens in suo corpe patefecit: duos in manibus et duos in pedibus.
Primus est fons pietatis: a quo manat aqua misericordie ad
abluendas sorores aliarum. **Zach.** xiiij. b. In die illa exhibetur aqua
vivente de hierusalem: medium eam ad mare nouissimum. Secundus est
fons charitatis: a quo manat aqua sapientie ad extinguendam similitudinem.
Ecclesiasticus. xv. a. Aqua sapientie salutaris potabit illud. **L**ternus est fons
deuotio: a quo manat aqua lachrymarum. **H**iere. ix. a. Quis da-
bit capiti meo fontem aqua vivae: **Q**uartus est fons emulatio: a quo
manat aqua erudititudinis. **P**roverb. xvij. a. Aqua profunda vba
et ore viri. Post finem huius vita erit quoniam: quod aptus est in latere
christi: fons. **S**. manifeste visionis: a quo manat aqua glorie.
Apocal. xxij. a. **O**stendit mihi fluuium aquae vivae splendidum
quasi crystallum: procedente de sede dei et agni. **Q**uartuoz pri-
mi fontes aperti sunt christo adhuc vivente: ad notandum quod
nobis sunt necessaria in hac vita. **Q**uintus post finem vita: ad no-
tandum quod tunc primo potabimur illo: cum apparuerit gloria eius.
Primus fons prius ad omnes: **O**mnes enim peccauerunt et egenter
gloria dei. **i. misericordia** lauantur sorores pectorum. Secundus pri-
us ad pugatores: quibus sufficit charitas ad salutem: et sapienter
pugnari in medio praeceps et peruersae nationis: ubi positi sunt.
Tertius pertinet ad penitentes: qui per singulas noctes la-
chrymam suis lauant stratum conscientie suae. **Q**uartus per-
tinet ad predicatorum: quorum est celare salutem animarum.
Quintus pertinet ad electos iam eis fruentes.

Filius accrescens ioseph. **M**ystice: **J**oseph chris: que est **M**ystice.
expressus significat quod alii patriarche: tu propter nos interpretare-
tionem: tu propter ea quod circa eum acciderunt. **H**ec dicitur: filius: ad no-
tandum duplice est filiationem. Fuit enim in celo filius dei patrum
sine matre: factus est in terris filius virginis miris sine pectore. **T**unc
bis portus accrescens: ad notandum duplex augmentum christi. In
se: vnu: in nobis alterum. **C**um enim ipse esset imelius/factus est parvulus:
ut crescere posset. **P**hil. ii. a. Qui cum in forma dei esset non rapi-
na arbitratum est se esse equaliter deo: sed semetipm extinuit formam
sui accipiens. Augmentum christi in se: sigilum domini. **vbi dicitur:** La-
pis qui percussit statuam factus est mors magnum: et impulit terram
vniuersalem. **D**ecido augmento dicitur. **A**ccedet homo ad cor altum
et exaltabis deum. f. **D**ecor aspectus. facies. **P**ropter speciosam **vbi dicitur:**
formam per filius hominem. **D**ecor autem in duobus consistit: in cadorum et in ru-
borum bore: Et de

Filius accrescens ioseph. Joseph signat placitum propter tria quod
fuerunt in ioseph: quod debet esse in plato. **O**bediens fuit pater. **T**unc s. xvj. c. **P**resto sum. Et fidelis fuit putiphari et pharaonis. **T**unc
s. xxix. a. d. **N**ihil nouit de oib[us] nisi panem quod vescebat. Itē
prudens fuit. **T**unc s. xl. c. **S**onia pharaonis prudenter expo-
suit. **H**ec his tribus dicitur. **M**att. xxiiij. d. **Q**uis putas est fidelis
seruus et prudens: quem constituit dominus tecum. **P**rudens in acquerendo vel co-
gregando res domini seruus in seruando: fidelis in dispensando. Qui
hunc tria non habet: non est dignus ut placet fiat. Itē non debet fi-
eri placitum nisi sit filius accrescens: filius per amore: accrescens per
operationem: ut scilicet ex amore operatur ut filius non ex timore ut ser-
vus. **F**ilius autem in tribus potest alius esse. In nominis adop-
tiōe: in hereditatis adoptione: in patris imitatione. **C**ristus
pater est: a quo sui filii nominantur christiani: quem et de-
bent moribus unitari: et sic poterunt eius hereditate sortiri.

* Filii discurrerunt.

Doraliter.

Libri

a Filie discurrent. Ad litterā tātē pulchritudinis fuit; q̄ dñia ei⁹ que vxor putipharis fuit; v̄bementi amore in eū exarsit; filie egyptiorū pudore mulierē deposito ascēdebāt murū; vt eū videre possent; eius amore succensē. **b** Exasperauerunt fratres sui; qn̄ dixerūt: Nūqd rex noster eris; habentes iacula inuidie; qbus armati p̄tra eum pugnauerunt. **c** Tūl de egyptis potest legi; q̄ si mīliter inuiderunt ei. **d** Sedit in forti. i. christo. **e** Arcus eius. i. spes pugnādi et vincēdi; sp̄ habuit in christo fiduciā. Unde de ipso dicit̄ sap̄. x. **f** H̄ec. i. sapientia vēnditū iustū nō vereliquit; sed a p̄tōribus liberauit eū. **g** Per man⁹ potentī iacob. i. dei: q̄ est potentia iacob. i. a q̄ iacob habet potentia. **h** Clinula: quib⁹ ligauerūt eū fratres. **i** Inde pastor. i. ex potēte iacob. i. deo patre egressus est pastor lapis isrl. i. christ⁹ pastor et sustētator eccl̄. Joh. x. c. Ego sum pastor bon⁹. Tūl. i. id. i. ex iacob egressus est pastor. i. egrediet̄ s. christ⁹. Tūl. i. inde. i. ex iacob egressus est pastor lapis isrl. i. hieroboa: q̄ fuit rex decē tribū. Cōsuetudo em̄ sacré scripture esti p̄ncipes vocare pastores. in. Regl. xxij. c. Hebreus habet: Inde pastorū lapidē in isrl. Qd̄ duplicit exponit. Primo mō. inde. i. est aduerbiū: et pastorū nomē. Secundo mō. i. ē p̄positio: et depastoriū nomē. Et intelligit̄ rā de ioseph q̄ de hieroboā. De ioseph sic: Deus q̄ est potentia iacob soluit eū. i. ioseph. Eū dico. inde. i. post hēc futurū lapidē pastorū. i. sustentatorē isrl: et pastorē in egypto. De hieroboā sic: De soluit eū. i. ioseph. Eū dico futurū: inde. i. p̄ h̄c lapidē pastorū i. isrl. i. rectorē et defensorē decē tribū: q̄ dictē sūt po stea isrl. Qd̄ ipletū est i hieroboā: q̄ fuit de ephraim. Secundo mō sic: Soluit eū. i. ioseph. Eū dico futurū i lapidē depastoriū: Et idē ē sensus. **D** e p̄ris tui tē. Hucusq; cōmēdat eū. h̄c i cōp̄tūtō bñdicere: et mutat p̄sona: sic. g. ð iuda. **k** Be dictiōib⁹ celi tē. Per rōrē celi bona sp̄uālia: Per abys su/bona tpallā accipe: Per vbera/vbitate lact̄. Et p̄ vluā/ fecūditatē pl̄is. Et ē ordo querit̄ q̄ dīc p̄us vbera: et postea vluā: Ulua em̄ ad p̄ceptionē: vbera ad educationē p̄tinēt.

Mystice. **a** bore: Et de christo dīc sponsa. Cant. v. c. Dilect⁹ me cādīd⁹ et rubicūdus. Cādīd⁹ cādōre innocētē: Rubicūd⁹, rubore sanguinis effusii in cruce. H̄uc duplēc̄ colorē exp̄f̄it sp̄ola. Cant. i. d. Ecce tu pulcher es dilecte mī et decorus. Tūl p̄t dīc q̄ augmentū referit̄ ad p̄sentē statū. Tūl. Luc. i. g. Puer aut̄ crecēbat et p̄fortabāt. Decor aut̄ ad futurū statū. Elsa. xxij. c. Regē i decoro suo videbūt oculi ei⁹. In p̄f̄etiō exhibuit se christ⁹ crecētē: vt nos crecam⁹: In futu ro erit decor⁹: vt illū decorē tm̄mō appetam⁹: Per h̄i inuēs q̄ q̄ nō creuerit hic i virtute: nō fulgebit ibi in decoro. P̄p̄ exhibuit q̄d̄ vtile ē: deinde qd̄ delectabile. Utile qd̄ fuit ip̄f̄su videre pendente i patibulo: s̄ delectabile erit ipsu videre regnante i celo. Ber. Mō te p̄geat videre serpentē i patibulo p̄dētē: si vis videre regē i solio residentē. De p̄ma vi siōe dīc Elsa. liij. a. Vidiū eū i n̄ erat aspect⁹. De scđa Elsa. vi. a. Tidi dñm sedentē sup̄ solū excelsū et elevatū: et plena erat doin⁹ a maiestate ei⁹. Primum videre fructuosa ē: secundū glossū. Primum q̄ fidē: secundū p̄ speciē. j. Cor. xij. d. Vide: m̄ nūc p̄ speculū i enigmāte: nūc aut̄ facie ad faciē. **a** Filie discurrent tē. Per murū intelligit̄ stabilitas fidei: p̄ discursū/strenuitas op̄is: p̄ fillas/plebs gētis v̄l/minores p̄pli iudaici: q̄ cito dñs crediderūt. Per illos q̄ exasperauerūt significant̄ scribz̄ et pharisei: q̄ turba currēte post iessū: i insa/niā pruperūt. Joh. viij. g. Nūqd alijs ex p̄ncipibus credi/dit i eū aut̄ ex phariseis: s̄ turba h̄ec q̄ nō nouit legē maledi/cta est. Et nota pharisei p̄mo habuerūt̄ corde iudiā: scđo

Geneseos

I ore blasphemā: tertio in ope exasperationē. **M**ic acut̄ p̄ponit ordo: Primo em̄ iuidērūt: postea blasphemauerūt: tādē crucifixirūt. **c** Sedit i forti arc⁹ ei⁹. Arc⁹ christi/itētō n̄rē salutē. Sedit igit̄ arc⁹ i forti: q̄ salutē nostrā quā itēdīt forti ad pleuit. **e** Dissoluta. In Ps. legit̄: In manu potē Ps. 135. ti et brachio excelsō li beravit dñs p̄lin suū. In manu qd̄ potē deiecit inimicos: i bra chio excelsō p̄texit amicos. Cōtra hēc duo bñficia/iudēt man⁹ ei⁹ affixerūt cruci: et bra chia vincīla alligau rūt: s̄ oia vincula i resurrectiōe soluta sūt: Qd̄ figuratū fuit Ju

dicl. xv. c. vbi legit̄ q̄ sanson ligat̄ fuit duob⁹ nouis funib⁹: s̄ irruit sp̄us dñi in eū: et sic solēt ad ardorē ignis ligna con sumi: sic dissipata sūt vincula ei⁹ et soluta. Et bñ dī nouis funib⁹: Nouū em̄ i auditiū fuit: q̄ dī oipotēs ligare: q̄ ligat̄ fuit a iudēs: clavis man⁹: vinculis brachia. Matth. xxij. f. Adducerūt eū ad caiphā. **b** Inde pastor. i. a deo patre christ⁹ exiuit. Joh. xv. f. Exiui a p̄te et veni i mundū. Qui fuit pastor. Joh. x. c. Ego sū pastor bon⁹. Et quō bon⁹: dī Ber. Bon⁹ pastor: qd̄ q̄ carnē suā dat i cibū: sanguinē in potū: aiam i p̄ciū. Pastor fuit q̄ ad gētes: lapis q̄ ad iudeos q̄ i eū offendēt. Elsa. viij. c. Errivob⁹ i sc̄ificationē q̄ ad gētes: et i lapidē offensiōis et i petrā sc̄adali duab⁹ domib⁹ isrl et iuda. i. Pet. ii. b. Uob igit̄ honor: creditib⁹: n̄i creditib⁹ aut̄ lapis q̄e reprobauerūt edificat̄. **i** **D** e p̄ris tui tē. Duo dicūt̄ hic q̄ fecit dī p̄ christo. A malo defendit: Et b̄ ē: Erit adiutor. Et bona oia dedit: Et b̄ ē: h̄sñdicet tibi. Et nota q̄ pluralit̄ dī bñdictiōib⁹. Sc̄il em̄ q̄ i natuātē

* duplex est maledictio: *** a** Filie discurrent. Post cōmēdationē ioseph: sb̄ dif de ei⁹ p̄batōe. Sūt aut̄ duo genera tēptationū q̄ tāgūt b: Unū p̄ p̄spa: et aliud q̄ aduersa. Primum fuit p̄ aplauſū i cōtinētū: aliud p̄ p̄tūlīas detrahētū. Primum notaib⁹ ibi: Filie discurrent tē. qd̄ ē v̄bemēs tēptatio. Prouerb. xxij. c. Quo i p̄flato rō p̄bat̄ argētū: et i fornace aurū: sic p̄bat̄ hō ore laudatū. Grauis ē tēptatio: q̄ sit p̄ p̄tūlīa detrahētū. De hac dī Rō. v. a. T̄ribulatio patientiā op̄at̄: patientiā p̄bationē. Prima tēptatio p̄ h̄sñlitatē: scđa p̄ partētā sup̄. **b** H̄z exaspauerūt. Tria tāgit h̄ moyses: qb̄ boni p̄bat̄ a mal. Iuvidia cordis: blasphemia or̄l: iuriā op̄is: Quib⁹ do cet dñs r̄idere Matth. v. g. Diligite inimicos v̄ros/contrā iudiā: bñfacite his q̄ vos oderūt: contrā blasphemā: orate p̄ p̄sequitib⁹ vos: contrā iuriā. **c** Sedit i forti. Arc⁹ p̄lati ē el⁹ scia: q̄ debet sedere i forti. i. radicari i v̄tute: Sedere aut̄ iudicū est et doctor: Et scia p̄lati debet sedere i v̄tute: vt p̄mo iudicet et doceat seip̄m: et postea alios iudicāt̄: dissipabit oē malū. Tūl. Prouerb. xx. b. Rex q̄ sedet i solio suo iuītu suo dissipat oē malū. **e** Dissoluta. Tria s̄t p̄latō ne cessaria: vt habeat arcū sc̄iētē: et brachia soluta: et man⁹. In brachio portāt a nutrīcib⁹ iſates: i q̄ significat cōpassiōis affect⁹ p̄latō erga subditos. Elsa. xl. c. Sic pastor gregē suū pascer: i brachio suo ḡgregabit agnos. Osee. xi. a. Ego q̄si nutrīc⁹ ephraim: portabā eos i brachīs. Duo qd̄ sūt brachia p̄lati: affect⁹ cōpassiōis circa subditos: in infirmitate cor dis: et i infirmitate corporis. H̄oc brachīū sinistrū: illō dextrū. H̄ec brachia oīdit se h̄e apls. ii. Cor. xi. g. Quis iffirmat et ego nō infirmor: Ecce brachīū sinistrū. Quis scandalizat et ego nō v̄ror: Ecce dextrū. Per man⁹ signat̄ op̄a. Sic em̄ iā nūs a brachio depēdet: ita op̄ ex affectu. Debet igit̄ p̄latus h̄e arcū tensū: ad docēdū: brachia soluta: ad compatiēdū: man⁹ aptas: ad opandū. De p̄mo. Zach. ix. c. Extēdā mībī iudā q̄si arcū. De scđo et fr̄to. Elsa. liij. c. Cū effuder̄ esuriēti aīas tuā: Ecce cōpassiōis affect⁹: et aīam afflictā repleuer̄. Ecce subsidiū op̄is: orat̄ i tenebrē lux tua: Ecce tēsio arc⁹.

Si confortate sunt. q.d.iacob ad ioseph: **A**mplius beantico
tibi que preies tui beantico*xerunt* mihi: **D**onec veniret:
Beanentiobeantico dico duratur*l*. **D**onec veniret recre. **I**dic ad
letra*m*ibis exposit*u*s ē: Forte sic pot ut*el*ligi. In Numeri. xxi.
d. legit: Scopuli torren*t*ū iclinati sunt vt re*ges*cerēt i armo*n*:
vel cestinū: alia letra.

B
P. 113. vel geruerit, ans illas
Et in Ps. Montes
erulauerit ut arietes:
Et de h desideriu col-
liu. Idec tria ad idem
spectat. Dicunt igit
iux armo colles fuisse
aspimos et saxeos: iō
dicunt eterni habentes
quattuor ceraunia a.
comua. Un et alibi te-
tragoni dicunt: a te/
tra qd est quattuor: et
gonos / qd est angu-
lus. Ideo colliu aliqu
pars inclinata est cora
isrl ut facile transiret:
et quasi applausit eorum
aduentui. Et forte di-
milia trib manassei q
ctionib vberu et vluq: E e
b nedictioes patris tu pforta
te sūt bndictioib patru ei:
c dōnec veniret desideriu col-
liu eternoꝝ. Siāt i capite io-
seph: et in vertice naçarei in-
ter fratres suos. Beniamin
lupus rapax: mane comēdet
predā: et vespe diuidet spo-
lia. Deus hi i tribub isrl du-
odecim. Idec locutus est eis
pater su: bndixitq singulis
bndictionib ppris: et hce-
pit eis dices: Ego pgregor

remansit circa iordanem: habuit circa illos colles sororem suam. Est
et sensus: Sic benedictus ioseph: et duret eius benedictio: donec
iret in terram promissionis per colles exultantes et inclinantes
se cit: et ultra: quod donec icclusum est. Ut forte propositum habuit iacob de
montibus ephraim et samarie: in quibus regnauit israel. id. decem tribus.
Et est sensus: Benedictio ioseph duret: donec ipse in filiis suis
possidet desiderabiles colles ephraim et samarie: et tunc
tribus recesserunt a cultu dei: sequentes vitulos hieroboa. Ut de
montibus mediorum et proximorum: ultra quod adhuc exultat ephraim et
manasses: cum aliis octo tribus: tunc enim letaria est terra de exten-
sione hostium: Et sic donec exclusum est: quod tunc terminata est gloria
israel. In hebreo habet: Donec iungantur colles celo. Et est sensus: Benedictus sit ioseph super eum: Et est modus loquendi:
Sic enim solet dici: Hoc tibi eveniat: donec celum et terram coe-
perantur. d. s. g. Et hebreo benditiones: d. **H**abiat in capite ioseph:
et in vertice naconem. i. p. christi: quod est caput ioseph:
et naconem. i. scutis: f. **I**nter fratres. i. p. fratribus. Leviticus.
xxii. b. Estote sancti quod et ego scutis vestris. g. **B**eniaminus lupus.
Sicut dicit Isidorus: quoddam referunt hoc ad iherusalem: quod fuit in
sore bejamin. Quae de lupus rapax: quod sanguinem christi et prophetarum fudit. Matth. xxvij. d. Hierusalem: iherusalem: quod occidit
et. b. **A**dam: egressios de egypto. l. **C**omedet ha-
bitaculum: legem extorram a deo accepit: Exo. xx. Et adhuc come-
dit sine discretione. k. **E**lespe. i. in fine mundi: l. **D**ivini-
det spolia. i. a. Ira occidente spiritu vivificantem discernet. Ide-
oque hoc referunt ad altare quod erat in iherusalem: quod de lupus ra-
par. propter voracitatem ignis: in quo sacerdotes mane ponebant vi-
ctimas ad adolendum: vespa autem ipsi inter se partes suas: quod de
sacrificiis ipsos prouidebat: dividiebat. Ut forte ideo de benia-
min lupus rapax: quod illa tribus multum bellicosa fuit. Venerabatur
enim iheronymus intelligens de paulo: quod fuit de tribu beniamini/
quodvero fideles persecuti sunt: ut ipse dicit: Phil. iiij. a. postea si-
lent facti eloquia dei et gradus ecclie fideliter dispensavit.
m. **B**enedixit singulis. Non quod bona singulis dixerit: sed
quod binum et proprieatem oia dixit: vel quod in maxima parte benedixit: vel
quod hoc quod dixit: fuit loco benedictionis: vel forsitan propter hec sin-
gulis dedit benedictiones. n. **Q**uia emittit tecum. quod dringens siclis
argenti. s. xxiij. c. o. **I**abi sepeliet eum. s. xxv. a. p. **E**t sa-
ta. s. xxiij. d. o. **I**abi sepultum est isaac. s. xxv. d. Isidorus.
Queritur cur iacob oes quod de liberis et ancillis genuit: equi ho-
nore filios et heredes substituerit. Quia. s. christi oes quod per fidem
corpi eius scilicet par honore et gloria coronat et celestia permis-
sionem largit: Non enim est distinctio inter iudeos et an grecos: barbaros: an
p. x. c. schytra: seruos: an liber: quod per oiam et in oibz christi: quod formam seruui
Eccl. 3. b. p. seruo et per libero assumptum: seruauit equum oibz: et oibz cole-

donū largiaē. Quicq̄ em̄ fidē dñi p̄m̄eret null' macul' car-
nal' natuitat' obfuscat'. Tñ: Effudā ḥ spū meo sup oēm car Jobel. 2. g.
nē. r Appositusq̄ ē ad pp̄lm suū. Strab'. Querēdū
est de q̄ p̄lo dicat: nā de p̄lb' illa ē q̄stio: norū em̄ ē q̄ ad
abraā t̄lla ac apposit' ē: s p̄ls m̄ltitudo ē: illi aut̄ tā pauci n̄

ad poplum meū: Sepelite me
cū prib⁹ meis in spelūca du-
plici: q̄ ē i agro ephron ethi-
ptra mābre i terra chanaan:
quā emut abraā cū agro ab-
ephron etheo in possessionē
sepulchri. Ibi sepeliersit cū
t sārā vxorē ei⁹. Ibi sepult⁹
ē isaac cū rebecca coniuge.
Ibi t lia ḡdita iacet. Fini
qz mandat⁹ qb⁹ filios istru-
bat: collegit pedes suos sup-
lectulū t obijt: appōsitusqz
est ad populū suum.

poterat dici ipsi. In
telligendū ḡ etiā h̄ d̄ an 13.q.2.c.heb.15
gel̄ dici: ad q̄x societa De sepul.c.1.
tē de mūdo trāscēntes
apponūt sc̄i. Et si: Ac
cessist̄ ad mōtē sion r̄ t̄ Heb.12.f.
ad hierlm̄ c̄leste: r̄ ad
freq̄ntia āgeloꝝ r̄c.

* duplex ē maledi **Dystice.**
ctio. Una/pqne/q est
parienti. **U. S. I. c.** **U. t. sua.**
dictū ē pme mulieri:
In dolore paries fili
os tuos. Altera culpe
originalis. s. q est part.
U. Eph. q. a. **Om̄s**
nascimur filij irę. Re
cte ligę potat dici oī
mulieri parienti: **Da**

ledicta tu*t* maledict*o* fruct*o* vētris tui. *Uñ p̄* p̄t̄ū atidotū dī-
cū ē beatē p̄gini: B̄ndicta tu*t* mulierib*o*: *p̄* b̄ndict*o* fruct*o* vē-
tris tui. Et ideo h̄c dī: b̄ndictiōib*o* pluralis: qz part*o* christi
ab vtraqz maledictiōe fuit iununis. Et ponunt̄ q̄tuor in his
b̄ndictiōib*o* christi. *s.* celū desup: abyslus deo:sū: vber b̄ndi-
ctio *t* vulue. B̄ndictiōe celi *t* t̄p̄ b̄ndixit christū dē: p̄z: qn̄
fecit eū adorari *t* celo q̄ i tra. Phil. q.b. Donauit illi no-
mē qd̄ est sup oē nomē z̄. B̄ndictiōe vber *t* vulue b̄ndixit
el: qn̄ matrē ei*o* q̄ lactauit eli vberib*o* *t* portauit i vtero: fecit
b̄ndici. *Uñ Luc.* x. d. H̄lis vēter q̄ te portauit *t* vbera q̄
suristi. *Uñ p̄* vbera/duo testamēta: i q̄ alfo christ*o* denūcia-
tus ē mūdo: i alfo demōstrat*o*. Pervuluā/ecclesia: q̄ christū u-
cessant b̄ndicit: fide *t* ope. *Uñ p̄* celū/aia christi intelligit: p̄
abyssū/caro el*o*: pybera/doctrina/tā ſ̄bo q̄xep̄plo: p̄ vuluā/
generatio filioꝝ i fide. B̄ndixit igis dē: p̄z: christū b̄ndictiōi-
bus celi i donop̄ *t* v̄tūtū replete. B̄ndictiōib*o* abyssi i bo-
noꝝ oper exhibitiōe: B̄ndictiōib*o* vber *t* doctrina *t* p̄dica-
tione: B̄ndictiōib*o* vulue i p̄ctōꝝ p̄uerſione. Et est rect*o* or-
do. Primo em aia ip̄inguat v̄tūtib*o*: Scō ſecundat bonis
opib*o*: Tertio germinat i p̄dicatiōe: Ultimo fructū facit in
p̄ctōꝝ p̄uerſione. a B̄ndictiōes pris tui. l. bona col-
lata christo/p̄cellūt bonis collatis antiquis patrib*o*. *Uñ plas-*
m̄ius: B̄ndictiōes pris tui. l. qb*o* pater b̄ndixit christū:
b. L̄doforte ſūt b̄ndictiōib*o* patrū ei*o*. l. p̄fimmat̄: qz
b̄ndictiōes antiqꝝ fuerūt signa b̄ndictionū christi. c. Do-
nec veniret desideriū. l. christ*o* desiderat̄ a ſctis: q̄ di-
cunt̄ colles eterni. ap̄t̄ v̄tūtū eminēriā *t* mēl̄ p̄ſtatā. Sup-
bi ſ̄bo dicunt̄ colles ſ̄b̄ noꝝ eterni: qz noꝝ manet i alitudine ſua.
De qb*o* dī Maū. i. b. Montes cōmoti ſūt ab eo *t* colles de-
ſolate. Et P̄s. M̄otes ſic cera fluerūt a facie dñi. Qd̄ tñ ex-
ponit̄ tā de mōtib*o* fluētib*o* i p̄mo aduētu/q̄ de mōtib*o* fluē-
rib*o* in ſcđo. Mā in p̄mo aduētu Augustin*o* *t* alij ſcti fluerūt
ſic cera: recipientes christi paſſionē *t* altos iſormarēt. In
ſcđo aduētu fluēt mali i infernū a facie ignis/christū ad iudi-
cū p̄cedent̄. d. In capite ioseph: intrāſitue. l. christ*o*
q̄ est caput oīm ſidelū: a q̄ oīa mēbra ſenſū *t* motū recipiūt.
Uñ P̄s. ſic vnguentū i capite z̄. Ubi dī Berni. Quo pa-
cro in barba aaron remaneat vncio ſoloniſ: cum noꝝ barbe
est: ſ capiſt̄: caput em̄ noꝝ barbe ē: ſ ton*o* corporis. e. In v̄ti
ce naçarei. l. christ*o*: ſcti i ſe *t* ſcificat̄ alios. Dan. ix. f. Do-
nec vngat ſciū ſciōꝝ. f. Inter frēs. i. apl̄os. De qbus
Job. xx. d. Vade ad frēs meos *t* dic eis. Mora q̄ dīc iter fra-
tres noꝝ ſup: In q̄ admonet̄ plati de hūilitate: vt noꝝ ſe extol-
lat ſup alios: ſ̄b̄ cuꝝ eis cōmuñit viuāt. Illoc em̄ maxime ſbd̄i-
tos duocat ad amore prelati *t* cōit̄ viuit cuꝝ eis. P̄s. 96.
P̄s. 152.

A **T**od cernens

q ioseph r̄c. a **D**recepitq. Mota mos erat
egypti⁹ nouē dieb⁹ seruare corpora mortuop⁹ icōdita:
t singulis dieb⁹ plāgere t souere ea aq calida: vt sciret vtrū
aia esset egressa a corpe an sopita: Cōdita seruabat tricinta:
unū dieb⁹: Et ita egyp̄ij corpora mortuop⁹ q̄dragita dieb⁹ ser
uabat. Hebreis vero

mos erat icōdita ser
uare septē dieb⁹: cōdi
ta vō vigintitrib⁹: Et
ita tricinta dieb⁹ serua
bant corpora mortuop⁹
aīq̄ sepelirēt. Egy
pti⁹ iīḡ fuauerūt ia
cob mortuum. r. die
b⁹ t hebrei tricita: et
ita trāsierit septuagita
dies sub amboū cu
stodia: q̄draginta hic
t tricinta inde. Chri
stiani vō qr̄ mortuos
suos aiunt conditros si
de t virtute: tricinta
dieb⁹ eos plangūt. i.
speciales missas nu
mero tot dierum cele
brat. Quidā vō tertia
diē marie celebrant. p
spū aia t corpe. Alij
sep̄ timā: pp̄ septimā
quiet: ad quā transire
mortuos dep̄cant. Al
septenariū aīz t cor
porl. f. In sephenario
em̄ tria sunt t q̄tuor.
Ternari⁹ pertinet ad
aīaz q̄ irascibilis: p̄cu
piscibilis t rōnalis ē.
Quaternari⁹ ad cor
p̄: qz q̄tuor elemēt
z̄star. b **E**xpleto
planctus tpe r̄c.
Aug. D̄r mādauit io
seph per potēt̄ egypti⁹: vt dicerēt phara
oni noīe eius: Pater
me⁹ adiurauit me dī
cēt: In monumētō qđ
ego feci mihi in terra
chanaā: ibi me sepeli
es: Queris quō verū
fit: cū hēc verba p̄ z̄is
el⁹ cum de sepultura
mandaret nō legant: S
z ad sentētā verba
sunt referenda: sic. S.
alii similiter iterata.
Voluntati em̄ enūci
ande t in noticiā p̄se
rendē op̄ortet verba
seruire. Fodisse aut̄ si
bi iacob sepulchrūm
nūq̄ superi⁹ legi. S
forē nūf̄ fodisser: non
modo diceretur.

B **T**enerūtqz ad
aream achad r̄c.
Hic loc⁹ trās iordanē
est: t distat ab tabraa/
mio septuagita mili
13. q. 2. c. qz alij
s. 47. g.
Al. tazad.
Al. tapbad.
Al. tadad.
Al. thebron.

C **T**enerūtqz ad
aream achad r̄c.
Hic loc⁹ trās iordanē
est: t distat ab tabraa/
mio septuagita mili

Expositio Ca. L.

Q **T**od **C**aplm. L.
cernens ioseph: ruit
super faciem patris,
a flens t deosculās eū: Idre
cepitq seruis suis medicis/
vt aromatibus condurēt pa
trem. Quibus iussa explen
tibus transierūt quadragin
ta dies: Iste q̄ppe mos erat
cadaueq conditor: Fleuit
qz eū egypt⁹ septuaginta dī
ebus. Et expletō planctus
tpe: locutus est ioseph ad fa
miliā pharaonis: Si inueni
gratiā in p̄spectu vestro: lo
quimini in auribus phara
onis: eo q̄ pater me⁹ adiura
uerit me dicens: En morior/
i sepulchro meo quod fodi
mibi in terra chanaan sepeli
es me. Ascendā igit t sepeli
am patrē meū ac reuertar.
Dixitq ei pharaon: Ascēde
t sepeli patrē tuū sicut adiu
ratus es. Quo ascendentē/
ierunt cū eo omes senes do
mus pharaonis: cūctiq̄ ma
iores natu terre egypti: do
mus ioseph cū fratrib⁹ suis
absq̄ paruulis et gregibus
atq̄ armentis: que dereli
querūt i terra gessen. Habu
it qz in comitatu curr⁹ t eq
tes: t facta est turba nō mo
dica: Tenerūtqz ad aream
tachad: que sita est trās ior
danē: vbi celebrantes exeq
as planctu magno atq̄ ve
hementi impleuerūt septem
dies. Qđ cū vidissent habi
tatores frē chanaā dixerūt:
Planct⁹ magn⁹ est iste egypti⁹:
Fecerūt ergo si
lij iacob sicut hēcoperat eis:
t portantes eū in terrā cha
naā: sepelirēt eū in spelun
ca duplicit: quā emerat abra
am cū agro in possessionē se
pulchri ab ephron etheo cō
tra faciē mambre. Reuersus

bus. Pr̄tergressi sūt q̄ locū i q̄ debebat sepelire eū: t postea
trāsito iordanē redierūt ad locū duplicitē speluncē. Vñ q̄ri pōt
quare hoc fecerint: Dicit aliquis: quia bella timebant si
cut filii israel circūducti per deserūt quadraginta annis: do
nec transmissio iordanē venerunt in terrā promissionis. Sed
maioris significationis causa factum est hoc: In loco em̄ q̄
area achad dī: postea
multitudo filiorū isrl̄ murmurans cōtra de
um: diuinō igne con
sumpta est. tanto er
go luctu non rā mors
iacob qz ruina populi
futura lugetabat.

D **M**atri tuo:
Mōbis propter pa
trem. e **Q**uibus
auditis: exauditis.

f **I**n genib⁹ ioseph. i. qui federunt
in genib⁹ ioseph.

g **Q**uibus trans
actis: annis centum
decem annis. f.

h **A**sportate os
sa r̄c. Strabus. Jo
seph sicut pater eius
territ̄ promissionis
tota mente desidera
bat t incolatū egypti
detestabat: Nos qz
moralis instrui vt qz s. 45. b.
diu sum⁹ in h̄mundo:
territ̄ promissionis:
id est viuentium semi
per desiderem⁹: t ibi
requiescere optemus.
Quod bene fit: si nu
merū annorū ioseph
moribus imitemur:
Centum em̄ t decem
vitē annis expletis/
mortuus est. Nos qz
studeamus p̄ decalogi
obseruātiā ad eternā
beatitudinē quā cēte
nari⁹ sīgt̄ quenire.

i **E**t cōditus aro
matibus. Strabus:
Moraliſt: Felix est
anima que aromati
bus virtutum condi
ta in loculo corporis de
gens quotidie profi
ciendo perenni vitē re
seruatur. Siquidē i fi
de: spe t charitate cu
stodita fuerit: per gra
tiam christi peruenire
merebitur ad speciem
diuinę p̄templatiōis:
cuius adoptio pfecta
est leticia. P. S. Edim
plebis me leticia cum
vultu tuo r̄c.

Explīcit liber Genesīs.

Reuerēdissimi pa
tris dñi Hugonis r̄c.
Cardinalis Postilla
sup Genesīm explīcta.